

TAMPEREEN KAUPUNKI

Ympäristö- ja rakennusjaosto
Frenckellinaukio 2 B, PL 487
33101 Tampere

YHTEISLUPA (korjattu)

Dnro TRE: 5260/11.01.00/2021
Dnro TRE: 3270/10.00.03/2018
Kokouspäivä 17.8.2021
Julkaisupäivä 20.8.2021

ASIA

NCC Industry Oy:n ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisen kallion louhintaa ja murskausta koskevan ympäristölupapäätöksen muuttaminen ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla ja maa-aineslain 4 §:n mukainen ottolupahakemus kalliokiviaineksen louhinnalle ja murskaukselle. Viireillä olevat asiat käsitellään maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 47a §:n tarkoittamassa yhteiskäsittelyssä.

LUPAVELVOLLINEN

NCC Industry Oy
Mannerheimintie 103 A
00281 Helsinki
y-tunnus: 2296962-1
puh 010 507 6974

LAITOKSEN SIJAINTI JA OMISTAJATIEDOT

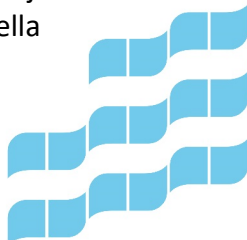
Tila: Kuismala
Kylä: Vattula (721)
Kaupunki: Tampere (837)
Maakunta: Pirkanmaa
Kiinteistötunnus: 837-721-21-0

Kiinteistö on NCC Industry Oy:n omistuksessa.

ALOITTEEN JA LUPAPÄÄTÖKSEN PERUSTE

Ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaan lupaviranomaisen on muutettava ympäristölupaa toiminnanharjoittajan hakemuksesta. Lupaviranomaisen on myös yleistä etua valvovan viranomaisen, haitankärsijän tai rekisteröidyn yhdistyksen aloitteesta muutettava toiminnalle myönnettyä ympäristölupaa, jos 89 §:n toisessa momentissa mainitut edellytykset täyttyvät.

Kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, vaatii ympäristöluvan ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7c mukaan ja murskaamo kohdan 7e mukaan. Ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 2 kohdan 13 f mukaan jätteiden ammattimaisella tai laitospolisella



käsittelyllä tulee olla ympäristölupa. Toiminta on maa-ainesluvanvaraista maa-aineslain 4 § 1 momentin mukaan.

LUPAVIRANOMAINSEN TOIMIVALTA

Ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n kohdan 6 a ja b mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee ympäristölupahakemuksen, joka koskee kivenlouhimon ja murskaamon toimintaa. Ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n kohdan 12b mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee ympäristölupahakemuksen, joka koskee pilaantumattoman maa-ainejätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muuta käsittelyä kuin sijoittamista kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa.

Maa-aineslain 7 §:n perusteella maa-ainesten ottamista koskevan lupa-asian ratkaisee kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

ASIAN VIREILLETULO JA TÄYDENNYKSET

Maa-aineslupahakemus on jätetty ympäristö- ja rakennusjaostolle 26.4.2018. Hakemusta on täydennetty luontoselvityksellä 13.9.2018. Ympäristö- ja rakennusjaosto antoi maa-aineslupahakemuksesta päätöksen 15.3.2019. Päätöksestä valitettiin ja Hämeenlinnan hallinto-oikeus palautti asian uudelleenalvisteltavaksi 12.6.2020 annetulla päätöksellä (nro 20/0600/2) siltä osin kuin se koskee ottamistoimintaa ja maa-ainesten sijoittamista maakuntakaavassa osoitetulle VR-alueelle.

Ympäristöluvan muuttamista koskeva asia on tullut vireille Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Tampereen yhdistys ry:n aloitteesta 28.12.2018 (Dno TRE: 8462/11.01.02/2018). Aloitteen johdosta Tampereen kaupungin ympäristö- ja rakennusjaosto päätti 5.2.2019 kokouksessaan asian vireillepanosta ja pyysi NCC Industry Oy:ltä ja muilta alueen toimijoilta selvitystä.

Selvitys on saapunut 14.6.2019. Selvityksen sisältö on kuvattu tämän päätöksen sivulta 20 alkaen ja selvityksen liitteenä olevasta meluselvityksestä on poiminta sivulta 15 alkaen. Samassa yhteydessä NCC Industry Oy on pyytänyt muuttamaan ympäristöluvan porauksen toiminta-aikaa koskevan lupamääräyksen 2. Lisäksi toiminnanharjoittaja on pyytänyt muuttamaan ympäristöluvan lupamääräyksiä siten, että niissä viitataan toimitettuun uuteen meluselvitykseen ja siinä esitettyihin torjuntatoimenpiteisiin.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT

Nykyistä ottoa on tehty aikaisemman maa-ainesluvan mukaisesti. Maa-aineslupa (Dno: YPA 4296/632/06) toiminnalle on myönnetty 21.11.2006 ja se oli voimassa 31.12.2017 saakka. 15.3.2019 myönnetty maa-aineslupapäätös (TRE:3270/10.00.03/2018) on voimassa siltä osin kuin se ei koske VR-aluetta. Lupa on voimassa 20.7.2030 asti.

Kallion louhintaan, murskaukseen sekä kierrätystoimintaan on myönnetty ympäristölupa (Dno: TRE:999/11.01.00/2015) 21.4.2015. Louhinnan ja murskauksen lupa on voimassa toistaiseksi. Kierrätystoiminnan osalta lupa on määräaikainen: kierrätystoimintaa saa harjoittaa niin kauan kuin louhinta- ja murskaustoimintaakin.

LAITOKSEN YMPÄRISTÖ JA KAAVOITUSTILANNE

Sijainti ja tieyhteys

Alueelle kuljetaan Katusuontietä ja siitä erkanevaa metsäautotietä. Molemmat tiet ovat murskepintaisia. Katusuontielle kuljetaan päällystetyn Pulesjärventien kautta, josta on kulkuyhteys Kaitavedentielle (Mt 338) ja edelleen Jyväskyläntielle (Vt9/E63).

Lähimmät häiriintyvät kohteet

Toiminta-alueesta 500 metrin säteellä sijaitsee kolme vakituksessa asuinkäytössä olevaa rakennusta taikka sellaisen oleskelupihaa sekä yksi loma-asunto. Lähimmät asuinrakennukset sijaitsevat lähimmillään noin 370 m, 390 m ja 420 m etäisyydellä toiminta-alueesta itään. Lähin loma-asunto sijaitsee noin 390 metrin etäisyydellä toiminta-alueesta länteen. Lisäksi idän suunnassa lähin loma-asunto sijaitsee noin 570 metrin etäisyydellä ja Pulesjärven rannalla sijaitsee useita loma-asuntoja noin 650 metrin etäisyydellä tai etäämpänä.

Toiminta- ja kaivualue ulottuu lähimmillään 10 metrin etäisyydelle naapuritilojen rajoista. Pohjoispuoliseen luonnonsuojelualueeseen nähden jätetään 50 metrin levyinen suojavyöhyke, jonka maanomistaja sitoutuu säilyttämään kasvipeitteisenä/puustoisena.

Kaavoitustilanne

Alueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040, jossa alueella on merkintä MK eli ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä maa- ja metsätalousalue ja osin pohjoisosassa VR eli retkeily- ja ulkoilualue. Pohjoispuolelle sijoittuu suojelualue (S) ja louhinta-alueen ympärille ulkoilureitti.

MK-merkinnällä on osoitettu maakunnallisesti merkittävät laajat yhtenäiset luonnon ydinalueet tai luonnon- ja kulttuuriympäristöjen kokonaisuudet, joilla on tarvetta retkeilyn ja ulkoilun järjestämiseen. MK-alueet ovat osana maakunnan ekologista verkostoa ja ne tukevat luonnon ympäristön kytkeytyvyyttä, säilymistä ja virkistyskäyttöä. Merkintä ei rajoita alueen maa- ja metsätalouskäyttöä tai käyttöä vakituiseen tai loma-asumiseen. Suunnittelumääräyksen mukaan MK-alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on kiinnitettävä huomiota maa- ja metsätalousmaan säilyttämiseen sekä ulkoilumahdollisuuksia parantavien polku- ja reittiverkostojen ja näihin liittyvien palvelujen järjestämiseen. Maankäytön suunnittelussa ja toteuttamisessa tulee huomioida luonnon monimuotoisuuden ja muiden luontoarvojen säilyminen sekä välttää luonnonympäristöjen pirstoutumista.

VR-merkinnällä on osoitettu seudullisesti merkittävät ja alueeltaan laajat taajamarakenteen ulkopuolella sijaitsevat retkeilyn ja ulkoilun alueet. Suunnittelumääräyksen mukaan VR-alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on turvattava retkeily- ja ulkoilukäyttöedellytyksien säilyminen ja kehittäminen sekä kiinnitettävä huomiota ympäristön laatuun, alueen ominaisuuksiin ekologisen verkoston osana ja merkitykseen luonnon monimuotoisuuden kannalta.

Kaupunginvaltuuston 14.9.1983 hyväksymässä Aitolahti-Teisko yleiskaavassa 1982 alue on osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja (MU). Alueella ei ole asemakaavaa.

Pohjois-Tampereen strateginen yleiskaavan on hyväksytty 19.4.2021. Kaava ei ole vielä lainvoimainen. Yleiskaavassa ottoalue on maaseutualue ja kiinteistön pohjoisreunassa on tärkeää yhtenäistä metsäaluetta koskeva merkintä kapeana vyöhykkeenä. Pohjois- ja länsipuolella kiinteistöä on kehitettävä matkailukokonaisuus -merkinnällä merkittyä aluetta. NCC Industry Oy:n kiinteistön länsipuolella oleva kaupungin omistama kiinteistö on merkitty virkistysalue merkinnällä. Kiinteistö rajoittuu sekä Kintulammin luonnonsuojelualueeseen että NCC:n kiinteistöön. Kintulammi-Pukala -seudullinen ulkoilureitti on yleiskaavassa linjattu kiertämään ottoaluetta lännen ja etelän puolella, etelässä linjaus on lähes kiinteistön rajalla.

Luonnonolosuhteet, Natura- ja muut suojelualueet sekä retkeily- ja virkistysalueet

Toiminta-alue on metsätyypiltään lähinnä kallioista kuivaa kangasta ja alueen metsä on kuusivaltaista sekametsää. Metsä on pääasiassa melko nuorta sekametsää, joka metsätaloudellisen käytön näkökulmasta on harvennushakkuun tarpeessa. Osin alueelta on poistettu puusto ja pintamaat ja osa alueesta on avolouhittua kenttää sekä mursketuotteiden varstoaluetta.

Lähin Natura-alue on yli 6,5 km etäisyydellä koillisessa sijaitseva Harjunvuori–Viitapohja (FI0334003). Harjunvuori–Viitapohja on arvokas kallioalue, jolla on biologista, geologista ja maisemallista arvoa. Lähin luonnonsuojelualue on Vattulan luonnonsuojelualue (YSA040441 ja laajennus YSA200078) ja se sijaitsee alueen pohjoispuolella. Toiminta-alueen ja Vattulan luonnonsuojelualueen väliin jätetään 50 m levyinen suojavyöhyke, jolta ei poisteta puustoa. Lisäksi hieman yli 1 km alueesta kaakkoon sijaitsee Valkosen metsän luonnonsuojelualue (YSA233836).

Vattulan luonnonsuojelualue on Tampereen vanhin luonnonsuojelualue ja se on osa Kintulammen retkeilyaluetta. Vattulan luonnonsuojelualuetta laajennettiin vuonna 2003. Alkuperäinen Vattulan säästömetsä on puustoltaan hyvin vanhaa, kuusivaltaista metsää. Luonnonsuojelualue laajeni moninkertaisesti uuden 18.4.2018 rauhoitetun Kintulammen luonnonsuojelualueen myötä.

Kintulammen luonnonsuojelualue (YSA204160) sijaitsee lähimmillään noin 150 m toiminta-alueesta luoteeseen. Alueella esiintyy luontodirektiivin IVa eläinlajeista liito-orava ja viitasammakko sekä näiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Paalijärventie Holma (20/LSO2013), sijaitsee noin 1,5 km toiminta-alueesta kaakkoon. Alue on suojeltu ja myös siellä esiintyy liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Tampereen arvokkaiksi luokitelluista suojelualueista alueen läheisyyteen sijoittuvat arvokkaat hyönteisalueet (yli 500 m kaakkoon) ja avainbiotoopit (lähimmät Vattulan luonnonsuojelualueella, noin 50 m pohjoiseen).

Vesialueet ja pohjavesiolosuhteet

Lähimmät vesistöt ovat Pulesjärvi, Kiikkisjärvi ja Kortejärvi, jotka sijaitsevat toiminta-alueesta noin 700 m itään, noin 1 km kaakkoon ja noin 500 m länteen. Pulesjärvi on pinta-alaltaan 215,52 ha ja se on pintavesityypiltään pieni humusjärvi. Kokonaisuutenaan Pulesjärven vedenlaatu on

tyyydyttävä, mutta eteläosan laatu on pohjoisosaa huonompi, mm. fosforipitoisuus on korkeampi ja happikatoja on kesäisin säännöllisesti. Ottoaluetta lähimmän järven, Pulesjärven, eteläosan syvyys on kahdeksan metriä. Ekologiselta tilaltaan Pulesjärvi on erinomainen. Kiikkisjärvi ja Korteesjärvi ovat melko pieniä järviä, jotka sijaitsevat Pulesjärven tapaan Kokemäenjoen päävesistöissä.

Toiminta-alue sijoittuu kokonaisuudessaan Pulesjärven valuma-alueelle, joka on valuma-aluejaossa ns. 3. jakovaiheen valuma-alue ja kooltaan noin 2 920 ha. Myös Suomen ympäristökeskuksen kehittämässä, uuden valtakunnallisen valuma-aluejaon uudessa valuma-aluejakoluonnoksessa toiminta-alue sijoittuu kokonaisuudessaan yhdelle, Pulesjärveen laskevalle valuma-alueelle. Ottamistoiminta ei sijoitu pohjavesialueelle eikä sen muodostumisalueelle. Lähin pohjavesialue on vedenhankintaa varten tärkeä pohjavesialue (I-luokka) Kreetansuo (0483710), joka sijaitsee noin 2,7 km:n etäisyydellä toiminta-alueesta luoteeseen.

Toiminta-alueella esiintyvä pohjavesi on kalliopohjavettä. Kalliossa esiintyvä vesi on kallion halkeamissa ja ruhjeissa ja tämän vuoksi kalliopohjavesiesiintymien korkeusasema voi vaihdella huomattavastikin. Kalliopohjavesi kulkeutuu pienemmissä rikkonaisuusvyöhykkeissä, raoissa, joissa virtausmatkat ovat lyhyitä. Kallionperän rikkonaisuus riippuu kivilajin rakoiluominaisuuksista. Maastohavaintojen mukaan alueen kallioperä on vähärakoista ja raot tiiviitä. Karttatarkastelun perusteella toiminta-alueella ei ole havaittavissa merkittäviä ruhjeita tai kallion rikkonaisuusvyöhykkeitä, joiden kautta tapahtuisi runsasta kalliopohjaveden virtausta. Toiminta-alueella ei tämän perusteella esiinny merkittäviä kalliopohjavesivarantoja. Maaperän pohjaveden taso yleensä sijoittuu karkeasti samaan tasoon läheisten vesistöjen pinnan kanssa ja pohjaveden pinnantasojen vaihtelu noudattaa yleispiirteisesti maanpinnan korkeusaseman vaihtelua. Itäpuolinen Pulesjärven pinta on noin tasossa +125,4 ja länsi/lounaispuolinen Korteesjärvi noin tasossa +136,5 maanmittauslaitoksen maastokartoissa.

Maa- ja kallioperä

Alue on lähes täysin kalliota. Eteläreunalla ja luoteiskulmassa on vähäisessä määrin hiekkamoreenia. Ympäristössä on myös hiesua ja hienoainemoreenia sekä alavammilla, vesistöjen vaikutuksen alaisilla alueilla turvetta (sara- ja rahkaturve).

Kallioperäkartan mukaan alueen kivilaji on granodioriittia. Eteläpuolella on kiilleliusketta sekä vulkaniittia (hapan tai intermediäärinen vulkaniitti), mutta muissa suunnissa ympäristön kallioperä on myös granodioriittia. Granodioriitti on Suomessa yleinen kivilaji. Se on graniittia muistuttava syväkivilaji, mutta kiven mineraalikoostumus eroaa graniitista. Syväkivet ovat karkearakeisia ja massamaisia sekä suuntautumattomia.

Aikaisemman ottamistoiminnan paljastamasta rintaudesta tehtyjen kalliohavaintojen perusteella kallio on pääasiassa massamainen ja vähärakoinen. Raot ovat tiiviitä. Kaivualan eteläosassa kiven koostumuksessa on jonkin verran vaihtelua, mutta pohjoisen suuntaan edetessä vaihtelu vähenee.

Luontoselvitys

Suunnittelualueelle on laadittu maa-aineslupahakemuksen täydennyksenä toimitettu luontoselvitys (FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy, raportti 5.9.2018, NCC Industry Oy, Kuismalan alueen luontoselvitys).

Selvitysalue sijaitsee eteläboreaalisen Lounaismaan kasvillisuusvyöhykkeen pohjoisrajalla sekä Etelä-Hämeen eliömaakunnassa. Selvitysalue sijaitsee laajan yhtenäisen Kintulammin–Pulesjärven metsäalueen yhteydessä kallioselänteellä, missä vallitseva luontotyyppi on kuivahko puolukkatyyppin havupuukangas. Selvitysalueen puusto on kauttaaltaan voimakkaasti käsiteltyä. Suurin osa alueesta on nuorta taimikkoa tai varttuvaa metsää. Varttunutta tai vanhempaa, luonnontilaltaan kohtalaista tai hyvää metsää ei kasva alueella. Alueella sijaitsee kaksi siirtolohkareta.

Maaston korkeimmat kohdat ovat mäntyvaltaisia jäkälää, sammalia, kanervaa ja puolukkavarvikkoa kasvavia kuivia kangasmaakuvioita, joilla on pieniä kalliopaljastumia. Rinneosuuksilla kasvillisuustyyppi on mäntyä ja kuusta kasvavaa kuivahkoa puolukkatyyppin havupuukangasta, missä kasvaa puolukka- ja mustikkavarvikkoa, kanervaa sekä taimikoissa heiniä ja sananjalkaa. Maaston alavimmat kohdat ovat tuoretta mustikkatyyppin kuusikangasta, missä kenttäkerrosta hallitsee mustikkavarvikko. Muutamilla sijainneilla tuoreella kankaalla on korpi- ja rämevaikutteisia, rahkasammaleisia soistuneita painanteita. Rämevaikutteisilla kuvioilla kasvaa hajanaisesti rämevarvikkoa kuten suopursua ja juolukkaa, kun taas korpivaikutteisilla kuvioilla kasvaa saroja ja metsäkortetta. Louhosalue itsessään on hajanaisesti kasvavia männyn, kuusen ja koi-vun taimia lukuun ottamatta kasvitonta, luonnontilaltaan täysin muuttunutta aluetta.

Viitteenä selvitysalueen eläimistöstä maastossa havaittiin runsaasti hirvien jälkiä. Myös metsäkauriin jälkiä havaittiin. Selvitysalueella esiintyy lisäksi todennäköisesti metsäympäristöjen tavanomaista nisäkäslajistoa kuten kettu, orava, metsäjänis ja pienjyrsijät.

Luontodirektiivin liitteen IV a mukaisten lajien (mm. liito-orava, lepakot, viitasammakko, saukko, suurpedot) osalta tehtiin elinympäristöpotentiaalitarkastelu eli lähtötietojen ja maastotöiden perusteella arvioitiin ko. lajien esiintymisen mahdollisuuksia ja todennäköisyyttä alueella. Selvitysalueella ei ole liito-oravan elinympäristöksi sopivaa varttunutta tai vanhempaa kuusivaltaista metsää. Alueen varttuvat havumetsät sopivat enintään kulkuyhteyspuustoksi. Lähimmät tunnetut liito-oravan havaintopaikat sijoittuvat Kintulammin luonnonsuojelualueelle 800 metriä selvitysalueesta länteen, kilometrin selvitysalueesta koilliseen ja kilometrin selvitysalueesta kaakkoon. Näiden esiintymien väliset kulkuyhteydet eivät todennäköisesti suuntaudu selvitysalueen kautta. Noin 500 metrin etäisyydellä selvitysalueesta kaakkoon sijoittuu tummaverkkoperhosen (erittäin uhanalainen EN ja erityisesti suojeltava laji) elinalue.

Lepakoista alue soveltuu metsäelinympäristöjä käyttäville lajeille. Pohjanlepakon esiintyminen alueella on mahdollista. Alueella ei havaittu kolopuita tai muita lepakoille soveltuvia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Viitasammakolle soveltuvia elinympäristöjä eli matalia ja rehevää kasvustoisia vesistöjä ja pienvesiä ei sijoitu alueelle. Alueella on muutamia kaivettuja metsäojia, jotka olivat maastokäynnin aikaan kuivia. Alue on viitasammakolle yleisestikin liian karua ja lajin esiintyminen alueella on epätodennäköistä. Saukon elinpiirit ovat tyyppillisesti laajoja ja vesis-

töstä toiseen siirtyessään se voi kulkea kaukanakin rannasta, ja sen elinpiirin on arvioitu käsittävän noin 20–40 kilometriä vesistöreittejä. Selvitysalueelle ei sijoitu saukolle sopivia elinympäristöjä. Suurpetojen esiintyminen alueella on mahdollista, koska selvitysalue sijoittuu laajan yhtenäisen metsäkokonaisuuden yhteyteen. Alueelta ei ole lähtötietojen mukaan havaintoja suurpedoista.

Linnuston kannalta selvitysalue tarjoaa elinympäristöjä tavanomaiselle metsälintulajistolle sekä erityisesti laajoja yhtenäisiä metsiä suosiville lajeille. Selvitysalueen metsät ovat kuitenkin voimakkaasti käsiteltyjä ja nuoria, joten vanhojen metsien lajeille alueella ei ole tarjolla elinympäristöjä. Louhinta- ja murskaustoiminta sekä siihen liittyvä liikenne voivat myös karkottaa rauhallisia ympäristöjä suosivia lintulajeja. Selvitysalueen länsiosissa havaittiin teeren ja metson jätöksiä sekä teeren rypykuoppa. Teeri lukeutuu lintudirektiivin liitteen I mukaiseksi lajiksi sekä Suomen kansainväliseksi vastuulajiksi. Metso lukeutuu lintudirektiivin liitteen I mukaiseksi lajiksi, Suomen kansainväliseksi vastuulajiksi ja on lisäksi alueellisesti uhanalainen (RT) laji. Helsingin yliopiston luonnontieteellisen keskusmuseon sääksirekisterin ja Metsähallituksen vastuulajitietojen mukaan selvitysalueella tai kahden kilometrin vyöhykkeellä sen ympärillä ei sijaitse kalasääksen, maakotkan tai muuttohaukan pesiä. Viimeisimmät tiedot kalasääksen pesimisestä tällä vyöhykkeellä ovat vuodelta 1985 (Pirkanmaan ELY-keskus).

Selvitysalueelta ei ole rajattavissa arvokkaita luontokohteita. Selvitysalue on voimakkaasti käsiteltyä talousmetsää ja itse louhosalue on luonnontilaltaan täysin muuttanutta aluetta. Selvitysalueella sijaitseva louhosalue muodostaa katkoksen selvitysalueen ja ympäristön yhtenäisiin, joskin voimakkaasti käsiteltyihin metsiin. Selvitysalue sijaitsee ympäristöstään kokoavalla kallioselänteellä, jollaisia ympäristön metsäalueella on laajemmin tarkasteltuna useita muitakin. Ympäristön metsäalueet etenkin Vattulan–Kintulammin luonnonsuojelualueella tarjoavat eläimistölle hyvät kulkuyhteydet ja louhoksella sekä sen välittömällä ympäristöllä ei ole erityisen merkittävää asemaa ekologisessa verkostossa.

Muinisjäännökset ja kulttuuriympäristö

Ottamisaluetta lähimmät muinajäännökset ja Pirkanmaan rakennetun ympäristön kohteet ovat Lahdentausta (1000011540), joka sijaitsee noin 4,4 km pohjoiseen, sekä Pirjola–Peuranta noin 3,7 km etäisyydellä etelässä.

LOUHINTATOIMINTA

Maa-aineslupahakemuksen mukainen ottamismäärä ja -aika

Toiminta-alueen pinta-ala on noin 23,4 ha. Suunniteltu louhinta ulotetaan tasoon +144 (N2000). Vaiheen 1 mukaisen kaivualueen pinta-ala on noin 8,3 ha. Otettavan maa-aineksen määrä on 530 000 m³-ktr. Määrä on laskettu mitatun maanpinnan ja suunnitellun louhinnan välisenä erotuksena ja se sisältää pintamaat. Pintamaita vaiheen 1 mukaisella alueella arvioidaan olevan noin 10 000 m³. Arvio on karkea. Pintamaita käytetään hyödyksi alueen maise-moinnissa.

Ensimmäisessä vaiheessa lupaa haetaan vaiheelle 1, joka vastaa täysin aikaisemman maa-aineslupan mukaista kaivualueetta.

NCC on hakemuksessaan kertonut, että tavoitteena on hakea myöhemmin uudella hakemuksella ottoa laajemmalle alueelle, jolloin kaivualueen koko olisi yhteensä 14,4 ha. Otettavan maa-aineksen määrä olisi siinä tapauksessa 1 030 000 m³-ktr. Määrä on laskettu mitatun maanpinnan ja suunnitellun louhinnan välisenä erotuksena ja se sisältää pintamaat. Pintamaita alueella arvioidaan olevan noin 70 000 m³. Arvio on karkea. Pintamaita käytetään hyödyksi alueen maisemoinnissa.

Lupaa toiminnalle haetaan 15 vuodeksi. Tällöin vaiheen I alueelta vuosittain otettavan maa- ja kalliokiviaineksen määrä on keskimäärin noin 35 333 k-m³, josta kalliokiviaineksen määrän arvioidaan olevan noin 34 667 k-m³. Murskaus- ja louhintatoiminta ei ole jatkuvakestoisia, vaan alueella on louhintaa ja murskausta kausiluontoisesti, tarpeen mukaan. Mursketta tuotetaan vuosittain määrä, jonka arvioidaan vastaavan markkinoiden tarpeita. On myös mahdollista, että murskaustoimintaa ei ole alueella joka vuosi. Toiminta-ajoissa noudatetaan kulloinkin voimassa olevan ympäristöluvan lupaehtoja. Lupa-aika 15 vuotta on perusteltu kohteen odotettavissa olevan vuotuisen ottomäärän perusteella sekä kohteeseen suunnitellulla monipuolisella, modulaarisesti vaihteittain toteutettavalla maisemoinnilla.

Louhinnan aikana kaivualue merkitään maastoon ja työnaikaisista jyrkistä luiskista varoitetaan kylteillä ja sulkunauhalla. Merkintöjä täydennetään ottamistoiminnan etenemän mukaisesti. Louhittava kalliopinta puhdistetaan ja kallioon porataan poravaunulla reikiä kentän panostusta varten. Reiät porataan suunnaten siten, että ne tukevat louhintasuunnitelman mukaista rintausten avaamista alueelle. Kallion porauksessa saatuja vastetietoja käytetään hyväksi, kun suunnitellaan kentän panostusta.

Panostaja tekee jokaisesta räjäytettävästä kentästä kirjallisen räjäytyssuunnitelman, joka sisältää tiedot porauksesta, räjähteestä ja sen määrästä, panostamisesta, sytytyksestä ja sytytysjärjestyksestä, mahdollisesta peittämisestä, räjäytysajankohdasta, vaarallisesta alueesta ja varmistustoimenpiteistä sekä muista räjäyttämisen turvallisuuteen vaikuttavista tekijöistä. Pääsääntöisesti kerralla räjäytettävän kentän koko vastaa murskausaseman noin yhden viikon raaka-aineen tarvetta. Tarvittaessa kerralla räjäytettävän kentän kokoa muutetaan mm. kiviaineksen tarve ja louhintatärinä huomioon ottaen. Räjäytyssuunnitelma säilytetään työmaalla louhintatyön ajan. Räjäytystyöt suoritetaan ympäristöluvan lupaehtojen mukaisella tavalla ja niistä tehdään viranomaisille vaaditut ilmoitukset. Räjäytyksestä ilmoitetaan kovaäänisellä äänimerkillä. Ulkopuolisten pääsy räjäytystyömaalle estetään räjäytyksen aikaisella vartioinnilla. Työn aikana havaituista turvallisuuteen vaikuttavista tekijöistä tehdään muutokset räjäytyssuunnitelmaan ja niistä ilmoitetaan välittömästi asianomaisille työntekijöille.

Kiviaineksen otto tapahtuu yhtenä tai useampana penkereenä edeten pääasiassa etelästä pohjoiseen. Louhinnan pohjataso on +144...+146. Murskauslaitos sijoitetaan louhittavan alueen pohjalle ja se siirtyy ottamistoiminnan etenemän mukaisesti kaivualueella. Ottamistoiminnan eteneminen, toimintojen sijoittuminen ja suunniteltu louhinta on esitetty hakemuksen liitteen asemapiirustuksessa louhintaa YMP-102. Suunniteltu lopputilanne on esitetty asemapiirustuksessa YMP-103 sekä leikkauksissa YMP-104.

Louhinta- ja murskaustoiminta

Olemassa oleva ympäristöluvan mukainen toiminta käsittää kallion louhintaa ja murskausta siirrettävällä kivenmurskaamolla, esim. Lokotrack-murskauslaitteistolla. Toiminta-alue on laajuudeltaan noin kuusi hehtaaria. Alueelta on tarkoitus louhia 10 vuoden aikana 700 000 tonnia kalliota eli keskimäärin 55 000 tonnia vuodessa. Kalliomurskeen keskimääräinen tuotanto on 2 000 tonnia vuorokaudessa.

Louhintaa ja murskausta harjoitetaan noin yhden kuukauden ajan vuodessa. Myyntitoimintaa on satunnaisesti ympäri vuoden. Toimintaa ei ole arkipyhinä.

Voimassa olevan ympäristöluvan mukaiset päivittäiset aikarajat eri toiminnoille on esitetty oheisessa taulukossa:

	1.–30.9.	1.10.–15.4.	16.4.–30.4.	1.5.–31.8.
poraaminen	ma–pe 7–18	ma–to 7–21 pe 7–18	kielletty	kielletty
räjätys	kielletty	ma–pe 8–18	kielletty	kielletty
rikotus	kielletty	ma–pe 8–18	kielletty	kielletty
murskaus	ma–pe 7–18	ma–to 7–22, pe 7–18	kielletty	kielletty
lastaus ja kuljetus	ma–pe 6–22	ma–pe 6–22	ma–pe 6–22	ma–to 6–22, pe 6–18

Murskaamo sijoitetaan alueen lounaisosaan siten, että otettava kallio toimii melusuojana. Murskekasat varastoidaan siten, että ne vaimentavat melu- ja pölyhaittaa.

Prosessit

Liikkuvassa murskausasemassa on kiinteä 1 000–5 000 l polttoainesäiliö, joka täyttää työkooneille asetetut vaatimukset. Murskauslaitoksen tarvitsema energia tuotetaan aggregaatilla, jonka käyttämää kevyttä polttoöljyä varastoidaan kerralla enintään 10 000 l kaksivaippaisessa säiliössä. Muiden työkooneiden polttoaine varastoidaan 2 000 l kaksivaippaisessa säiliössä. Säiliöitä on työmaalla 2–3 kappaletta. Voiteluaineita säilytetään enintään 1 000 l valuma-altaallisessa metallikontissa. Alueella käytettävät polttoainesäiliöt täyttävät Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen 277/2002 liitteen A vaatimukset. Polttoaineita säilytetään ainoastaan tuotantajaksojen aikana. Taulukossa 1 on esitetty toiminnassa käytettävät materiaalit.

Kierrätyskiviainestoiminta

Voimassa oleva ympäristölupapäätös sisältää luvan muualta tuotavan kierrätyskiviaineksen käsittelemiseksi. Alueelle otetaan vastaan seuraavia jakeita:

Puhdas ylijäämämaa, 24 000 t/a. Vastaanotettava ylijäämämaa on peräisin sopimustyömailta. Ylijäämämaita voidaan myydä alueelta tai vaihtoehtoisesti käyttää alueen maisemoinnissa.

Ylijäämlouhe, 8 000 t/a. Vastaanotettava ylijäämlouhe on rakentamisen yhteydessä irrotettua puhdasta kalliokiviainesta. Ylijäämlouheesta valmistetaan samoja kiviainestuotteita (murskeet, sepelit) kuin paikalla louhitustakin kalliosta. Ylijäämlouheesta valmistettuja tuotteita myydään edelleen tai käytetään alueen tuki- ja pohjarakenteissa.

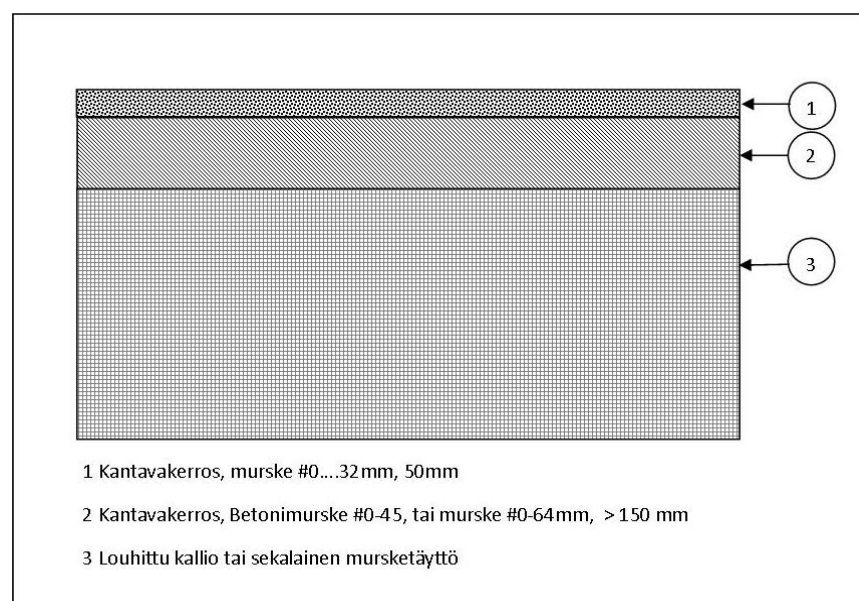
Betoni, 14 000 t/a. Vastaanotettava betoni on betoniteollisuuden materiaaliylijäämää sekä lajiteltua purkubetonia saneerauskohteista. Betonimursketta myydään alueelta tai hyödynnetään alueen pohja- ja tukirakenteissa. Kerrallaan varastossa on maksimissaan yhteensä 35 000 tonnia betonia (vastaanotetut ja murskatut).

Taulukko 1. Toiminnassa käytettävät raaka-aineet ja kemikaalit.

Käytettävä aine	keskimääräinen kulutus, t/a	maksimikulutus, t/a
kallioulouhe	55 000	140 000
betoni	14 000	14 000
ylijäämlouhe	8 000	8 000
puhdas ylijäämämaa	24 000	24 000
kevyt polttoöljy	50	80
räjähdysaineet (dynamiitti, aniitti, kemiitti)	15	39

Betonijätteen hyödyntäminen alueen kenttärakenteissa

Betonijätettä hyödynnetään tarpeen mukaan kenttärakenteissa Recycling- ja tukitoimintoalueilla (alueilla, joilla ei ole louhintaa). Kenttärakenteen periaatepiirros on esitetty alla. Betonimurskeesta tehdään ennen hyötykäyttöä tarvittavat ympäristökelpoisuustestit nk. mara-asetuksen mukaisesti.



Vastaanotettavasta määrästä enintään 10 % jää lopullisesti alueelle. Tähän määrään sisältyy myös maisemoinnissa (Tulikattila maisemointi- ja luonnonhoitosuunnitelma) tarvittava betoni.

Betonia hyödynnetään alueilla, joilla mukaillaan kalkkivaikutteisten kallioiden, ketojen ja niityjen luontotyyppisiä. Louhinta-alueelle rakennetaan kalkkiketoja muistuttavia keinotekoisia elinympäristöjä murskatusta kierrätysbetonista ja suuremmista karkeammista betonilohkareista rakennetaan betonilohkareikko. Betonimurskeen lisäksi betonikedon ja -louhikon pintamaahan sekoitetaan osittain muitakin maa-aineksia. Kymmenen vuoden toiminta-aikana maksimissaan alueelle jäävä betonimäärä on 14 000 tonnia.

Kaivannaisjätteet ja muu jätehuolto

Pintamaita alueella on arviolta noin 70 000 m³ ja vaiheen I mukaisella alueella 10 000 m³. Pintamaita käytetään alueen maisemoinnissa, mm. reunaluiskien rakentamisessa. Pintamaita välivarastoidaan kaivualueella sekä sen reunoilla, ei kuitenkaan suojavyöhykkeellä. Pintamaiden varastokasat pyritään sijoittamaan siten, että ne on mahdollisimman helppo siirtää varastokasalta lopulliseen sijoituspaikkaansa. Pintamaita käytetään alueen maisemointiin sekä ottamistoiminnan aikana, että ottamisen päätyttyä.

Toiminnassa syntyviä jätteitä ovat mm. sekajätteet sekä mahdollisesti rautaromut. Toiminnassa syntyvät jätteet lajitellaan asianmukaisesti keräysastioihin ja toimitetaan välivarastointin jälkeen hyötykäyttöön tai loppusijoitukseen. Toiminnassa syntyviä vaarallisia jätteitä ovat mm. jäteöljyt. Vaaralliset jätteet välivarastoidaan erillään asianmukaisissa keräysastioissa ja säilytetään lukitussa kontissa. Vaaralliset jätteet toimitetaan asianmukaiset luvat omaavaan käsittelypaikkaan.

Sekajätettä toiminnassa syntyy vuosittain noin 0,3 tonnia. Metalliromua syntyy vuosittain noin kolme tonnia. Jäteöljyä syntyy vuosittain noin 1000 litraa.

Hulevesien hallinta

Nykyisellään hulevedet varastoituvat pääasiassa louhitun pinnan rakoihin. Kaivualueelta on pintavesien purkureitti alueen itäpuolelle, jota pitkin sade- ja sulamisvedet kulkeutuvat itäpuoliseen ojaan. Mikäli tilanne muuttuu ja virtaavia hulevesiä esiintyy alueella säännöllisesti sadejaksojen ja sulamiskausien ulkopuolisina ajankohtina, rakennetaan niiden käsittelemiseksi laskeutusallas/-altaat. Allas rakennetaan sen purkureitin yhteyteen, jolle hulevedet luontaisesti maaston muodoista johtuen virtaavat. Louhittavalta alueelta on louhittu pintavesien purkureitti idän suuntaan. Toinen pintavesien purkureitti tehdään kaivualueen luoteisosaan.

Tällä hetkellä hulevedet virtaavat toiminta-alueelta sekä itään, että länteen. Molemmilta puolilta vedet virtaavat edelleen Pulesjärveen. Lännen suuntaan vedet virtaavat nykyisellään kahdelta eri osa-valuma-alueelta I ja II. Osavaluma-alueelta I hulevedet virtaavat eteläpuolelta länteen kohti Kortejärveä. Osavaluma-alueelta II hulevedet virtaavat Kortejärven ja Keltolammin väliseen uomaan. Kortejärvestä vedet virtaavat Keltolammin kautta Pulesjärven pohjoisosaan Keltolahteen. Idän suunnassa osavaluma-alueelta III vedet virtaavat Pulesjärven eteläosaan, Itäniemen kohdalle.

Suunnitellussa lopputilanteessa hulevedet virtaavat edelleen länteen (osavaluma-alue A) sekä itään (osavaluma-alue B). Idän suuntaan hulevetensä johtava ala pienenee noin 3 ha ja nämä hulevedet siirtyvät läntiselle pintavaluntareitille Pulesjärven valuma-alueen sisällä. Tällä 3 ha

louhinta-alueella muodostuva valumavesien määrä on vuositasolla noin 2 000 m³ kun vuosisadanta on 650 mm, sadannasta on oletettu 50 % muodostuvan valumavedeksi ja louhitun kalliopinnan valumakerroin 0,21 on huomioitu. Länteen hulevetensä johtavista reiteistä vedet johdetaan suunnitellussa lopputilanteessa keskitetysti pohjoisinta valuntareittiä pitkin Kortejärven ja Keltolammin väliseen uomaan. Tämän pintavaluntareitin yhteyteen rakennetaan laskeutusallas, kun kaivutoiminta on edennyt alueelle. Nykytilanteessa idän puolella on jo kaivettu hulevesille allasmainen reitti kiintoaineksen pidättämiseksi. Vaiheen I mukaisessa suunnitellussa tilanteessa kaikki hulevedet johdetaan itäistä pintavaluntareittiä pitkin Pulesjärveen.

Työkoneet, tankkaus, öljytuotteet ja niiden käsittely

Toiminnassa käytettävät työkoneet ovat vastaavia kuin muussa samankaltaisessa toiminnassa käytettävät työkoneet. Työkoneet tankataan ja huolletaan varastoalueella. Tätä varten rakennetaan erillinen tankkauspaikka. Kuljetuskalustoa ei tankata tai huolleta alueella. Tankkauspaikalle asennetaan HDPE-muovikalvo tasaiselle ja kantavalle alustalle. Alusta on muotoiltu siten, että mahdollisessa vuototapauksessa vuoto pysyy kalvotetun alueen sisällä ja se voidaan siitä poistaa turvallisesti edelleen toimitettavaksi asianmukaiseen käsittelypaikkaan. Kalvot limittää vähintään 30 cm matkalta. Kalvon päälle levitetään kalvon rikkoutumisen estävä murskekerros, joka tiivistetään. Tiivistys tehdään siten, että se ei riko kalvoa.

Alueella varastoidaan ympäristöluvan mukaisesti polttoainetta kaksoisvaipallisessa säiliössä sekä voiteluaineita valuma-altaallisessa metallikontissa. Polttonesteiden jakelupisteen läheisyydessä on varattuna imeytysmateriaalia mahdollisen vahingon varalle. Koneiden ja laitteiden käytössä ja huollossa noudatetaan erityistä varovaisuutta, jotta öljyä ja muita likaavia aineita ei pääse maaperään.

Selvitys parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta

Louhinnassa, murskauksessa ja maa-ainesten vastaanottoalueen toiminnassa noudatetaan ympäristönsuojelulain mukaisesti parasta saatavilla olevaa tekniikkaa. Toimintaa ohjaa NCC Industry Oy:llä on sertifioitu ISO 14001-standardin mukainen ympäristöjärjestelmä, joka takaa myös omalta osaltaan vaikutusten ennaltaehkäisyn ja seurannan.

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltaminen tarkoittaa käytännössä pöly- ja melupäästöjen vähentämistä. Tässä tapauksessa molempia torjutaan tehokkaasti. Murskaustyössä käytetään esim. Lokotrack-murskauslaitteistoa tai muuta vastaavaa ja parasta mahdollista käytettävissä olevaa tekniikkaa, jolloin pölyn leviäminen murskaamosta ympäristöön estetään seuraavilla toimenpiteillä:

- Murskaamo varustetaan tarvittaessa kastelujärjestelmällä (vesitankki, pumppu ja vesisuihkuputkisto), siten, että murskainten syöttöaukkoihin ja kuljettimien purkukohtiin voidaan suihkuttaa vettä.
- Murskaamossa käytetään pääosin koteloituja kuljettimia ja seulastoja. Lokotrack-murskaimissa on vakiovarusteena dieselmoottorin äänenvaimennin ja vaimennettu moottorisuoja.

Porauksessa käytetään parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisia laitteita, esimerkiksi vaimennettua poravaunua. Murskauksessa ja siihen kiinteästi liittyvissä toimenpiteissä käytetään parasta käytännön periaatteen mukaista tekniikkaa.

Toiminnanharjoittajan hakemat muutokset

Ympäristöluvan lupamääräystä 2 NCC Industry Oy esittää muutettavaksi siten, että porauksen toiminta-aika muutetaan tehtäväksi arkisin klo 7–16 samoina ajankohtina kuin muu tuotanto alueella on sallittu. Lisäksi toiminnanharjoittaja on pyytänyt muuttamaan ympäristöluvan lupamääräyksiä siten, että niissä viitataan toimitettuun uuteen meluselvitykseen ja siinä esitettyihin torjuntatoimenpiteisiin.

TOIMENPITEET YMPÄRISTÖHAITTOJEN VÄHENTÄMISEKSI

Vaikutukset maankäyttöön ja maisemaan sekä muinaisjäänöksiin ja rakennettuun ympäristöön

Toiminnalla ei ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia maankäyttöön. Alueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040, jonka mukaan alue on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä maa- ja metsätalousalue sekä osin pohjoisosassa retkeily- ja ulkoilualue. Ottamistoiminnan jälkeen alue voi toimia taas maa- ja metsätalousalueena sekä mahdollisesti myös retkeily- ja ulkoilualueena.

Alue ei näy ympäristöönsä, vaan ottamistoiminnan seurauksena syntyvä maisemavaurio on paikallinen ja vaikuttaa vain alueen sisäiseen maisemakuvaan. Maisemavaurio korjautuu maisemoinnin myötä ja alueen maisema monipuolistuu nykyisestä, kuusivaltaisesta sekametsästä.

Lähimmät muinaisjäänökset sekä kulttuuriympäristöt sijaitsevat sen verran etäällä toiminta-alueesta, että toiminnasta ei aiheudu niille haittaa.

Vaikutukset pinta- ja pohjavesiin

Kaivualue sijoittuu etäälle luokitelluista pohjavesialueista sekä lähimmistä pintavesistöistä. Toiminnalla ei ole vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen haitallisia vaikutuksia maaperän pohjavesiin, eikä pintavesiin.

Louhinta- ja murskaustoiminnassa merkittävin yksittäinen vesivaikutusten aiheuttaja on räjähtämättä jäävien räjähdysaineiden typpikuormitus. Lisäksi vaikutuksia vesiin voivat aiheuttaa kiintoainekuormitus sekä onnettomuustilanteessa öljytuotteet. Räjähtämättä jäävien räjähdysaineiden vaikutus vesien typpipitoisuuksiin arvioidaan normaaliolosuhteissa vähäiseksi. Toiminnassa käytetään pääasiassa emulsioräjähdysaineita, jotka tyypillisesti räjähtävät täydellisesti ja joissa typpiyhdisteet ovat hitaasti liukenevassa muodossa. Näin ollen toiminnasta aiheutuvat typpipäästöt ovat vähäiset.

Öljyvuotojen riskit pyritään minimoimaan jo ennalta käyttämällä kaksivaippaisia öljysäiliöitä sekä kunnostamalla ja huoltamalla laitteisto säännöllisesti ja tarkkailemalla toimintaa jatkuvasti. Mahdollisten vuotojen varalta polttonesteiden jakelupaikalle on varattu imeytysainetta.

Toiminnalla ei ole merkittäviä vaikutuksia alueen pintavaluntaolosuhteisiin taikka pintavesistöjen vesitalouteen. Mikäli alueelle muodostuu riittävästi tarjontaa pilaantumattomista ylijäämäistä sekä ympäristöluvan mukaisista vastaanotettavista materiaaleista, voidaan alueen pintavaluntaolosuhteet palauttaa ennalleen muotoilemalla täytöt alkuperäistä maanpintaa muukaileviksi. Täytöistä esitetään tarkempi suunnitelma, mikäli tarjonta mahdollistaa täytön.

Alueelle vastaanotettavat jätejakeet ovat puhtaita; niillä ei ole vaikutusta vesistöihin, eikä niiden käyttöön. Viimeisten pintavesinäytteiden tulokset on taulukossa 2.

Taulukko 2. Purkuojasta 2.11.2020 otetun pintavesinäytteen tulokset.

tutkimus	tulos
sähkönjohtokyky, mS/m	13,7
sameus, FNU	0,9
pH	7,7
KHT, mg/l	1,6
kokonaistyyppi, µg/l	510
nitraattityppi, µg/l	390
kokonaisfosfori, µg/l	5
arseeni, µg/l l	7,9
HVI, µg/l	< 50
virtaama, l/s	0,8

Luontovaikutukset

Ottamistoiminnalla ei ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia luontoon tai luonnonsuojelualueisiin taikka kohteisiin. Selvitysalue on voimakkaasti käsiteltyä metsätalousaluetta ja nykyinen louhosalue on luonnontilaltaan voimakkaasti muuttunutta. Puusto koostuu nuorista mäntytaimikoista ja varttuvasta havupuumetsästä. Alueen luontotyypit ja kasvillisuus ovat seudulle tavanomaisia ja tyyppillisiä. Selvitysalueella esiintyy teeriä ja metsoa, joiden mahdollista pesimistä alueella ei tämän selvityksen yhteydessä pystytty toteamaan. Selvitysalueen ympäristössä, etenkin Vattulan-Kintulammin luonnonsuojelualueella on metsäkanalinnuille laajalti vastaavaa elinympäristöä.

Lähtötietojen mukaiset lähimmät uhanalaisten ja muutoin arvokkaiden lajien (liito-orava, tummaverkkoperhonen) elinalueet jäävät niin etäälle selvitysalueesta, ettei selvitysalueen toiminoilla ole näille lajeille ja niiden elinympäristöille vaikutuksia. Lähimmät Natura-alueet sijaitsevat etäällä (yli 6,5 km). Muista suojelualueista lähin eli Vattulan luonnonsuojelualue sijaitsee lähimmillään 50 m etäisyydellä kaivualueesta. Kaivualueen ja Vattulan luonnonsuojelualueen suojelualueen väliin jätetään 50 m suojavaiohyke, joka on hakijan omistuksessa ja jonka hakija sitoutuu säilyttämään kasvipeitteisenä. Aikaisemman luvan kaivualueella ja tämä hakemuksen mukaisella vaiheen I alueella luontovaikutukset ovat jo suurelta osin toteutuneet, tästä alueesta ottotoiminnan alaisena (pintamaa poistettu) on yli 40 %.

Toiminnasta aiheutuvat pölypäästöt ja toimenpiteet niiden ehkäisemiseksi

Maa-ainesten vastaanotto ei aiheuta pölyämistä. Kiviaineksen ja betonijätteen murskauksen yhteydessä pölyämistä tapahtuu ajoittain, mutta pölyämisen hallitsemiseksi alueella suoritetaan tarpeen mukaan kastelua ja murskauskalustossa käytetään kotelointeja ja katteita mahdollisuuksien mukaan. Pölyämistä syntyy myös työkonien liikkeessä alueella, tuotteiden kuormaamisessa ja kuljettamisessa.

Taulukko 3. Toiminnasta aiheutuvat ilmapäästöt.

Aine	vuosipäästö, enintään, t/a	keskimääräinen vuosipäästö, t/a	suurin tunti-päästö, kg/h	suurin vuorokausipäästö, kg/d
SO ₂	0,13	0,05	0,2	2,8
NO _x	0,23	0,09	0,3	4,9
CO ₂	247,40	97,20	350,90	5263,80
hiukkaset	0,02	0,009	0,02	0,4

Toiminnasta aiheutuva melu ja värinä ja niiden ehkäiseminen

Toiminta-alueella syntyy melua kallionporauksista, rikotuksesta sekä murskauksesta. Melua syntyy myös räjäytyksistä, kuormien purkamisesta, tuotteiden kuormauksista, työkonien liikkumisesta ja kuljetuksista. Murskaimissa käytetään vakiovarusteena dieselmoottorin äänen vaimenninta ja vaimennettua moottorisuojaa. Melun haitallisuutta lähimpiin häiriintyviin kohteisiin pyritään hallitsemaan varastokasojen sijoittelulla ja rajoittamalla toiminta ilmoitettuihin toiminta-aikoihin. Lisäksi huolehditaan laitteistojen huolloista. Värinän vaikutuksia on pyritty hallitsemaan huolellisella räjäytysten suunnittelulla ja räjäytyspanosten oikealla mitoituksella.

Toiminnan melusta on voimassa olevaa ympäristölupaa käsiteltäessä laadittu melumallinnus (Ramboll Finland Oy, Kuismalan kallioulouhosalue ja recycling-toiminta, Tampere, meluselvitys, 15.10.2013, raportti). Melumallinnuksessa on tarkasteltu kallion louhinnan ja murskauksen kokonaisuutta lähtötilanteessa ja toiminnan loppuvaiheessa sekä recycling-toimintaa. Rambollin melumallinnuksen kokonaisuus melu louhintatoiminnan alkuvaiheessa jää alle tai on enintään 45 dB ympäristön asuin- ja loma-asunto-kohteissa ja alittaa ko. rajan toiminnan loppuvaiheessa, kun mallissa tehdyt melunsuojaukset huomioidaan. Vattulan luonnonsuojelualueella melutaso on saatu meluntorjunnalla rajattua enintään 45 dB:n tasoon. Recycling-toiminnan melu jää alle 45 dB:n lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Luvan muuttamista koskevassa selvityksessä on mukana melumallinnus NCC:n, Peabin ja Ruduksen toimintojen melusta (Promethor Oy, Ympäristömeluselvitys, Sorila, Tampere, raportti nro PR4859-Y01, 22.5.2019). Betonin murskausta ei tehdä samanaikaisesti kivenmurskauksen kanssa, mistä johtuen sitä ei ole huomioitu melulaskennassa. Betonin murskauksesta ympäristöön aiheutuva melutaso on pienempi kuin kiviainestuotannosta aiheutuva melutaso. Tästä johtuen melulaskennassa on tarkasteltu kiviainestoiminnan aiheuttamaa melua. Selvityksessä todetaan, että:

- Toiminnasta aiheutuva päiväajan keskiäänitaso alittaa nyky- ja ennustetilanteessa 55 dB(A) kaikilla ympäristön asuinrakennuksilla ja 45 dB(A) kaikilla ympäristön lomarakennuksilla.
- Laskennan perusteella melutaso on suurimmillaan alueen länsipuolella Kortejärven pohjoisosassa sijaitsevalla lomarakennuksella, jolla melutaso on nyky- ja ennustetilanteessa 45

dB(A). Nykytilanteessa kyseiselle rakennukselle aiheutuu eniten melua porauksesta. Murskauksesta ja rikutuksesta aiheutuva melutaso on pienempi, kun toimitaan louhintarintauksen läheisyydessä. Nykytilanteessa melun leviämistä itäsuuntaan tulee torjua sijoittamalla murskauslaitos varastokasan suojaan esitetyllä tavalla.

- Ennustetilanteessa murskauspaikka siirtyy alueen koillisosaan. Silloin tulee huolehtia melusuojauksesta, jotta murskauksen melu ei pääse leviämään alueen itä- ja länsipuolella sijaitseville lomarakennuksille. Laskennan perusteella riittävä suojausvaikutus saavutetaan, kun melusuojana käytettävien varastokasojen korkeus on noin 7–8 m.
- Melumallinnuksella tarkasteltiin maavallien meluntorjunnallista toimivuutta ottamisalueen pohjois-, länsi-, ja lounaisreunassa. Laskennan perusteella maavalleilla saavutetaan melusuoja vaikutusta, mutta ne eivät yksin riitä raja-arvojen täyttymiseen ympäristössä, vaan murskauksen melun leviämistä tulee vaimentaa myös esimerkiksi varastokasojen sijoittelulla.
- Laskennan perusteella NCC Industry Oy:n toiminnalla on YIT Suomi Oy:n kanssa yhteismeluvaikutusta muutamilla lomarakennuksilla toiminta-alueen länsi- ja itäpuolella. Yhteisvaikutus on suurin Kortejärven alueen lomarakennuksilla. Yhteismelun taso on 42...45 dB(A) Kortejärven eteläosan lomarakennuksilla ja 45 dB(A) Kortejärven pohjoisosan lomarakennuksella. Yhteismeluvaikutus tulee minimoida huolehtimalla riittävästä murskauslaitoksen melun torjunnasta Kortejärven suuntaan. Todellisuudessa on hyvin harvinaista, että yhteismelu kyseisissä kohteissa on sääolosuhteet huomioiden laskentatuloksen suuruista, koska lomarakennukset sijaitsevat toiminta-alueista katsottuna eri ilmansuunnissa, eikä siten käytännössä koskaan vallitse myötätuuli samanaikaisesti kummastakin toiminta-alueesta lomarakennusten suuntaan.

NCC:n toiminnasta aiheutuu nykytilanteessa 45 dB(A) ylitys 5,6 %:lla luonnonsuojelualueesta ja 2,3 %:lla retkeilyreitillä. Ennustetilanteessa NCC:n toiminnasta aiheutuu luonnonsuojelualueella 45 dB(A) ylitys 1,6 %:lla alueesta ja retkeilyreitillä 1,0 %:lla reittiä.

Tarkasteltaessa NCC:n ja Peabin yhteismelutilannetta, aiheutuu 45 dB(A) ylitys nykytilanteessa 6,1 % luonnonsuojelualueella ja 3,1 % retkeilyreitillä. Yhteismelun ennustetilanteessa prosenttisuudet ovat 2,3 % luonnonsuojelualueella ja 3,5 % retkeilyreitillä. Edellä esitetyt ylitykset aiheutuvat pääasiassa NCC:n porauksesta. Selvityksen melua koskevaa sisältöä on kuvattu myös tämän lupapäätöksen sivulta 26 alkaen.

Voimassa olevan ympäristöluvassa on edellytetty Ramboll Finland Oy:n vuoden 2013 mukaista melusuojausta. Melusuojaukseksi on esitetty toiminnan nykyisessä tilanteessa murskaussyvennyksen pohjoisreunalle kolme metriä korkea meluvalli sekä kallion päälle viiden metrin korkuinen meluvalli. Lopputilanteessa murskain suojataan seitsemän metriä korkeilla valleilla länsi- ja pohjoispuolilta ja poraus tehdään 4,5 metriä korkean meluvallin suojassa. Selvityksessä recycling murskaamo on esitetty sijoitettavaksi alueen kaakkoiskulmaan ja suojattavaksi kuusi metriä korkealla meluvallilla pohjoisen, idän ja osin etelän suunnasta.

Hakija pyytää 14.6.2019 saapuneessa selvityksen saatekirjeessään, että lupamääräyksiä muutetaan siten, että niissä viitataan uusimpaan Promethor Oy:n meluselvitykseen ja siinä edellytettyihin meluntorjuntatoimenpiteisiin.

Riskienhallinta

NCC Industry Oy:llä on sertifioitu ISO 14001-standardin mukainen ympäristöjärjestelmä, jonka mukaisesti toiminnan aiheuttamat ympäristöön liittyvät riskit arvioidaan ja suunnitellaan toimenpiteet niiden varalle.

Henkilövahinkojen estämiseksi alueella toimivilta henkilöiltä edellytetään suojaimien käyttöä sekä turvasäännösten osaamista ja noudattamista. NCC Industryn henkilökunta osallistuu työturvallisuuskoulutukseen työsuhteen alussa. NCC Industry Oy on perehdyttänyt alueella toimivat aliurakoitsijat työmaan toimintaan, jokaisella on oltava voimassa oleva työturvallisuuskortti ja alueella toimiva aliurakoitsija on saanut aluetta koskevan ohjekansion.

Ympäristöriskeistä todennäköisimpiä ovat pienet öljyvuodot. Öljyvuotojen estämiseksi laitteiden säännöllinen huolto ja oikea käyttö ovat tärkeässä asemassa. Öljyvuotojen riskit pyritään minimoimaan jo ennakolta käyttämällä kaksivaippaisia öljysäiliöitä, kunnostamaan ja huoltamaan laitteistoja säännöllisesti sekä tarkkailemaan toimintaa jatkuvasti. Mahdollisten öljyvuotojen varalta poltonesteiden jakelupaikalle on varattu imeytysainetta. Tulipalojen varalta viranomaisten määräämä ensisammutuskalusto on jatkuvasti saatavilla mahdollisten syttymispaikkojen läheisyydessä. Mahdollisista onnettomuuksista ja häiriötilanteista tehdään vaadittavat ilmoitukset kaupungin viranomaisille.

Tarkkailu ja raportointi

Käyttötarkkailu

Käyttötarkkailua tehdään jatkuvasti toiminnan ollessa käynnissä. Ottoalueen tuotantoa tarkkaillaan jokaisena toimintapäivänä; tarkkailussa havaitut huomiot kirjataan käyttöpäiväkirjaan. Viikoittain työnjohto tekee alueella ns. murskamittarin, jossa puututaan toiminnassa mahdollisesti havaittuihin riskeihin ja puutteisiin. Otetun maa-aineksen määrä raportoidaan lupaviranomaiselle vuosittain.

Kierrätysainestoinnalle on tehty Kierrätysmateriaalien vastaanottotarkastusta koskeva ohjeistus. Vastaanotettavien massojen laadunvalvonta voidaan jakaa seuraavasti:

1. Dokumentaation kerääminen asiakkaalta

Asiakkaan tulee ilmoittaa terminaaliin toimitettavien massojen lähtötiedot ennen ensimmäisen kuorman toimittamista. Lähtötiedoista tulee selvittää massojen tyyppi, lähtöpaikan aiempi käyttö sekä tiedot mahdollisesti tehdyistä pilaantuneisuusselvityksistä.

2. Saatujen tietojen tarkastaminen ja arviointi

Vastaanotto toiminnasta vastaava käy läpi asiakkaan toimittamat lähtötiedot ennen kuin massoja aletaan vastaanottaa. Mikäli epäillään, että massoissa on epäpuhtauksia, edellytetään ennen vastaanottopäätöstä aina akkreditoitun laboratorion tekemiä testaustuloksia epäillyistä massoista.

3. Satunnaisnäytteenotto

Vastaanotettavista massoista tehdään näytteenotto sattumanvaraisesti tai kun on epäily epäpuhtaudesta. Sattumanvaraisesti tehtävän näytteenoton tiheys määräytyy kierrätysterminaaliiin vastaanotettavien massojen määrästä. Maa-aineksista otetaan satunnaisnäyte jokaista vastaanotettavaa 1000 kuutiota kohden.

4. Täydentävät kenttäkokeet

Satunnaisnäytteenoton tuloksia varmennetaan kenttäanalysaattorilla tehtävillä tutkimuksilla.

Vesitarkkailu

Vesitarkkailua tehdään ympäristöluvan mukaisesti purkuojista sekä vesitarkkailuputkesta. Vesitarkkailussa on havaittu merkkejä louhinnan aiheuttamasta typpikuormituksesta, mutta pitoisuus on alentunut nopeasti.

Jälkihoito

Ennen alueen maisemointia alue siivotaan ja kaikki ottamistoiminnan aikaiset laitteet ja rakennelmat poistetaan alueelta sekä huolehditaan siitä, ettei alueelle jää minkäänlaista jätettä.

Alueelta kuorittuja pintamaita käytetään hyödyksi maisemoinnissa ja luiskatäytöissä sekä mahdollisesti myös kasvukerrostien rakentamisessa. Alueelle tuodaan pilaantumattomia maita myös muualta maisemointia varten. Alueen muotoilussa ja maisemoinnissa hyödynnetään lisäksi ympäristöluvan mukaisia kierrätyskiviaineita. Varastokentän alue jätetään nykyiselleen murskepintaiseksi kentäksi.

Reunaluiskat luiskataan kaltevuuteen 1:2...1:4. Suunnitelmapiirustuksessa Suunniteltu tilanne YMP-103 on esitetty reunaluiskat keskimääräisessä kaltevuudessa 1:3. Lisäksi alueen muotoilu on esitetty suunnitelmapiirustuksessa YMP-104 Leikkaukset 1-1' ja A-A'. Mikäli koko ottoalueen maa-ainestenotto ei toteudu, on suunnitellussa tilanteessa esitetyt reunaluiskat mahdollista toteuttaa myös vaiheen I mukaiselle alueelle.

Mikäli ylijäämämaiden ja kierrätysmateriaalien tarjonta mahdollistaa, nostetaan alueen pohjataso ympäröivään maanpinnantasoon ja pinnasta muotoillaan tasainen. Tällöin alue täytetään tasoon +144...+152. Täytölle haetaan tarvittavat lupa erikseen, jos tarvetta ilmenee. Vaiheen I mukaista aluetta ei ole suunniteltu täytettäväksi hakemuksen mukaisen lupa-ajan (15 v) aikana, sillä ottamistoimintaa on tarkoitus jatkaa koko esitetylle kaivualueelle. Lupaa vaiheen I ulkopuolelle jäävälle kaivualueelle (vaihe II) tullaan hakemaan myöhemmin erikseen.

Kuismalan ottoalue on osa NCC:n KIELO-ohjelman ottoalueita. NCC:n KIELO-ohjelman tavoitteena on toteuttaa luonnon monimuotoisuutta ylläpitäviä ja edistäviä ratkaisuja kiviainestoitiminnan aikana ja sen päätyttyä. KIELO-ohjelmassa monimuotoisuutta ja luonnontilan palauttamista edistetään alueiden omat erityispiirteet huomioiden. Kalliokiviainesalueista voidaan luoda erikoisympäristöjä, kuten kivikkoja, kosteikkoja, paahdealueita ja lahokkoja, joita ei enää luonnostaan juurikaan muodostu.

Alueelle on tehty erillinen maisemointisuunnitelma (Tulikattila). Maisemointisuunnitelman mukaisesti alueelle toteutetaan erilaisia moduuleja, kuten esimerkiksi niittyjä, ketoja, keinotekoisia nummia ja louhikoita. Maisemoinnin vaiheittaisen toteuttamisen aikana moduulimuotoisena toteutetusta maisemoinnista saatavien kokemusten perusteella moduuleja muokataan ja kehitetään.

Jälkikäyttömuoto on luontotyypeiltään vaihteleva alue. Murskepintaiseksi jätetty varastokenttä voi toimia tulevaisuudessa esim. parkkialueena. Mikäli ylijäämämaiden ja kierrätysmateriaalien tarjonta mahdollistaa alueen tasaisen muotoilun, soveltuu alue myös liikuntarajoitteisille retkeilijöille, jolloin parkkipaikalta on esteetön pääsy maisemoidulle alueelle.

Maisemoinnin valmistuttua koko alueelle on se mahdollista liittää osaksi Kintulammin retkeilyreittejä. Tällöin voidaan ohjata maastoa kuluttavaa leiriytymis- ja ruokailutoimintaa luonnonsuojelualueen ulkopuolelle, mutta sen välittömään läheisyyteen rakentamalla Kuismalan maisemoidulle ottoalueelle esim. laavu ja tulipaikka oheistoimintoihin. Lisäksi esimerkiksi maisemoinnin moduuleista erilaiset kedot, niityt ja nummet on mahdollista muotoilla siten, että ne soveltuvat myös telttailuun.

Vakuus

Hakija esittää aikaisemman maa-ainesluvan mukaisen vakuuden, 15 000 €, jatkamista. Vakuus on riittävä ottaen huomioon toiminnan aikana tehtävän vaiheittaisen maisemoinnin sekä suunnitellun maisemoinnin laadun.

Ympäristöasioiden hallintajärjestelmä

NCC Industry Oy:llä on sertifioitu ISO 14001-standardin mukainen ympäristöjärjestelmä.

ASIAN KÄSITTELY

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Tampereen yhdistys ry:n aloite Kintulammin eteläpuolisten louhimoiden ympäristölupien muuttamiseksi on tullut vireille 28.12.2018. Yhdistykset alueellisina luonnonsuojelua edistävinä yhdistyksinä hakivat ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla, että Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen ympärillä toimivien louhimoiden ympäristölupia muutetaan siten, että Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualue turvataan alueella toimiviin louhimoihin liittyviltä riskeiltä. Yhdistykset esittävät, että kaikkien kolmen louhimon ympäristölupia tarkastellaan samanaikaisesti ja toimijoiden lupa- ja toiminta-aikoja sekä ottomääriä tarkastellaan kokonaisuutena luonnonsuojelualueen kannalta ja muutetaan niin, että louhinnan aiheuttamat haitat Kintulammin nykyiselle ja tulevalle retkeily- ja virkistyskäytölle jäävät mahdollisimman pieniksi ja vähenevät nykyisestä.

Luonnonsuojelujärjestöt katsovat, että luonnonsuojelualueen perustaminen on katsottava ympäristönsuojelulain 89 §:n 5-kohdan mukaiseksi muutokseksi, jossa toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat lupien myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet ja lupien muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen. Tätä perustellaan alueen lisääntyneellä retkeilijöiden määrällä, sillä että

alueesta on muodostumassa Tampereen seudun matkailun vetonaula ja että alue kuuluu maakuntakaavassa merkittyihin maakunnallisiin luonnon ydinalueisiin.

Tampereen kaupungin ympäristö- ja rakennusjaosto on tehnyt 5.2.2019 päätöksen, jolla se on pyytänyt NCC Industry Oy:ltä, Peab Industri Oy:ltä, ja Rudus Oy:ltä selvitystä. Selvitystä pyydettiin alueiden nykyisestä ottotilanteesta, jäljellä olevasta kiviaineksen määrästä, ottotoiminnan aikajänteestä sekä siitä, kuinka louhinta- ja murskaustoiminta on toteutettavissa siten, että valtioneuvoston asetuksessa kivenlouhimoiden ympäristönsuojeluvaatimuksista asetetut velvoitteet ja raja-arvot esim. melulle ja vähimmäisetäisyyksille häiriintyviin kohteisiin täyttyvät. Lisäksi pyydettiin selvitystä siitä, kuinka louhinta- ja murskaustoiminta sekä kierrätysainesten käsittelytoiminta ovat järjestettävissä siten, etteivät toiminnat estä tulevaa maankäyttöä, aiheuta haittaa luonnon monimuotoisuudelle tai luontoarvojen säilyttämiselle tai aiheuta luonnon pirstoutumista. Selvitystä pyydettiin myös toiminnan aiheuttamasta keskiääni- ja maksimimelutasoista sekä yhteismelusta muiden alueella toimivien louhinta- ja murskausyritysten kanssa. Myös melun häiritsevyyttä ja kiusallisuutta retkeily- ja luonnonsuojelualueella tuli selvittää. Selvitykseen tuli sisällyttää parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöä ja päästöjen ja haittojen minimointia koskeva selvitys. Lisäksi tuli esittää kuinka louhinta-, murskaus ja jätteenkäsittelytoiminnat ovat järjestettävissä siten, että haitat Kintulammin retkeily- ja virkistyskäytölle sekä loma- ja vakitukselle asutukselle ovat mahdollisimman pienet ja vähenevät nykyisestä. Selvityksistä on neuvoteltu toiminnanharjoittajien kanssa 26.3. ja 15.5.2019.

NCC Industry Oy on yhdessä Peab Industri Oy:n ja Rudus Oy:n kanssa toimittanut selvityksensä 15.6.2019. Selvityksen sisällöstä on seuraavassa kuvattu NCC Industry Oy:tä koskevat osat. Kaikkia toimijoita koskevia tietoja on kuvattu niiltä osin kuin ne ovat asian yleistä selvittämistä tai niillä on merkitystä yhteisvaikutusten arvioimiseksi.

Selvityksen sisältö

Yleistä NCC, Rudus ja Peab (jäljempänä yhteisesti toimijat) omistavat osan alueista ja osalla alueista toimitaan maanomistajien kanssa tehtyjen sopimusten mukaan. Sopimuksia tehtäessä ja maata ostettaessa on taustalla ollut käsitys mahdollisuudesta jatkaa alueilla nykyisenlaista toimintaa sekä hyödyntää alueen maa-ainesvarantoja kestävästi. NCC:n ja Peabin alueet sijoittuvat kilometrin päähän toisistaan, Kintulammin itäpuolelle. Ruduksen alue jää yli kahden kilometrin päähän lähempänä olevasta Peabin alueesta, Kintulammin länsipuolelle. Ottamisalueet eivät muodosta yhtenäistä aluetta, kuten KHO on Peabin (silloisen Lemminkäisen) YVA-asian yhteydessä todennut (KHO t. 1480 11.6.2010). KHO on myös todennut, ettei Peabin hankkeesta yksin tai yhdessä Ruduksen ja NCC:n hankkeiden kanssa aiheudu sellaisia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, jotka olisivat rinnastettavissa YVA-menettelyn vaatimaan hankkeeseen. KHO:n ratkaisun mukaan toimijoiden ottamisalueita ei ole perusteltua tarkastella yhtenä kokonaisuutena, koska ne ovat toiminnallisesti erillisiä hankkeita, joiden toteuttamisaikataulut eivät ole sidoksissa toisiinsa. Toimijat katsovat, että toimijoiden ottomääriä ei ole ympäristönsuojelulain nojalla perusteltua tarkastella kokonaisuutena. Lisäksi tulee huomioida, että kilpailulainsäädäntö saattaa asettaa rajoituksia keskenään kilpailevien yritysten louhinta- ja murskaustoimintojen yhteensovittamiselle.

Ympäristö lupien peruuttamiselle ei ole perusteita Ympäristönsuojelulain 93 §:ssä on määrätty, missä tilanteissa lupa on mahdollista peruuttaa. Toimijoiden ympäristöluvat on myönnetty

merkittävää varallisuusarvoa edustavaan elinkeinotoimintaan. Luvan peruuttaminen on ankara ja viimesijaisesti käytettävä toimenpide (KHO 2018:41). Tämä käy ilmi myös ympäristönsuojelulain esitöistä (HE 84/1999 vp ja HE 214/213 vp), joissa korostetaan, että luvan peruuttaminen käytännössä edellyttäisi luvanhaltijan tahallista tai tuottamuksellista menettelyä ympäristön pilaantumisen aiheuttamiseksi. Toimijat eivät ole antaneet virheellisiä tietoja hakemuksissaan, eikä lupia ole siten myönnetty virheellisten tietojen perusteella. (YSL 93.1,1 §)

Lupamääräyksien rikkomisista ei ole tapahtunut, eikä valvontaviranomainen ole antanut kirjallisia huomautuksia rikkomisista. Toimijat tarkkailevat toimintojensa vaikutuksia lupamääräysten mukaisesti. (YSL 93.1,2 §) Voimassaolevien ympäristölupien lupaharkinnassa on huomioitu Kintulammin alue ja luvanmyöntämisedellytykset ovat olleet ja ovat yhä olemassa. Siten edes lupien muuttaminen ei ole tarpeen, eikä ole perusteita epäilyyn, etteikö toiminnan jatkamisen edellytyksiä olisi olemassa. (YSL 93.1,3 §)

Muraus-asetuksen velvoitteiden ja raja-arvojen täytyminen NCC:n ympäristölupa on myönnetty valtioneuvoston asetuksen 800/2010 (Muraus-asetus) voimaantulon jälkeen, ja siten asetuksen vaatimukset on huomioitu jo lupaharkinnassa. Ympäröivän alueen olosuhteissa ei ole tapahtunut sellaista muutosta, mikä aiheuttaisi Muraus-asetuksen vaatimusten osalta tarvetta uudelleen tarkasteluun.

Toimijoiden louhinta- ja murskaustoiminnot sijoittuvat Muraus-asetuksen 3 §:n vaatimusten mukaisesti. Muraus-asetuksen 3 §:ssä määrätään ympäristöluvanvaraisen louhinnan sijoittamisen vähimmäisetäisyydestä; louhinta tulee sijoittaa vähintään 300 m päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettuun piha-alueesta tai muusta häiriölle alttiista kohteesta.

Luonnonsuojelualue ei ole Muraus-asetuksen tarkoittama kohde, johon pitäisi jättää 300 m suojaetäisyys. Ympäristöministeriön muistiossa Ehdotus valtioneuvoston asetukseksi kivenlouhimoiden, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamoiden ympäristönsuojelusta (3.9.2010) on 300 metrin suojaetäisyydestä sanottu seuraavasti: *”Pykälän toisessa momentissa säädetäisiin toimintojen yleisestä suojaetäisyydestä asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen kuten esimerkiksi jotkut poikastuotantolaitokset. --- Häiriölle alttiilla kohteilla tarkoitettaisiin yleisesti samoja alueita kuin valtioneuvoston päätöksessä melutason ohjearvoista (993/1992).”* Melupäätöksen (993/1992) perustelumuis-tion (26.10.1992) säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan ulko-ohjearvojen osalta, että ohjearvojen ei tarvitse alittaa koko luonnonsuojelualueella.

Kintulammin luonnonsuojelualueen perustamispäätöksessä (PIRELY/9670/2017, 17.4.2018) suojeluperusteena ei mainita melulle herkkiä eläinlajeja. Tällaisia herkkiä eläinlajeja ei mainita myöskään Vattulan luonnonsuojelualueen päätöksen perusteluissa (PIR-2003-L-190-251, 11.9.2003; Hämeen lääninhallituksen päätös nro 1453/VI/30.9.1959).

Asetuksen 3.3 §:n (24.5.2017/314) nojalla murskaustoiminta on mahdollista sijoittaa myös alle 300 m päähän häiriölle alttiista kohteesta, kunhan toiminnasta aiheutuvat melutasot ovat melupäätöksen (993/1992) mukaiset. NCC Oy:n toiminnasta on etäisyyttä lähimpään vakituiseen asutukseen 370 m (itään) ja lähimpään loma-asuntoon 390 m (länteen).

Louhinnan sijoittuminen suhteessa retkeilyreitteihin Kintulammin luonnonsuojelualuetta ympäröivä maakuntakaavan aluevarausmerkintä VR ei ole Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualuekartan mukaisesti retkeilykäytössä. Kaikki retkeilyreitit sijaitsevat varsinaisella luonnonsuojelualueella. Koko Kintulammin luonnonsuojelualueella muilla kuin merkityillä reiteillä kulkeminen on kielletty. Kintulammin luonnonsuojelualueen pinta-ala on noin 547,5 hehtaaria. Toimijoiden louhinta- ja murskausaluet jätävät yli 300 m päähän Kintulammin retkeilyreiteistä.

NCC:n hakemuksen mukainen ottamisalue jää lähimmilläänkin 350 m päähän Kortejärven parkkipaikalta eri suuntiin lähtevistä retkeilyreiteistä. Kortejärven tilan vuokrakämpä sekä Kirkkokiven laavu, joissa pitkäaikaisempi oleskelu on mahdollista, jäävät yli 400 m päähän ottamisalueesta.

Melun raja-arvot Toimijoilla on lainvoimaiset ympäristöluvut, joiden yhteydessä melua on selvitetty ja luvanmyöntämisedellytykset ovat täyttyneet. KHO:n ratkaisun (KHO t. 3412 13.7.2018) perusteluiden mukaisesti ensi sijassa Muraus-asetuksen mukaisia luvan myöntämisen edellytyksiä tulee arvioida lupapäätöksentekohetken olosuhteiden valossa, ja myöhemmin muuttuvat olosuhteet voidaan huomioida valvonnassa. Toimijoiden ympäristölupien mukaisen toiminnan valvonnassa ei ole todettu Muraus-asetuksen vaatimusten vastaisia meluja.

Muraus-asetuksen pykälissä 6, 7 ja 8 on määrätty meluun liittyvistä velvoitteista ja raja-arvoista. Asetuksen 8 §:ssä määrätään toiminta-ajoista, joita toimijoiden pitää noudattaa, kun etäisyys melulle alttiisiin kohteisiin on alle 500 metriä. NCC:n ottamisalue sijaitsee yli 500 m etäisyydellä suurimmasta osasta lähimpiä häiriintyviä kohteita. Alle 500 m etäisyydelle sijoittuu kolme vakituista asuinrakennusta sekä yksi loma-asunto.

Kaikki toimijat noudattavat Muraus-asetuksen mukaisia toiminta-aikarajoituksia. Lisäksi kaikkien toimijoiden ympäristöluvuissa on määrätty Muraus-asetuksen vaatimuksia tiukemmista toiminta-aikarajoituksista. Muraus-asetuksen vaatimuksia tiukemmat toiminta-aikarajoitukset on annettu koko sallitulle tuotantoajalle perjantaisin sekä 1.–30.9. kaikille viikonpäiville. Kaikille toimijoille on lisäksi asetettu tuotantokielto 16.4.–31.8. (4,5 kuukautta vuodessa). Muraus-asetuksessa ei ole vaatimuksia vuotuisen toiminta-ajan rajaamiselle. Kaikki toimijat ovat lupaprosessien yhteydessä esittäneet meluselvitykset, joiden mukaiset mahdolliset meluntorjuntatoimet huomioon ottaen tuotanto on järjestettävissä siten, että Muraus-asetuksen vaatimusten mukaiset melutasot lähimmissä häiriintyvissä kohteissa täyttyvät.

Toiminta ei estä maakuntakaavan toteuttamista, maakuntakaavan rooli ympäristölupaharkinnassa Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaisesti ympäristölupaharkinnassa on alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Selvityspyynnön mukaisessa asiassa ei ole kyse toiminnan sijoittamisesta, koska kyse on toimijoiden osalta olemassa olevista toiminnoista, joiden sijoittuminen on jo ratkaistu. Se, etteivät ottamisalueet sijoitu maakuntakaavassa kiviainesten ottotoimintaan varatulle alueelle, ei muodosta estettä lupien myöntämiselle tai toiminnan jatkumiselle.

Pirkanmaan maakuntakaava 2040 on valmistunut ja Kintulammin luonnonsuojelualueen perustamispäätös on tehty tilanteessa, jossa toimijoilla on ollut alueella lainvoimaiset maa-aines- ja

ympäristöluvut olemassa oleville ottamisalueilleen. Maakuntaakaavan laadinnassa on tullut kiinnittää erityistä huomiota luonnonarvojen ja virkistykseen lisäksi myös maa-ainesvarojen kestävään käyttöön (maankäyttö- ja rakennuslaki 132/1999, MRL 28.3 §). Kaavan laatimisessa on ollut huomioitava, ettei maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle aiheudu kohtuutonta haittaa (MRL 28.4 §). Maakuntaakaavan kaavaselostuksessa on todettu, että MK-alueiden sisään jää kiviainesvarantoja sisältäviä alueita ja ottaminen on mahdollista luvanmyöntämisedellytysten täytyessä. Kaavaselostuksessa nimenomaisesti todetaan, että MK-alueet eivät ole suojelutai virkistysalueita ja MK-aluetta ei rinnasteta hiljaiseen alueeseen. Kintulammin luonnonsuojelualueuttakaan ei ole tunnistettu hiljaiseksi alueeksi (kaavaselostuksen liite 2, kartta 26).

Pirkanmaan maakuntaakaavan kaavaselostuksessa onkin todettu: "Maaperän kiviainesvarojen hupenemisen johdosta hiekan ja soran säästeliääseen ja harkittuun käyttöön on tarvetta kiinnittää tulevaisuudessa enemmän huomiota. Erityisesti kasvavalla Tampereen ydinkaupunkiseudulla tulisi tavoitella sitä, että avattavat kiviainesten ottoalueet hyödynnetään mahdollisimman kattavasti ja näin voitaisiin vähentää tarvetta uusien kohteiden avaamiseen. Tämä edellyttää erityistä panostamista maankäytön yhteensovittamiseen. Yleiskaavoituksen yhteydessä on mahdollisuus selvittää alueita maakuntaakaavoitusta yksityiskohtaisemmin."

Maakuntaakaavan kiviaineshuollon alueiden taustalla olevan POSKI-hankkeen tavoitteena on ollut tuottaa kokonaisvaltainen näkemys Pirkanmaan kiviaineshuollon tarpeista ja suunnitelma toiminnan suuntaamisesta pitkällä aikavälillä huomioiden luonnonvarojen kestävä käyttö. Kiviainesten ottamisen ja toiminnan vaatimien lupien näkökulmasta maakuntaakaavan tavoitevuosi, vuosi 2040, ei ole pitkän aikavälin päässä. Toimijat arvioivat, että nykyisten lupien mukainen ottaminen alueella päättyy vuoteen 2040 mennessä. Kysyntä kuitenkin määrää ottamisen volyymin.

Toimintojen sijoittuminen maakuntaakaavaan nähden Toimijoiden ottamisalueiden kaavatilanne on selvitetty aiemmin. Toimijoiden ottamisalueet eivät rajoitu luonnonsuojelualueeseen tai ympäröi sitä. Ruduksen ottamisalue ei rajoitu myöskään virkistysalueeseen toisin kuin NCC:n ja Peabin ottamisalueet.

Toimijoiden aiempien ja/tai voimassaolevien ympäristö- ja maa-aineslupien lupaharkinnassa on huomioitu Pirkanmaan 1. maakuntaakaava. Sittenmin aiempi VR-aluearjaus on muuttunut lähes kokonaisuudessaan Kintulammin luonnonsuojelualueeksi ja sen ympärille on kaavoitettu luonnonsuojelualueen suojavyöhykkeenä toimiva VR-alue. MU-alueesta on tullut MK-alueeksi. Toimijoiden toiminnot eivät ole estäneet laajan VR-alueen muuttamista luonnonsuojelualueeksi. Tampereen kaupunki on ostanut laajan metsäalueen Kintulammin pohjoispuolelta, eikä toimijoiden ottamistoiminta estä Kintulammin alueen laajentamista kyseiseen suuntaan.

Toimijoiden ottamisalueet sijoittuvat pääosin, ja Ruduksen kokonaan, Pirkanmaan maakuntaakaavassa MK-alueelle. Kyseiseen merkintään ei liity MRL:n 30.2 §:n mukaisia suojelumääräyksiä. Ottamis- ja kierrätystoiminnoille ei ole estettä MK-alueella.

MK Maa- ja metsätalousvaltainen alue, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä. Merkinnällä osoitetaan maakunnallisesti merkittävät laajat yhtenäiset luonnon ydinalueet tai luonnon- ja kulttuuriympäristöjen kokonaisuudet, joilla on tarvetta retkeilyn ja ulkoilun

järjestämiseen. Alueet ovat osa maakunnan ekologista verkostoa, ja ne tukevat luonnonympäristöjen kytkeytyvyyttä, säilymistä ja virkistyskäyttöä. Merkintä ei rajoita alueen maa- ja metsätaloustaloustaloutta tai käyttöä vakituiseen tai loma-asumiseen.

Suunnittelumääräys: Alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on kiinnitettävä huomiota maa- ja metsätalouden toimintaedellytysten turvaamiseen sekä ulkoilumahdollisuuksia parantavien polku- ja reittiverkostojen ja näihin liittyvien palvelujen järjestämiseen. Alueen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ottaa huomioon luonnon monimuotoisuuden ja muiden luontoarvojen säilyminen sekä välttää luonnonympäristöjen pirstoutumista.

NCC:n ottamisalue sijoittuu osin VR-alueelle. Kyseiseen merkintään ei liity MRL:n 30.2 §:n mukaisia suojelumääräyksiä. NCC:n hakemuksen mukaisesta sekä aikaisemmin voimassa olleen luvan ottamisalueesta noin 2 hehtaaria (kiviainesmäärä noin 225 000 m³) sijoittuu VR-alueelle. Maakuntakaavan yleispiirteisyyden huomioiden arvioituja hehtaarimääriä ei voida pitää täsmällisinä.

VR Retkeily- ja ulkoilualue. Merkinnällä osoitetaan maakunnallisesti ja seudullisesti merkittävät ja alueeltaan laajat taajamarakenteen ulkopuolella sijaitsevat retkeilyn ja ulkoilun alueet. Kohdemerkinnällä osoitetaan sellaiset alueet, joiden osoittamiseen ei maakuntakaavan mittakaavan vuoksi ole tarkoituksenmukaista käyttää aluevarausmerkintää.

Suunnittelumääräys: Alue varataan yleiseen retkeilyyn ja ulkoiluun. Alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on turvattava retkeily- ja ulkoilukäyttöedellytyksien säilyminen ja kehittäminen. Alueen suunnittelussa on kiinnitettävä huomiota ympäristön laatuun, alueen ominaisuuksiin ekologisen verkoston osana sekä merkitykseen luonnon monimuotoisuuden kannalta.

Maakuntakaavassa esitetty luonnonsuojelualue on jo perustettu, eivätkä toimijoiden toiminnot ole sitä estäneet. Toimijoiden ottamisalueet eivät sijoitu Kintulammin luonnonsuojelualueelle. Maakuntakaavassa esitetty ulkoilureitti ei sijoitu toimijoiden ottamisalueille eivätkä toiminnot estä jo olemassa olevien reittien käyttämistä.

Pirkanmaan liitolta ja Tampereen yleiskaavoitukselta on pyydetty lausuntoja toimijoiden maa-aines- ja ympäristölupahakemuksista. NCC:n ympäristöluvan muutoshakemuksesta vuonna 2014 antamassaan lausunnossa Tampereen kaavoitus on silloin Nurmi-Sorilan osayleiskaavan laatimiseen liittyen todennut, että kierrätystoiminnan ympäristölupa voidaan myöntää määräaikaisena. NCC:n maa-aineslupahakemuksesta vuonna 2018 Tampereen kaupungin kaavoitusviranomaisen on lausunut, että ottotoiminta ei aiheuta haittaa tulevalle kaavoitukselle, kaavan toteuttamiselle tai alueiden käytön muulle järjestämiselle. Sen sijaan Pirkanmaan liitto on vuonna 2018 lausunut, että louhinta ei edistä maakuntakaavan toteuttamista alueella. Lisäksi kyseisessä lausunnossa on ristiriitaisesti todettu, kaksi vuotta aikaisemmin Ruduksen hakemuksen lausunnosta (katso seuraava kohta) esitettyyn nähden, että kaavamerkinnän muutos MU-alueesta MK-alueeksi ja suunnittelumääräyksen sisältö olisivat muuttuneet olennaisesti.

Ruduksen maa-aineslupahakemuksesta vuonna 2016 Pirkanmaan liitto on lausunut, että alue sijaitsee maakuntakaavan luonnoksessa MK-alueella, joka on sisällöltään vastaava kuin silloin voimassaolleen maakuntakaavan MU-merkintä, eikä kumpikaan merkintä estä ottamistoimintaa. Ruduksen kierrätystoiminnan mahdollistavan ympäristöluvan yhteydessä Tampereen kaupungin kaavoitusviranomaisen on lausunut, ettei pysyvän luvan myöntämiselle ole estettä.

Peabin maa-aineslupahakemuksesta, joka kattaa koko ottamisalueen, Pirkanmaan liitto on vuonna 2014 lausunut seuraavaa: "Lupahakemuksessa on huomioitu voimassa oleva Pirkanmaan 1. maakuntakaava. Suunnittelualue sijaitsee maakuntakaavassa Kintulammen retkeily- ja virkistysalueen (VR 020) välittömässä läheisyydessä. Suunnittelualueen poikki kulkeva maakuntakaavan ulkoilureitti tulee huomioida ottotoiminnan suunnittelussa. Maakuntakaavan suunnittelumääräyksen mukaan, ulkoilureittien toteuttamisedellytykset maakunnallisesti ja seudullisesti toimivana reitistönä sekä yhteydet virkistysalueisiin tulee suunnittelussa turvata.

Lupahakemuksessa on virheellisesti todettu, että Pirkanmaan 1.maakuntakaava on hyväksytty 29.3.2007 ja että suunnittelualueella on voimassa oikeusvaikutukseton Aitolahti-Teisko yleiskaava. Oikaisuna, että maakuntakaava on kyseisenä päivänä vahvistettu ympäristöministeriössä ja kun alueella ei ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa, maakuntakaava ohjaa alueen maankäyttöä. Nämä asiat tulisi korjata lupahakemukseen. Edellä mainitut seikat huomioiden, Pirkanmaan liitolla ei ole huomauttamista Kokonkalliota koskevasta maa-aineslupahakemuksesta."

Tampereen kaavoitus on todennut toiminnan olevan yleiskaavan mukaista (lausunto 2013). Peabin ympäristöluvan muutoshakemuksen yhteydessä yleiskaavoitus on todennut, ettei maankäytöllisesti elinkeino- ja virkistys-, retkeily- ja luonnonsuojelutoimintojen välillä ole ristiriitaa (lausunto 2018). Maakuntakaavaa tulee tarkastella siinä mittakaavassa, kuin se on tarkoitettu esitettäväksi eli Pirkanmaan maakuntakaavan tapauksessa mittakaavassa 1:100 000. Maakuntakaava on yleispiirteinen, eikä sen kehitysmerkintöjä taikka aluevarauksia ole tarkoitettu sovellettavan tarkkarajaisina, vaan rajaukset tarkentuvat kunnallisessa kaavoituksessa. Poikkeuksen muodostavat lainsäädännöllä määrätyt suojelualueet, joiden osalta maakuntakaavankin rajaus on tarkkarajainen. Maakuntakaavan strateginen luonne ja yleispiirteisyys huomioon ottaen, toimijoiden ottamistoiminta ei aiheuta estettä maakuntakaavan toteuttamiselle.

Kuten kaupungin kaavoituksen lausunnoissa on todettu, toimijoiden luvitetut toiminnot eivät muodosta estettä yleis- tai asemakaavoituksellekaan.

Luontoarvot Maa-aines- ja ympäristölupaharkinnassa on huomioitu vaikutukset luontoon. NCC ja Peab ovat teettäneet luontoselvitykset, jotka ovat olleet osana viimeisimpiä maa-aineslupahakemuksia.

Luontoselvityksien perusteella luvanmyöntämisesteitä ei ole todettu olevan. Luontoarvojen osalta ei ole tapahtunut muutoksia, jotka aiheuttaisivat tarvetta tarkastella toimijoiden toiminnan jatkamisedellytyksiä. Luonnonsuojelualueen suojelumääräykset koskevat nimenomaisesti luonnonsuojelualuetta. Maakuntakaavan MK ja VR -aluevarausmerkintöihin ei liity suojelumääräyksiä.

Kaavan mukaista SL- ja VR -aluetta on Kintulammin alueella yhteensä noin 12 km². VR-aluetta ympäröi Tampereen kuntarajan sisällä noin 69 km² eli 69 000 hehtaarin laajuinen yhtenäinen MK-alue. Toimijoiden maa-ainesten ottamisalueet tukitoiminta-alueineen ovat yhteensä noin 0,08 % tästä MK-alueesta. MK-alue jatkuu Oriveden ja Kangasalan alueilla vielä laajempaan. Toimijoiden alueet eivät aiheuta maakuntakaavassa tarkoitettua luonnon pirstoutumista MK-alueelle.

NCC:n Kuismalan ottamisalue on osa NCC:n KIELO-ohjelman ottamisalueita. NCC:n KIELO-ohjelman tavoitteena on toteuttaa luonnon monimuotoisuutta ylläpitäviä ja edistäviä ratkaisuja kiviainestoiminnan aikana ja sen päätyttyä. Kuismalan alueelle on tehty erillinen maisemointisuunnitelma: Tulikattila. Maisemointisuunnitelman mukaisesti alueelle toteutetaan erilaisia moduuleja, kuten esimerkiksi, niittyjä ja ketoja.

Toimijoiden voimassaolevissa ympäristöluvuissa on jo huomioitu Kintulammin alueen käyttö virkistykseen. Ottamistoiminta ei ole haitannut alueen kehittämistä, vaan aluetta on kehitetty, vaikka kiviaineksen ottotoimintaa on ollut Kintulammin ympäristössä jo vuodesta 1987 alkaen. Toiminnot eivät muodosta estettä Kintulammin luonnonsuojelualueen ja retkeilyalueen käytölle ja kehittämiselle.

Ottomäärä NCC:n ottoalueelta on otettu vuosina 2007–2017 yhteensä 29 000 m³. Jäljellä oleva ottomäärä on 2019 myönnetyn maa-ainesluvan mukaisena toiminnanharjoittajan ilmoituksen mukaan 350 000 m³. Ottamistoiminnan keston arvioidaan olevan 20 vuotta.

Toimintojen aiheuttamat keski- ja maksimiäänitasot Toimijat selvittivät keski- ja maksimiäänitasoja yhteismelumallinnuksen ja sen yhteydessä tehtyjen melumittausten perusteella. Mallinnus ja mittaukset on esitetty ympäristömeluselvityksessä (Promethor Oy 22.5.2019). Muraus-asetuksessa on säädetty kiviainestoiminnan melutasojen raja-arvoista ja ne on annettu keskiäänitasolle L_{Aeq} . Muraus-asetuksen raja-arvojen perustana ovat valtioneuvoston päätöksen 993/1992 melutasojen ohjearvoista mukaiset ohjearvot ja niitä sovelletaan laajasti myös muuhun ympäristöluvanvaraiseen toimintaan, sillä keskiäänitaso soveltuu parhaiten pitkäaikaisen ja vaihtelevan melun merkityksen arviointiin.

Toimijat ovat aikaisempien lupaprosessien yhteydessä esittäneet melumallinnukset, joissa on todettu, että mahdolliset meluntorjuntatoimet huomioon ottaen, toiminnasta ei aiheudu Muraus-asetuksen raja-arvoja ylittäviä melutasoja lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Laaditun ympäristömeluselvityksen perusteella, minkään toimijan toiminnasta aiheutuva melutaso ei ylitä sille ympäristöluvassa määrättyä, Muraus-asetuksen mukaisia raja-arvoja nykytilanteessa tai ennustetilanteessa, kun mallinnuksessa esitetyt meluntorjuntatoimet on otettu huomioon.

Ruduksella ei ole yhteismeluvaikutuksia NCC:n tai Peabin toiminnan kanssa. NCC:n ja Peabin yhteismeluvaikutukset sijoittuvat ottamisalueiden väliin, jolloin loma-asuntojen piha-alueella melutaso on enimmillään noin 45 dB(A). Mallinnuksen oletuksista johtuen (myötätuuli joka suuntaan) todellinen tilanne ottamisalueiden välisellä alueella on mallinnuksen esittämää hiekan hiljaisempi. Yhteismelutilanteessakaan lupien mukaiset raja-arvot eivät ylitä.

NCC:n toiminnasta nykytilanteessa aiheutuu luonnonsuojelualueella 45 dB(A) ylitys 5,6 %:lla alueesta ja retkeilyreitillä 2,3 %:lla reittiä. Ennustetilanteessa NCC:n toiminnasta aiheutuu luonnonsuojelualueella 45 dB(A) ylitys 1,6 %:lla alueesta ja retkeilyreitillä 1,0 %:lla reittiä.

Tarkasteltaessa NCC:n ja Peabin yhteismelutilannetta, aiheutuu 45 dB(A) ylitys nykytilanteessa 6,1 % luonnonsuojelualueella ja 3,1 % retkeilyreitillä. Yhteismelun ennustetilanteessa prosenttisuudet ovat 2,3 % luonnonsuojelualueella ja 3,5 % retkeilyreitillä. Edellä esitetyt ylitykset aiheutuvat pääasiassa NCC:n porauksesta.

Koska edellä esitetyt ylitykset aiheutuvat pääasiassa NCC:n porauksesta, on NCC:n porauksen toiminta-aikaa mallinnuksessa rajoitettu nykyisen luvan mukaisesta (porauksen toiminta-aika klo 7–21) vain klo 7–16 ja NCC esittää, että porauksen toiminta-aika muutetaan ympäristöluopan mallinnusta vastaavasti eli porausta tehdään arkisin klo 7–16 samoina ajankohtina kuin muu tuotanto alueella on sallittu.

Kaikkien toimijoiden vuotuista toiminta-aikaa on rajattu voimakkaasti (4,5 kk tuotantokiello, syyskuussa lyhyempi päivittäinen tuotantoaika) ja hankkeet ovat muutoinkin luonteeltaan kausittaisia, jonka vuoksi vuotuiset toiminta-ajat voivat vaihdella merkittävästikin. Hankkeet etenevät toisistaan riippumatta. On erittäin epätodennäköistä, että mallinuksissa esitetyt yhteismelutilanteet, joissa toiminta on käynnissä kaikilla toimijoilla samanaikaisesti kaikkien toimintojen osalta, toteutuvat.

Melumallinnuksessa todetut keskiäänitason ylitykset luonnonsuojelualueella (selvästi alle 10 % luonnonsuojelualueesta) ja sen retkeilyreitillä (alle 5 % reitistä) ovat vähäiset. Kun huomioidaan toiminnan kausiluontoisuus ja luvissa jo nykyisinkin voimakkaasti rajattu vuotuinen tuotantoaika sekä nyt tässä selvityksessä esitetty NCC:n porauksen toiminta-ajan rajoitus, ei toimintoista aiheutuva melu aiheuta luonnonsuojelualueelle sellaista merkittävää haittaa, jonka vuoksi lupia olisi tarpeen muuttaa edellä esitettyä enempää tai peruuttaa.

Maksimiäänitaso $L_{AI, maks}$ on A-taajuuspainotettu ja I-aikapainotettu enimmäisäänitaso. Murausasetuksessa ei ole asetettu kiviainestoinnin maksimiäänitasolle raja- tai ohjearvoja. Maksimiäänitasojen ohjearvoista ei ole olemassa Suomessa lainsäädäntöä, jota sovellettaisiin yleisesti ympäristöluvanvaraiseen toimintaan. Maksimiäänitasolle ohjearvot on annettu vain ampumaratamelulle (valtioneuvoston päätös 53/1997). Ampumaratamelun ohjearvot hetkelliselle maksimiäänitasolle $L_{AI, maks}$ ovat asumiseen käytettävillä alueilla 65 dB(A) ja loma-asumiseen käytettävillä alueilla sekä virkistys- ja luonnonsuojelualueilla 60 dB(A).

Vaasan hallinto-oikeus on soveltanut moottoriradoille Ruotsin lainsäädännössä annettuja arvoja ja Vaasan hallinto-oikeuden linjausten mukaan moottoriratojen hetkellisen maksimiäänitason $L_{AI, maks}$ ohjearvo asuinalueilla on 60 dB(A) ja loma-asutusalueilla sekä ulkoilu- ja virkistysalueilla 55 dB(A).

Melumallinnuksen yhteydessä tehdyissä mittauksissa tehtyjen havaintojen perusteella muuta toimintaa suurempia ääniä aiheuttivat erilaiset kolahdukset murskauksesta, rikotuksesta ja louheen lastaamisesta sekä porauksen loppuvaiheesta. Näiden äänten kesto on luokkaa sekunti–muutama sekunti. Maksimiäänitason leviäminen tarkasteltiin erikseen erilaisille kolahduksille (murskaus, rikotus, louheen lastaus) ja poraukselle.

NCC:n toiminnasta kolahduksista (murskaus, rikotus, louheen lastaus) ei aiheudu retkeilyreitillä 55 dB tai 60 dB ylittävää maksimiäänitasoa. NCC:n porauksen maksimiäänitasosta aiheutuu 55

dB ylitys 11,6 %:lla ja 60 dB ylitys 4,7%:lla retkeilyreitillä. Mallinnuksessa ei ole huomioitu maksimiäänitason esiintyvyyttä tai kestoja, vaan on oletettu, että hetkellisen maksimiäänitason suurista melua aiheutuu koko ajan. Selvityksen liitteenä olevassa ympäristömeluselvityksessä on kohdassa 6.2 todettu, toiminnasta ei kuitenkaan koko aikaa aiheudu maksimiäänitasoa vastaava melua. Siten toimijoiden toiminnasta aiheutuvia maksimiäänitasoja ei voida pitää kohutuuttomina.

Melun häiritsevyyden ja kiusallisuuden arviointi Selvitystä on pyydetty siitä, mikä on retkeily- ja luonnonsuojelualueen kävijöiden kokema melun häiritsevyys ja kiusallisuus (esim. selvitys Ympäristöministeriön raportissa 4/2014 kuvatulla tavalla haastattelututkimuksin). Melun häiritsevyys ja kiusallisuus ovat subjektiivisia kokemuksia, joten niiden todentaminen kyselytutkimuksella luotettavasti ei ole mahdollista. Tutkimuksissa melun häiritsevyyttä on todettu lisäävän sen, että melussa on taustastaan selvästi erottuvia, voimakkaampia ääniä. Viranomaisen ja toimijoiden välisessä neuvottelussa (28.3.2019) todettiin, että melun kiusallisuutta ja häiritsevyyttä voidaan selvityksessä arvioida virkistysalueen oleskelupaikoille leviävän maksimimelun ja sen toistuvuuden kautta. Koska kyseessä on kaikkien toimijoiden osalta kausiluontoinen toiminta, arvioidaan toistuvuutta eli sitä, kuinka laajamittaisesti retkeily- ja luonnonsuojelualueen kävijä altistuu melulle, melualueelle jäävän retkeilyreitien kautta.

Maksimiäänitason leviäminen Retkeilyreitille aiheutuu NCC:n porauksesta 60 dB maksimiäänitason ylitys 4,7 %:lla reitistöä ja 55 dB maksimiäänitason ylitys 11,6 %:lla reitistöä. NCC:n porauksesta aiheutuva maksimiäänitaso on Korttesjärven pohjoispuolisen vuokrakämpän piha-alueella noin 60...61 dB ja siitä pohjoiseen sijaitsevan Kirkkokiven laavun piha-alueella yli 55 dB, mutta alle 60 dB.

Maksimiäänitason toistuvuus Hetkellisen maksimiäänitason osalta mallinnukset on tehty siten, että hetkellistä maksimiäänitasoa vastaavaa melua aiheutuu koko ajan. Porauksessa hetkellisiä enimmäisäänitasoja syntyy meluselvityksen mukaisesti vain tilanteissa, jossa reiän poraus valmistuu ja porakanki poistetaan porareistä. Porauksen aiheuttama kovempi ääni aiheutuu siis porausryöstä riippuen 5–30 min välein ja kestää kerallaan noin muutaman sekunnin. Eri-laisista kolahduksista eli murskauksen, rikotuksen ja pyöräkuormaajan toiminnasta aiheutuva hetkellisiä maksimiäänitasoja aiheutuu noin 1–5 kpl/10 min.

NCC:n ottamisalueella porataan vuodessa 2–5 räjäytystä varten kenttä ja yhden kentän poraus kestää nyt esitetyllä lyhennetyllä toiminta-ajalla noin 1,5–2 viikkoa. Enimmillään porausta on siis noin 10 viikkoa vuodessa ja oletettaessa reiän porauksen kestävän 10 min ja maksimiäänitason kestoksi 3 s, on vuodessa yhteensä enimmäistuotantomäärällä porauksen aiheuttamaa maksimiäänitasoa 2 tunnin ja 15 minuutin ajan. Porauksen toiminta-aika painottuu retkeilyn kannalta inaktiivisempaan aikaan (ns. toimistotyöaikaan) ja lisäksi tuotanto on kielletty kokonaan 4,5 kuukautta vuodessa.

Edellä esitetty huomioon ottaen toimijoiden melusta ei aiheudu kohtuutonta häiritsevää tai kiusallista melua retkeily- ja luonnonsuojelualueen kävijöille.

BAT ja haittojen vähentäminen Parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla (BAT) tarkoitetaan ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaan mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja talou-

dellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito-, käyttö- sekä lopettamistapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä ja jotka soveltuvat ympäristölupamääräysten perustaksi.

Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin.”

Toimijat kuuluvat Suomen kiviainestuotannon suurimpiin toimijoihin. Alueilla suoritettavat louhinnat toteutetaan aina suunnitellusti ja maa-ainesvarojen kestävä ja taloudellinen käyttö turvataan. Toiminnassa syntyvien jätteiden määrää minimoidaan mm. toiminnan suunnitellulla, koneiden ja laitteiden säännöllisellä huollolla ja kunnossapidolla sekä jätteiden lajittelulla. Toiminnassa syntyvät jätteet varastoidaan alueilla asianmukaisesti ympäristölupien määräysten mukaisesti ja toimitetaan alueelta luvan mukaisesti vastaanottopaikkoihin.

NCC:n ja Ruduksen toimipisteillä on voimassa myös kierrätysliiketoiminnan ympäristöluvat. Kyseiset toiminnat tähtäävät jätemateriaalin hyödyntämiseen ja uudelleenkäyttöön. Jätemateriaalin hyödyntäminen säästää kaatopaikkatilaa sekä vähentää luonnonvarojen kulutusta. Toiminta toteuttaa osaltaan siis myös Kestävä Tampere 2030 -ohjelmaa, jonka yhtenä tavoitteena on, että ”Kulutus on kestävä ja kiertotalous toimii”. Tämän tavoitteen yhtenä toimenpidekokonaisuutena on mainittu ”Materiaalien kierrätyksen ja hyötykäytön uudet ratkaisut”.

Alueilla käytettävät murskauslaitteistot ja työkoneet edustavat kyseisiin kohteisiin parhaiten soveltuvaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Toiminnot suunnitellaan ja sijoitetaan alueille siten, että toiminnassa huomioidaan aina myös mm. energiatehokkuus. Energiankulutusta pyritään minimoimaan esimerkiksi murskan ja varastokasojen sijainteja optimoimalla ja alueiden sisäisiä kuljetusreittejä suunnittelemalla.

Toimijat kuuluvat energiatehokkuuslain (1429/2014) mukaisina suurina yrityksinä lain soveltamisalan piiriin. Lain keskeinen tarkoitus on energiatehokkuuden jatkuva parantaminen.

Kaikkien toimijoiden meluvaikutukset jäävät Muraus-asetuksessa säädettyjen raja-arvojen alle. Toimijoiden melun hallinnalle on esitetty tarvittavat keinot ympäristömeluselvityksessä. Esitetyt keinot edustavat parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Yhteenveto Tämän selvityksen liitteenä olevan kattavan ja perusteellisen ympäristömeluselvityksen perusteella toimijoiden ympäristölupien peruuttamiselle tai muuttamiselle ei ole perusteita lukuun ottamatta NCC:n porauksen toiminta-aikaa.

Toimijat toteavat vielä, että toiminnoista alueelle aiheutuvat haitat muodostuvat pääosin melusta. Melusta ympäristöön aiheutuva haitta ei ole peruuttamaton. Ruduksella ei ole havaittavia yhteismeluvaikutuksia NCC:n taikka Peabin toiminnan kanssa. Ympäristömeluselvityksen mukaisesti NCC ja Peab toteuttavat ottamisalueillaan lisämeluntorjuntaa toiminnan etenemän edellyttämällä tavalla, joilla varmistetaan Muraus-asetuksen mukaisten meluarvojen täyttyminen vapaa-ajan ja vakituksen asutuksen sekä retkeilyreittien osalta.

Toimijat korostavat, että ympäristömeluselvityksen melumallinnus perustuu olettamuksiin toimijoiden yhtäaikaisesta toiminnasta haitankärsijöiden kannalta huonoimmassa olosuhteissa tuulensuuntien ja toimintojen sijoittelun osalta. Ympäristönsuojelulain mukaista ympäristön pilaantumista ei ole todettu. Tehtyjen melumittausten perusteella ja ympäristömeluselvityksessä esitettyjen meluntorjuntatoimien myötä voidaan arvioida, että toiminnasta ei jatkossakaan aiheudu pilaantumista.

Toimijoiden viimeisimmät ympäristöluvut ovat alle 10 vuotta vanhoja. Kintulammin alueen virkistyskäyttö on ollut lupaviranomaisella tiedossa jokaista luparatkaisua tehdessä. Toimijat toteavat, että jo avattujen ottamisalueiden hyödyntäminen on kestävän ja taloudellisen kiviaineshuollon peruslähtökohta.

Hakemuksesta ja selvityksistä tiedottaminen

Maa-aineslupahakemuksesta on kuulutettu maa-aineslain 13 §:n mukaisesti Tampereen kaupungin virallisella ilmoitustaululla sekä kaupungin internet-sivuilla 30.5.–28.6.2018. Kuulutuksesta on ilmoitettu 31.5.2018 Aamulehdessä. Hakemuksesta on lisäksi annettu erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Ympäristöluvan muuttamista koskevista selvityksistä on kuulutettu Tampereen kaupungin virallisella ilmoitustaululla 24.6.–15.8.2019. Ilmoitus kuulutuksesta on julkaistu kaupungin internet-sivuilla, missä selvitykset ovat olleet myös nähtävänä. Selvitykset ovat olleet nähtävänä kuulutusajan Palvelupiste Frenckellissä. Kuulutuksesta on 26.6. ja 2.7.2019 lähteneillä kirjeillä annettu erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee. Kuulutusta koskeva ilmoitus on julkaistu Aamulehdessä 26.6.2019.

Maa-aineslupa-asia palautettiin uudelleen valmisteltavaksi. Maa-aineslupahakemus ja ympäristöluvan muuttamista koskevat selvitykset asetettiin uudelleen nähtäville yhteislupakäsittelyssä. Kuulutus on ollut nähtävillä 6.7.–13.8.2020. Yhteislupakäsittelystä on tiedotettu erikseen niitä asianosaisia, joita asia erityisesti koskee.

Lausunnot

Maa-aineslupahakemuksesta on pyydetty lausunnot 30.5.2018 lähteneillä lausuntopyynnöillä Pirkanmaan liitolta, Pirkanmaan ELY-keskukselta ja Tampereen kaupungin maankäytön suunnittelulta.

Pirkanmaan liiton lausunto on saapunut 5.7.2018 ja siinä todetaan, että alueella ei ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa tai asemakaavaa. Näin ollen alueella on maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) 32 §:n mukaisesti voimassa maakuntakaava. Samaisen lainkohdan mukaisesti viranomaisten on suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista. Suunnittelua alueella ohjaa voimassa oleva Pirkanmaan maakuntakaava 2040.

Maa-aineslain 3 §:n mukaan aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu mm. huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa. Hankealue sijoittuu yhdelle Pirkanmaan merkittävimmistä virkistys- ja luontoaluekokonaisuuksista, jota ilmentävät maakuntakaavan merkinnät: maa- ja metsätalousvaltainen alue, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä (MK), retkeily- ja ulkoilualue (VR), suojelualue (S) ja ulkoilureitti. Tämä virkistysaluekokonaisuus ulottuu Tampereen Nurmin alueelta Orivedelle saakka yhdistäen Tampereen ja Oriveden taajama-alueet. Aluekokonaisuuteen sisältyvät Tampereen päässä Kintulammin retkeily- ja ulkoilualue ja Orivedellä Pukalan virkistysmetsä, jotka ovat maakunnallisesti tärkeitä retkeilyalueita. Maakunnallisen merkityksen ohella alue muodostaa keskeisen osan Tampereen kaupunkiseudun seudullista virkistyskokonaisuutta, jonka merkitys korostuu jatkuvasti kaupunkiseudun merkittävän väestönkasvun myötä. Seudullisessa verkostossa alue palvelee erityisesti Tampereen kaupunkiseudun itäpuolen sekä Orivesi–Juupajoki -alueen asutuksen virkistysalueena. MK-alueet ovat keskeisiä alueita maakunnan ekologisessa verkostossa. Kintulammi–Pukalan laaja ja yhtenäinen luonnon ydinalue on ekologisen verkoston analyysissä osoittanut merkittäväksi vanhan kuusimetsän ja lehtomaisten metsien luonnon ydinalueeksi. Tämän lisäksi alueen arvoja ovat mm. runsaat uhanalaisten lajien esiintymät. Alueella on myös hirvien laaja-alainen laidunalue, jolta eläimet liikkuvat mm. Siikanevan luonnon ydinalueelle. Alueella on useita petolintujen pesäpaikkoja. Aluekokonaisuuteen sisältyy Tampereella laaja Vattulan säästömetsän ja Kintulammin suojelualuekokonaisuus sekä muita pienempiä suojelualueita Viitapohjassa, Kutemassa ja Pukalassa sekä myös useampia Natura-alueita, joiden myötä aluekokonaisuuden arvoilla on merkitystä myös Euroopan laajuisesti.

NCC Roads Oy on tuottanut alueelle ansiokkaan maisemointi- ja luonnonhoitosuunnitelman. Toiminta on kuitenkin pitkäaikaista ja sitä on tavoitteena jatkaa vuosikymmeniä eteenpäin. Näin ollen ottamistoiminnan vaikutuksia arvioitaessa ei tule korostaa toiminnan tilapäistä luonnetta. Useampi sukupolvi ehtii vaihtua ennen kuin alue on metsitetty ja liittyy osaksi muuta ympäristöä. Tampereella Kintulammin ympäristössä on harjoitettu jo pitkään laajamittaista kiviainesten ottamista useammassa kohteessa. Kiviaineksia tarvitaan kasvavassa maakunnassa. Tähän tarpeeseen Pirkanmaan liitto on pyrkinyt vastaamaan varaamalla Pirkanmaan maakuntakaavaan 2040 merkittävän määrän laajoja alueita kiviaineshuollon tarpeisiin. Nyt kyseessä oleva aluekokonaisuus ei kuitenkaan ole arvojensa puolesta laajamittaiseen, seudullisesti merkittävään, kiviainesten ottamistoimintaan sopivaa. Kiviainesten ottaminen on vuosikymmeniä kestävää toimintaa, joka tänä aikana aiheuttaa haittoja ja muutoksia luonnonympäristössä sekä vaikutuksia asutukseen ja virkistyskäyttöön. Useassa kohteessa harjoitettava, laajeneva toiminta aiheuttaa luonnonympäristön pirstoutumista ja haittaa esteetöntä eläinten ja ihmisten kulkua.

MK-merkinnän suunnittelumääräyksen mukaisesti alueen suunnittelussa tulee välttää pirstoutumista. Käsitettä on laajemmin selvennetty kaavaselostuksessa mm. seuraavasti: Pirstomiseksi katsotaan alueiden käyttö siten, että syntyy laaja-alainen pysyvä liikkumiseste tai pitkäaikainen merkittävä ympäristöhaitta. Pirstominen muuttaa olemassa olevaa maankäyttöä siten, että se heikentää metsätalouden toimintaedellytyksiä ja/tai metsäalueiden ekologista tilaa.

Pirkanmaan liitto katsoo, että suunnitellussa laajuudessaan louhinta ei edistä maakuntakaavan toteuttamista alueella. Lisäksi sijoituessaan keskeisesti tälle virkistys- ja luontoaluekokonai-

suudelle, on hankkeella huomattavia ja laajalle ulottuvia kielteisiä vaikutuksia luonnonolosuhteisiin (MAL 3 §). Pirkanmaan liitto pitää kuitenkin mahdollisena, että kiviaineksia otetaan vaiheeseen 1 rajatulta alueelta osittain niin, että ottamista lännen suunnalla rajoitetaan. Ottamista ei tule ulottaa virkistys- ja retkeilyalueelle (VR). Tämän ottovaiheen jälkeen louhittu aluekokonaisuus tulee jälkihoitaa osaksi muuta ympäristöä maakuntakaavamerkinnän (MK) mukaisesti. Aluekokonaisuuden luonteen ja suojelualueiden läheisyyden vuoksi Pirkanmaan liitto ei näe hyväksi, että alueen maisemoinnissa käytetään jättemateriaaleja tai ylijäämämaita, joihin liittyy vieraslajien leviämisen riski. Myös muilta osin alueella harjoitettava toiminta tulee rajata tälle aluekokonaisuudelle, joka käsittää supistetun vaiheen 1 ottoalueen sekä aiemmin louhitun alueen ja käytössä olevan varastointialueen.

Pirkanmaan liitto katsoo, että lupaharkinnassa tulee ottaa myös huomioon valtioneuvoston päätös melutason ohjeistoista (993/1992). Sen mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB.

Toiminnalle on myönnetty vuonna 2015 toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa. Tämän jälkeen voimaan on tullut Pirkanmaan maakuntakaava 2040, jossa virkistysaluekokonaisuus on aiempaa maakuntakaavaa huomattavasti laajempi. Myös hankealueen merkintä (MU -> MK) ja suunnittelumääräyksen sisältö ovat muuttuneet olennaisesti. Pirkanmaan liitto viittaa ympäristönsuojelulain 89 §:ään ja esittää, että Tampereen kaupunki arvioisi tässä yhteydessä myös ympäristöluvan uudelleen tarkastelun tarpeen. Pirkanmaan liitto pitää mahdollisena, että toiminnasta aiheutuisi ympäristönsuojelulain 6. luvun 49 §:ssä (luvan myöntämisen edellytykset) mainittua merkittävää seurausta, jonka johdosta ympäristön yleinen viihtyvyys vähenisi ja ympäristön soveltuvuus yleiseen virkistyskäyttöön vähenisi (YSL 5 § 1 mom. kohta 2).

Pirkanmaan liitto ei puolla maa-aineslain mukaisen luvan myöntämistä ottamistoimintaan eikä myöskään aloitusluvan antamista muutoksenhausta huolimatta.

Pirkanmaan ELY-keskuksen lausunto on saapunut 2018 ja siinä todetaan, että NCC Industry Oy:n hakemus koskee vain maa-ainesten ottamista, louhinnalle, murskaukselle ja kierrätyskiviainestoiminnalle on myönnetty jo aiemmin ympäristölupa (Tampereen kaupungin ympäristö- ja rakennusjaosto 54 § 21.4.2015). Louhinnalle, murskaukselle ja kierrätyskiviainestoiminnalle myönnetyn ympäristöluvan mukainen toiminta-alueen pinta-ala on noin 6 ha. Ympäristölupapäätöksestä ei käy ilmi kierrätyskiviainestoiminnan tarkempi sijoittuminen. Nyt haettavan maa-aineslupahakemuksen mukainen vaiheen 1 kaivualue on noin 8,3 ha ja toiminta-alue 23,4 ha. Vireillä olevan maa-aineslupahakemuksen asiakirjojen mukaan uudelle koskemattomalle toiminta-alueelle sijoitetaan pintamaiden läjitysalueita.

Voimassa oleva maakuntakaava on muuttunut ympäristöluvan myöntämisen jälkeen. Alueella on ollut ympäristöluvan myöntämisen aikana voimassa Pirkanmaan 1. maakuntakaava ja kaavamerkintänä alueella on ollut MU eli maa- ja metsätalousvaltainen alue, jolla on erityistä ulkoilunohjaamistarvetta. Nyt voimassa olevan maakuntakaavan 2040 kaavamerkintänä on MK eli maa- ja metsätalousvaltainen alue, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä. Hankealueen kaavamerkintä ja suunnittelumääräyksen sisältö ovat muuttuneet olennaisesti ympäristöluvan myöntämisen jälkeen. Lisäksi aiemmassa maakuntakaavassa retkeily- ja ulkoilun alueen kaavamerkintä (VR020) ei ole ulottunut kaivualueelle. Nyt haettava vaihe 1 ulottuu

osin myös VR-alueelle. Ympäristöluvan myöntämisen jälkeen lisäksi Kintulammin suojelualue on laajennettu 18.4.2018 annetulla rauhoituspäätöksellä.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 89 §:n mukaan lupaviranomaisen on valvontaviranomaisen, asianomaisen yleistä etua valvovan viranomaisen tai haitankärsijän taikka 186 §:ssä tarkoitettun rekisteröidyn yhdistyksen tai säätiön aloitteesta muutettava lupaa, jos toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet ja luvan muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen. Pirkanmaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ympäristöluvan myöntämisen jälkeen toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat muuttuneet olennaisesti uuden maakuntakaavan myötä. Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että toiminnanharjoittajan tulee laittaa viireille ympäristönsuojelulain 89 §:n perusteella myös ympäristöluvan muutoshakemus. Maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaan maa-ainelupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristölupa käsitellään ja ratkaistaan pääsääntöisesti yhdessä (yhteislupa).

Maa-ainesten ottaminen kaivualueelta 1 (8,3 ha) sekä alueen laajentuminen hakemusasiakirjoissa esitetyille kaivualueelle (14,4 ha) sijoittuvat maakuntakaavassa MK-alueelle sekä osin VR-alueelle. Lisäksi alueen pohjoispuolella on laaja Vattulan säästömetsän ja Kintulammin suojelualue. Pirkanmaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan kallion ottaminen tulisi suunnata ensisijaisesti niille alueille, joille maa-ainesten ottaminen soveltuu paremmin. Pirkanmaan ELY-keskus suosittelee, että haettua 1 vaiheen kaivualueetta ei uloteta maakuntakaavassa merkitylle VR-alueelle. Pintamaiden läjitysalueet tulee sijoittaa haetulle lupa-alueelle tai varastoalueelle, ei kuitenkaan VR-alueelle. Muilta osin Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että maa-ainesten ottaminen voi vaiheen 1 mukaisella alueella olla mahdollista ilman, että siitä ennalta arvioiden aiheutuu ympäristölle maa-aineslain, luonnonsuojelulain tai vesilain tarkoittamaa haittaa, kun asian käsittelyssä huomioidaan seuraavaa:

Luvan voimassaolo Maa-ainestenottolupaa haetaan 15 vuodeksi. Maa-aineslain mukaan lupa aineiden ottamiseen myönnetään määräajaksi, kuitenkin enintään kymmeneksi vuodeksi. Eri-tyisistä syistä lupa voidaan kuitenkin myöntää pitemmäksi ajaksi. Pirkanmaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ottamissuunnitelmassa ei ole esitetty sellaista erityistä syytä, jotta lupa voitaisiin myöntää 15 vuodeksi.

Luontoarvot ja melu Toimenpidealue on hakemuksen mukaan kallioista kuivaa kangasta ja kuu-sivaltaista sekametsää. Alueen lajistosta ei ole tietoja. Alueelta tulee tehdä luontoselvitys, josta käy ilmi esiintyykö alueella uhanalaisia, erityisesti suojeltavia, tiukasti suojeltavia tai rauhoitet-tuja lajeja.

Toimenpidealue sijaitsee noin 300 m etäisyydellä yksityisistä luonnonsuojelualueista (Vattulan säästömetsä, Kintulammi). Lupaharkinnassa tulee ottaa myös huomioon valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992). Sen mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, lei-rintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB. Maa-ainesten otosta mahdollisesti luonnonsuojelualueille aiheutuvia muita vaikutuksia voi syntyä pölyämisestä.

Vesien tarkkailu Ottamisalueen pohja tulee kallistaa niin, että sinne ei kerry pintavesiä. Vedet tulee johtaa selkeytysaltaan kautta ojaan. Ojaan johdettavien vesien laatua tulee tarkkailla yli-

virtaamakausina keväällä ja syksyllä. Lupaviranomaiselle tulee tarvittaessa esittää tarkempi kuvaus vesien johtamisesta. Vesinäytteistä on tutkittava ainakin seuraavat ominaisuudet ja aineiden pitoisuudet: sameus, kiintoaine, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi ja nitraattityppi, pH, kloridi, sähkönjohtavuus, COD_{Mn}, rauta, sulfaatti ja arseeni sekä öljyhiilivedyt (C₁₀-C₄₀). Näytteenoton yhteydessä on mitattava virtaama. Vesien johtaminen ei saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa viereisillä tiloilla.

Toiminta Mahdolliset polttoaineiden ja öljytuotteiden varastot, sekä työkoneiden huolto- ja säilytyspaikat tulee suojata tarkoituksenmukaisesti. Mahdolliset päästöt on välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Jätteiden, ylijäämämassojen ym. sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua. Myös turvallisuusnäkökohdat tulee ottaa huomioon, mm. työaikaiset jyrkät luisakat.

Jälkihoito Lupahakemuksen ottamissuunnitelmassa on esitetty alueen maisemointi, maaston muotoilut sekä muu jälkihoito (maisemointisuunnitelma, Tulikattila). Ottamissuunnitelmassa esitetty maisemointi on ristiriidassa hakemuksen liitteenä olevan erillisen maisemointisuunnitelman (Tulikattila) kanssa. Hakemusta tulee täydentää ja korjata jälkihoidon osalta siten, että hakemuksesta käy selkeästi ilmi luvan aikana toteutettavat jälkihoitotoimenpiteet. Maisemointisuunnitelman mukaan alueen luonnonhoito toteutetaan pitkällä aikavälillä ja Kuismalan louhoksesta tulee pilottitapaus, jonka luonnonhoito suunnitellaan kulotuksen varaan. Pirkanmaan ELY-keskus pitää ongelmallisena pitkälle aikavälille ulottuvaa maisemointia vastuiden ja valvonnan kannalta. Maa-aineslupapäätöksessä tulee yksilöidä jälkihoitotoimenpiteet, jotka tulee olla tehtynä luvan voimassaolon aikana. Jälkihoidon suunnittelussa tulee huomioida ympäristöministeriön opas (Maa-ainesten kestävä käyttö, 2009). Jälkihoitotoimia ovat alueen siistiminen, muotoilu ja pintamateriaalin levitys, kasvillisuuden palauttaminen sekä alueelle soveltumattoman käytön estäminen. Jälkihoito on tarkemmin käsitelty oppaan liitteessä nro 9. Hakemuksen liitteenä olevassa maisemointisuunnitelmassa (Tulikattila) on esitetty alueelle toteutettavaksi erilaisia moduuleja, kuten esimerkiksi niittyjä, ketoja, keinotekoisia nummia ja louhikoita. Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että alueen jälkihoidossa voidaan osalla ottamisalueesta toteuttaa myös maisemointisuunnitelmassa esitettyjä avoimia elinympäristöjä kuten ketoja ja niittyjä. Avoimien ympäristöjen, kuten paahdeympäristöjen toteuttaminen maisemoinnissa on luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja parantamisen kannalta hyvin perusteltua. Suunnittelussa on kuitenkin huomioitava toimenpiteiden soveltuminen MK-alueelle. Luotavien elinympäristöjen on suositeltavaa muistuttaa Pirkanmaalla luontaisesti esiintyviä elinympäristöjä. Täysin keinotekoisiksi luotujen elinympäristöjen merkitys luonnon monimuotoisuuden kannalta on kyseenalainen. Alueelle kylvettävien/istutettavien kasvien olisi myös tärkeää olla alueellisesti luontaista kantaa. Kylvössä on huomioitava, ettei kylvettävän siemenen mukana tule ei-toivottua lajistoa. Mikäli alueella myöhemmin tavataan uhanalaista lajistoa, tulee tarvittaessa muuttaa suunniteltuja hoitotoimenpiteitä, jotta esim. kulotuksella ei hävitetä kyseistä lajistoa. Suunnitelman mukaan villiniitty toteutetaan kierrätyslaitokselle saapuvista puutarhajätteistä. Pirkanmaan ELY-keskus esittää huolensa siitä, että maisemoinnissa käytetään maa-aineksia, joiden mukana alueelle pääsee mahdollisesti leviämään vieraslajeja (lupiini, jättipalsami, jättiputki). Jälkihoitoon alueelle voi tuoda vain puhtaita maita alueella jo olevan aineksen lisäksi. Noin puolen metrin paksuinen maakerros on riittävä metsän kasvulle ja alueen sopeuttamiselle ympäröivään luontoon ja maisemaan. Betonilohkareita sisältävät elinympäristöt voivat olla ongelmallisia, koska tällainen alue voidaan mieltää joutomaaksi, jolle voi tuoda kaato-

paikalle kuuluvia jätteitä ja romuja. Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että hakemuksessa esitettyä varastokenttää ei voida jättää murskepintaiseksi, vaan myös varastokentän alue tulee jälkihoitaa.

Tampereen kaupungin yleiskaavoitus tuo 8.6.2018 saapuneessa lausunnossaan esiin, että maakuntavaltuuston 27.3.2017 hyväksymässä Pirkanmaan maakuntakaavassa 2040 vaiheen 1 ottotoiminta-alue on pääosin maa- ja metsätalousvaltaista aluetta, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä (MK). Alueen luoteisosa on merkitty retkeily- ja ulkoilualueeksi (VR). Kaupunginvaltuuston 14.9.1983 hyväksymässä Aitolahti–Teisko yleiskaavassa 1982 alue on osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja (MU). Alueen läpi on osoitettu ulkoilureitti lounaasta koilliseen. Ulkoilureitti on sittemmin toteutettu kulkemaan Kintulammin luonnonsuojelualueen kautta. Alueella on vireillä Pohjois-Tampereen strateginen yleiskaava, joka on käynnistynyt 2018 ja jonka valmistuminen on aikataulutettu vuodelle 2021. Alueella ei ole asemakaavaa.

Yleiskaavoitus toteaa lausunnossaan, että vaiheen 1 ottotoiminta ei aiheuta haittaa tulevalle kaavoitukselle, kaavan toteuttamiselle tai alueiden käytön muulle järjestämiselle.

Ympäristöluvan muuttamista koskevasta asiasta on pyydetty 24.6.2019 lähteneillä lausuntopyynnöillä lausunnot Tampereen kaupungin maankäytön suunnittelusta ja terveydensuojeluyksiköltä, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta ja Pirkanmaan liitolta.

Lausunnoista on seuraavassa kuvattu NCC Industry Oy:tä koskevat osat sekä kaikkia toimijoita koskevat yleiset osat. Muita toimijoita koskevat lausumia on kuvattu niiltä osin kuin niillä on merkitystä yhteisvaikutusten arvioimiseksi.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto (29.8.2019) Ympäristönsuojelulain (527/2014) 12 §:n mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Ympäristönsuojelulain perustelumuis-tion (hallituksen esitys eduskunnalle ympäristönsuojelulaiksi ja laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta, HE 214/2013 vp) mukaan säännös olisi velvoittava ja sitä olisi noudatettava lupaharkinnassa ja sijoitettaessa rekisteröitäviä toimintoja. Erillistä viittausta säännöksen noudattamiseen ei asianomaisissa luvuissa tarvittaisi. Lupaharkinnan perusteita koskevan 48 §:n mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta muun muassa täyttää tämän lain vaatimukset. Tämä yleinen viittaus kattaa viittauksen myös 12 §:n velvoittavuuteen. Alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Tällöin on otettava huomioon maakunta- ja yleiskaavan esittämistavasta johtuva ohjausvaikutuksen yleispiirteisyys. Yleispiirteisten kaavojen ohjausvaikutus vaihtelisi maankäyttömuodoittain. Esimerkiksi virkistyskäyttöä ja luonnonsuojelua koskeva käyttötarkoitus yleensä estäisi toiminnan sijoittamisen tällaiselle alueelle. Sen sijaan esimerkiksi maa- ja metsätalouteen osoitetulle alueelle aluevarauksen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvan toiminnan sijoittaminen olisi mahdollista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n toisen momentin mukaan viranomaisten on suunnitellun alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista. Hallituksen perustelumuistion mukaan pykälän 2 momenttiin ehdotetaan maakuntakaavan muuta viranomaistoimintaa koskevaa ohjausvaikutusta täydennettäväksi, nykyistä aktiivisemmalla, kaavan huomioon ottamista ja sen toteuttamisen edistämistä koskevalla säännöksellä. Tällä tavalla pyritään korostamaan maakuntakaavaan sisältyviä maakunnan olojen kehittämiseen liittyviä näkökohtia.

Alueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040. NCC Industry Oy:n toiminta on pääosin MK-alueella, mutta alueen luoteisosa noin 2 ha on merkitty retkeily- ja ulkoilualueeksi (VR). Peab Industri Oy:n toiminta sijoittuu pääosin MK-alueelle, pieni osa toiminnasta sijoittuu VR-alueelle (noin 0,1 ha). Toiminta-alueiden läheisyyteen sijoittuu myös laaja suojelualuekokonaisuus (S): Vattulan säästömetsä ja Kintulammi. NCC Industry Oy:n ja Peab Industri Oy:n ottamisalueiden välissä on maakuntakaavaan osoitettu myös kulkemaan Kangasalan Kaarinanpolkuun yhdistyvä ulkoilureitti, joka on osa laajempaa maakunnallista reitistöä.

Maakuntakaavassa MK-, VR- ja S-merkinnöin on osoitettu aluekokonaisuus, Kintulammin luonnonsuojelualue, joka on Tampereen laajin luonnonsuojelualue. Kintulammin ja vanhemman Vattulan luonnonsuojelualueen yhteispinta-ala on 608,5 hehtaaria. Kintulammin luonnonsuojelualue sisältää monipuolisesti metsiä, soita kallioita, järviä ja pienvesiä. Pääosa alueen metsistä on varttuneita tai vanhoja. Alueen suojelutavoitteena on sen luonnontilan ja luontaisten kehityskulkujen palautuminen. Kintulammin alueen retkeilykäyttöä palvelevaa varustusta on viime vuosina parannettu määrätietoisesti ja alueen tunnettavuutta on parannettu tiedotuksella. Kintulammin luonnonsuojelualue onkin tällä hetkellä Tampereen alueella varsin merkittävä retkeilyalue. Kintulammin retkeilyalue käsittää myös viereisen Peurala-tilan (837-589-25-0). Tila sisältyy Kintulammin retkeilyalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmaan (2007).

Tampereen kaupungilla on vireillä Pohjois-Tampereen strategisen yleiskaavan laatiminen, kaavaluonnos on ollut nähtävillä 4.4.-31.5.2019. Kaavaluonnoksessa Kintulammin luonnonsuojelualueen ympärille on merkitty laaja yhtenäinen metsäalue sekä ohjeellinen ulkoilureitti. Kaavaluonnoksen perusteella voidaan todeta, että Tampereen kaupunki on ohjaamassa kaavoitusta samaan suuntaan Pirkanmaan maakuntakaavan kanssa ja kehittämässä edelleen Kintulammin aluetta retkeily- ja virkistysalueena. Lisäksi alueella on voimassa rantaosayleiskaava vuodelta 1989, tavoite alueen osoittamisesta virkistykseen ollut olemassa jo vuosikymmeniä.

Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että NCC Industry Oy:n kallionottoa ei tule sallia maakuntakaavan mukaisella VR-alueella ja ympäristölupaa tulee tältä osin ympäristönsuojelulain 89 §:n perusteella muuttaa. Toimintojen sijoittuminen VR-alueelle on ympäristönsuojelulain 12 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n toisen momentin vastaista. ELY-keskus haluaa lisäksi muistuttaa, että toiminnanharjoittajan on tarkoitus jatkaa ottotoimintaa edelleen useita vuosia. Pitkäaikaisella ottotoiminnalla on myös pitkäaikaiset vaikutukset ympäristöön. Tämä seikka tulisi ELY-keskuksen näkemyksen mukaan huomioida myös sijoitettaessa ottamispaikkoja ja järjestettäessä ottamista. Poistamalla VR-alue ottamisalueista voidaan vähentää ottamistoiminnan vahingollisia vaikutuksia alueella, jolle on osoitettu muu käyttötarkoitus.

Ympäristömeluselvityksen (Promethor 22.5.2009) laskennallisen melumallinnuksen perusteella NCC:n toiminnan aiheuttama melu, nykytilanteessa yksistään sekä yhteismelu kaikkien toimijoiden kanssa, on 45 dB raja-arvon tuntumassa lähimmillä häiriintyvillä vapaa-ajan kiinteistöillä Pulesjärven rannoilla. Mallinnuksen perusteella myös Peabin toiminnasta aiheutuva melu yhdessä muiden toimijoiden kanssa on ennustetilanteessa 45 dB tuntumassa Kortejärven vapaa-ajan kiinteistöillä. Maakuntakaavassa on osoitettu ohjeellinen ulkoilureitti, joka kulkee NCC:n ja Peabin kallionottoalueiden välissä. Melumallinnuksen perusteella toimintojen aiheuttama yhteismelu nykytilanteessa, sekä ennustetilanteessa, ylittää 50 dB päiväajan keskiäänitason suunnitellulla ulkoilureitillä.

Meluselvityksessä on arvioitu myös hetkellistä maksimiäänitasoa. Selvityksen mukaan NCC:n porauksesta aiheutuu 60 dB maksimiäänitason ylitys 4,7 %:lla reitistöä ja 55 dB maksimiäänitason ylitys 11,6 %:lla reitistöä. Selvityksessä ei ole huomioitu hetkellisiä maksimiäänitasoja yhteismelun osalta.

Toiminnanharjoittajien ympäristöluvuissa on annettu melulle raja-arvot, joita toiminnassa ei saada ylittää. Asumiseen käytetyllä alueella sekä loma-asumiseen käytettävällä alueella tarkoitetaan yhdenkin asunnon muodostamaa aluetta. Asumiseen käytettävillä alueilla tarkoitetaan lähinnä asuntojen pihojen oleskelutiloja, terasseja ja parvekkeita.

Muraus-asetuksen (800/2010) 7 §:ssä on annettu melutason raja-arvot, jotka vastaavat melutason ohjearvoista annettua valtioneuvoston päätöstä (993/1992). Loma-asumisen ja luonnonsuojelualueen lisäksi myös taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla melutaso ei saa ylittää 45 dB keskiäänitason päiväraja-arvoa. Perustelumuiiston mukaan säännöksessä tarkoitettuja virkistysalueita ovat erityisesti erilaiset telttailuun, retkeilyyn ja ulkoiluun varatut alueet. Tiukemmilla arvoilla pyritään turvaamaan mahdollisuus nauttia hiljaisuudesta ja luonnon äänistä. Pirkanmaan ELY-keskus katsoo, että muraus-asetuksen mukaiset melun raja-arvot virkistysalueella tulee täytyä, perustelumuiistiossa ei oteta kantaa siihen, että raja-arvon ei tarvitsisi täytyä koko virkistysalueella toisin kuin luonnonsuojelualueen kohdalla on todettu. Osalla Kintulamin retkeilyreitistöstä 45 dB päiväajan keskiäänitason raja-arvo ylittyy.

Pirkanmaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan meluntorjuntatoimenpiteiden tulee olla meluselvityksessä esitetyn mukaisia ja lisäksi meluntorjuntatoimenpiteitä tulee edelleen lisätä, jotta retkeilyreitistöllä muraus-asetuksen 45 dB melun päiväajan keskiäänitason raja-arvoihin päästään. Lisäksi kaikkien toimijoiden ympäristölupien mukaisia toiminta-aikoja tulee tarkastella ja tarvittaessa yhdenmukaistaa. Lupaharkinnassa on otettava huomioon myös talviaikainen retkeily (mm. hiihto), jolloin alueen virkistyskäyttö voi ulottua nykyistä retkeilyreitistöä laajemmalle alueelle.

Pirkanmaan liiton lausunto (30.8.2019) Tarkasteltavana olevilla kiviaineksen ottoalueilla on käynnissä Pohjois-Tampereen strategisen yleiskaavan laadinta. Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n mukaisesti yleiskaavaa muutettaessa alueella on voimassa maakuntakaava, tässä tapauksessa Pirkanmaan maakuntakaava 2040. Maakuntakaavassa on ilmaistu tulevaisuuden tavoite-tila nyt kyseessä olevan aluekokonaisuuden osalta. Pitkällä tähtäimellä mittava kiviainesten ottaminen ei sisälly tähän tavoitetilaan.

Pirkanmaan maakuntakaavassa 2040 ottoalueet sijaitsevat pääosin maa- ja metsätalousvaltaisella alueella, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä (MK). NCC Industry Oy:n toiminta-alue ulottuu osin myös maakuntakaavan retkeily- ja ulkoalueelle (VR). Molempien merkintöjen määräyksissä korostuu alueiden retkeily- ja ulkoilukäyttö. NCC Industry Oy:n ja Peab Industri Oy:n ottamisalueiden välistä on osoitettu maakuntakaavassa kulkemaan Kangasalan Kaarinanpolkuun yhdistyvä ulkoilureitti. Maakuntakaavan merkintöjen osalta tulee pitää mielessä myös virkistyskäyttö, joka ei rajoitu valmiille poluille/ reitistöille.

Maakuntakaavassa MK-, VR- ja S-merkinnöin osoitettu aluekokonaisuus, johon tarkasteltavana olevien toimijoiden ottoalueet sijoittuvat, on yksi Pirkanmaan merkittävimmistä virkistys- ja luontoaluekokonaisuuksista, joka ulottuu Tampereen Nurmin alueelta Orivedelle saakka. Aluekokonaisuuteen sisältyy Vattulan säästömetsän ja Kintulammin suojelualuekokonaisuuden lisäksi muita pienempiä suojelualueita Viitapohjassa, Kutemassa ja Pukalassa sekä myös useampia Natura-alueita, joiden myötä aluekokonaisuuden arvoilla on merkitystä myös Euroopan laajuisesti.

Käynnissä olevassa, ympäristönsuojelulain mukaisessa, ympäristölupien uudelleen tarkastelussa tulee Pirkanmaan maakuntakaavan 2040 näkökulmasta olla tavoitteena virkistykseen ja luontoarvoihin kohdistuvien haittojen ehkäiseminen.

Pirkanmaan liitto pitää hyvänä, että toiminnan (yhteis)vaikutukset on otettu tarkasteluun ja että melutasoista on laadittu selvitys, jossa on asutuksen ja luonnonsuojelun ohella tarkasteltu meluhaittaa virkistyskäytön näkökulmasta. Kintulammin virkistyskäyttö on lisääntynyt viime vuosina merkittävästi alueelle laaditun käyttö- ja hoitosuunnitelman mukaisten kehittämistoimenpiteiden myötä. Tampereen kaupunkiseudun väestön kasvaessa tulee Kintulammin virkistysalueen merkitys entisestään kasvamaan.

Kiviainesten ottamistoiminnan laajuudesta Pirkanmaan liitto toistaa aikaisemmin lausumansa (NCC Industry Oy, mkj 42/2018) ja toteaa, että YsL 12 §: ja MRL 32 § 2. mom. perusteella ottamistoimintaan ei tule ulottaa maakuntakaavan virkistys- ja retkeilyalueelle (VR).

Tämän lisäksi Pirkanmaan liitto toteaa, että melun hallinnan osalta vähimmäisvaatimuksena tulee olla nk. MURAUUS-asetuksen (800/2010) 7 §:n mukaisesti, että melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) vaatimukset täyttyvät. Pirkanmaan liitto pitää perusteltuna, että kiviainesten ottamisen ja murskauksen toiminta-aikoja on rajoitettu erityisesti aikana, jolloin virkistyskäyttö on kaikkein suurinta. Toimijoiden nykyisten ympäristölupien ehdoissa ei ole rajoitettu melun leviämistä virkistysalueelle tai ulkoilureiteille eikä luonnonsuojelualueelle. Tämän perusteella Pirkanmaan liitto katsoo, että ympäristölupien ehtoja meluhaittojen ehkäisemiseksi on tarpeen tarkistaa ja näin varmistua melutasojen ohjearvojen mukaisesta toiminnasta myös tulevaisuudessa. Tältä osin on syytä ottaa myös huomioon retkeilyreitiverkoston laajentamissuunnitelmat suojelun ulkopuolelle.

Laaditun meluselvityksen mallinnustulosten arviointia helpottaisi, mikäli melun leviämiskartoilla esitettäisiin myös selvityksessä tarkastellut häiriintyvät kohteet. Toiminnan päätyttyä tehtävässä maisemoinnissa tulee lähtökohtana olla alueen sopeuttaminen maakuntakaavan/yleiskaavan mukaiseen käyttötarkoitukseen ja pyrkimys ihmisten ja eläinten mahdollisimman esteettömään liikkumiseen. Aluekokonaisuuden luonteen ja suojelun läheisyyden vuoksi

Pirkanmaan liitto ei näe hyväksi, että kohteisiin sijoitetaan pysyvästi jätemateriaaleja. Mikäli maisemoinnissa käytetään alueen ulkopuolelta tuotavia ylijäämämaita, tulee tältä osin varautua vieraslajien leviämisen estämiseen.

Tampereen kaupunkiympäristön palvelualue, ympäristöterveyden lausunto (15.8.2019) NCC Industry Oy:n, Rudus Oy:n ja Peab Industri Oy:n ympäristöluvat koskevat maa-ainesten ottoa, louhintaa ja murskausta alueella, joka sijaitsee Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen läheisyydessä. Etäisyydet lähimpään asutukseen tai loma-asutukseen ovat vähimmillään 370 m. Toiminnot eivät sijaitse pohjavesialueella, eikä alueella ole vedenottoamoita.

Paineet ympäristöluvan muutokseen tulevat läheisyydessä sijaitsevan Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen virkistyskäytöstä. Suomen luonnonsuojeluliitto on tehnyt aloitteen lupien muuttamisesta, niin että alue turvataan toiminnasta aiheutuville riskeiltä. Kintulammin luonnonsuojelualueen perustamispäätös on tehty tilanteessa, jossa toimijoilla on ollut alueella lainvoimaiset maa-aines- ja ympäristöluvat.

Terveydensuojeluviranomainen katsoo asiaa ensisijaisesti väestöön ja yksilön terveyden suojelemisen näkökulmasta. Terveydensuojelulaki (2 §) edellyttää, että elinympäristöön vaikuttava toiminta on suunniteltava ja järjestettävä siten, että väestön ja yksilön terveyttä ylläpidetään ja edistetään.

Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen virkistyskäytöllä on merkittäviä vaikutuksia terveyden edistämisessä. Useissa tutkimuksissa on nostettu esiin luonnon ja erityisesti metsässä liikkumisen positiiviset terveysvaikutukset. Tähän yhdistetään myös hiljaisuus ja luonnon omat äänet. Hiljaisten alueiden vaikutuksesta terveyteen ja hyvinvointiin tiedetään, että toistuva oleskelu ja säännölliset vierailut hiljaisessa paikassa vähentävät ärtyisyyttä, parantavat unen laatua ja edesauttavat psyykkistä ja fyysistä hyvinvointia. Pääsy hiljaisuuteen ja tauot melusta voivat vähentää melun koettua häiritsevyyttä. On alustavia viitteitä siitä, että hiljaisuuden synnyttämät positiiviset tunteet voivat vähentää negatiivisten tunteiden sydän- ja verisuonielimistölle aiheuttamaa haitallista kuormitusta. Kintulammin luonnonsuojelualetta ei ole tunnustettu hiljaiseksi alueeksi, mutta terveyden edistämisen näkökulmasta tähän tulisi tulevaisuudessa pyrkiä.

Terveydensuojelun kannalta merkittäviä haittoja ovat toiminnasta syntyvät melu- ja pölypäästöt. Mallinnuksen mukaan NCC:n porauksista aiheutuisi 45 dB:n ylityksiä nykytilanteessa sekä luonnonsuojelualueella että retkeilyreillä. Ratkaisuksi on esitetty porauksen toiminta-ajan rajoittamista. Kaikille toimijoille on annettu tuotantokiello 16.4.–31.8. Näin ollen toiminta ei häiritse virkistyskäyttöä kesäaikaan. Syykuu on vielä aktiivista ja suosittua ulkoiluaikaa. Lupaehdoissa voisi pohtia toiminta-aikarajoituksen laajentamista syyskuullekin niin, että alueella voisi kulkea rauhassa ilma melua myös syksyllä.

Olemassa olevaan luvanvaraiseen toimintaan puuttuminen on ankarampi toimenpide, kuin haetun luvan myöntämättä jättäminen. Lupamääräyksien rikkomisia ei ole toimijan antaman selvityksen mukaan tapahtunut. Toimijat tarkkailevat toimintojensa vaikutuksia lupamääräysten mukaisesti.

Toiminnan alueella on arvioitu kestävän maksimissaan 20 vuotta. Terveysturvaviranomainen ei näe estettä luvanvaraisen toiminnan jatkamiselle. Toiminta-aikaa koskevat rajoitukset ovat tarpeellisia Kintulammin alueen virkistyskäytön turvaamiseksi. Retkeily- ja luonnonsuojelualueen kävijöiden kokemuksia melun häiritsevyydestä on syytä seurata. Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen näkökulmasta on tärkeää turvata kasvavan kaupunkiseudun väestölle Kintulammin kaltaisia, helposti saavutettavissa olevia retkeily- ja luonnonsuojelualueita.

Tampereen kaupunkiympäristön suunnittelu, yleiskaavoituksen lausunto (6.8.2019)_NCC Industry Oy:llä, Rudus Oy:llä ja Peab Industri Oy:llä on lainvoimaiset ympäristöluvut kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen. NCC Industry Oy:llä em. lisäksi lupa ottaa vastaan ylijäämämaita.

Alueet sijaitsevat Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen läheisyydessä. NCC Industry Oy:n kiinteistö rajoittuu luonnonsuojelualueeseen, reiteille on matkaa yli 350 m. Etäisyys lähimpään vakituiseen tai loma-asutukseen vaihtelee ollen vähimmillään 370 m vakituiseen asutukseen ja 390 m loma-asuntoon. Toiminnot eivät sijaitse luokitellulla pohjavesialueella eikä niiden läheisyydessä ole vedenottoa.

Toiminnanharjoittajien 14.6.2019 päivätyssä selvityksessä tuodaan esille, että lupien peruuttamiselle ei ole perusteita, Muraus-asetuksen reunaehdot täyttyvät eikä toiminta estä maakuntakaavan toteutumista. Toimijat noudattavat Muraus-asetuksen mukaisia toiminta-aikarajoituksia. Lisäksi toimijoiden ympäristöluissa on määrätty Muraus-asetuksen vaatimuksia tiukemmista toiminta-aikarajoituksista. Muraus-asetuksen vaatimuksia tiukemmat toiminta-aikarajoitukset on annettu koko sallitulle tuotantoajalle perjantaisin sekä 1.–30.9. kaikille viikonpäiville. Kaikilla toimijoilla on tuotantokielto 16.4.–31.8. Laaditun ympäristömeluselvityksen perusteella, toimijoiden toiminnasta aiheutuva melutaso ei ylitä sille ympäristöluvassa määrättyä, Muraus-asetuksen mukaisia raja-arvoja nykytilanteessa tai ennustetilanteessa, kun mallinnuksessa esitetyt meluntorjuntatoimet on otettu huomioon. Ennustetilanteessa NCC:n toiminnasta aiheutuu luonnonsuojelualueella 45 dB(A) ylitys 1,6 %:lla alueesta ja retkeilyreitillä 1,0 %:lla reittiä.

Maakuntavaltuuston 27.3.2017 hyväksymässä Pirkanmaan maakuntakaavassa 2040 alueet ovat pääosin maa- ja metsätalousvaltaista aluetta, joka on ekosysteemipalveluiden kannalta merkittävä (MK). NCC Industry Oy:n ottamisalueen luoteisosa on merkitty retkeily- ja ulkoilualueeksi (VR). Kaupunginvaltuuston 14.9.1983 hyväksymässä Aitolahti-Teisko yleiskaavassa 1982 alueet on osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja (MU). Alueella on vireillä Pohjois-Tampereen strateginen yleiskaava, jonka luonnos oli nähtävillä keuhällä 2019. Kaavaluonnoksessa alueet sijoittuvat maaseutualueelle ja toiminnot on osoitettu ympäristöluvan mukaisina kohteina. Alueilla ei ole asemakaavaa.

Yleiskaavoitus katsoo, että toiminnanharjoittajien toimittama selvitys on asianmukaisesti laadittu. Alueiden ympäristölupa pohjautuva nykyinen toiminta on hyväksyttävissä. Kintulammin alueen virkistysarvon ja kehittämisen kannalta tulee arvioida uudelleen kiviainesten ottoon sekä maa-ainesten ja rakennusmateriaalien kierrätykseen liittyvien toimintojen mahdollisuuksia kokonaisuutena sen jälkeen, kun jäljellä oleva hyödynnettävä kiviaines on louhittu. Kintu-

lammin alue tulee jatkossakin olemaan keskeisessä asemassa koko Pohjois-Tampereen virkistysalueita ja reitistöjä kehitettäessä. NCC Industry Oy hakema porauksen toiminta-ajan lyhentäminen parantaa hieman Kintulammin virkistysolosuhteita.

Yhteislupakäsittelyssä lausunnonantajille on varattu mahdollisuus antaa lisälausuntoa ja todettu, että aiemmin annetut lausunnot otetaan huomioon. ELY-keskus, Pirkanmaan liitto ja Tampereen kaupungin yleiskaavoitus ovat ilmoittaneet, etteivät ne näe tarvetta lisälausunnon antamiseen.

Tampereen kaupungin terveydensuojelun 13.8.2020 saapuneessa lausunnossa todetaan, että hakemuksen mukaan merkittävin yksittäinen vesivaikutusten aiheuttaja on räjähtämättä jäävien räjähdysaineiden typpikuormitus. Lisäksi vaikutuksia vesiin voivat aiheuttaa kiintoaineskuormitus sekä onnettomuustilanteessa öljytuotteet. Hakemuksessa ei ole mainintaa lähialueiden naapureiden yksityiskaivoista. Hakemuksessa ei ole perusteltu riittävästi, että hydraulista yhteyttä hankealueen ja lähialueen kaivojen välillä ei olisi, kun otetaan huomioon toimintaan kuuluvat räjäytykset, jotka mahdollisesti aiheuttavat kallioperään ruhjeita. Tehty kaivovesiselvitys ei kata kaikkia riskialttiita kaivoja. On toiminnanharjoittajan etu varmistaa, ettei lähialueen kaivojen pilaantumisen riskiä ole. Tämä edellyttää, että kaivovesien laatu ja kaivojen kunto on selvitetty riittävällä laajuudella ennen toiminnan aloittamista. Lisäksi terveydensuojeluviranomainen suosittelee, että alueella tehdään lisäselvityksiä/jatkoseurantaa kaivoista ja mahdollisesti merkkiainekokeita, mikäli tulee epäilyksiä toiminnan vaikutuksista kaivovesien laatuun.

Muistutukset ja mielipiteet

Maa-aineslupahakemuksesta ei tehty kuulutusaikana yhtään muistutusta tai annettu yhtään mielipidettä. Ympäristöluvan muuttamista koskevasta asiasta on jätetty neljä muistutusta ja annettu yksi mielipide. Yhteislupakäsittelyn aikana tehtiin kaksi muistutusta.

Muistutus henkilöiltä A, B, C ja D sekä E, F, G, H, I ja J Pitkäjärven kesäasukkailta tuli kaksi erillistä, mutta yhteneväistä muistutusta. Muistuttajat toteavat NCC Industry Oy:n kiinteistön rajoittuvan luonnonsuojelualueeseen. Muistuttajat katsovat, että toiminta häiritsee merkittävästi Kintulammin retkeilyaluetta ja toteavat, että NCC:n porauksesta aiheutuu 60 dB maksimiäänitason ylitys 4,7 %:lla reitistöä ja 55 dB maksimiäänitason ylitys 11,6 %:lla reitistöä. Tähän liittyen muistutetaan myös, että nykyihmiset tarvitsevat kiireeseensä paikan, jossa voi läpi vuoden nauttia luonnon tarjoamista aistimuksista, myös hiljaisuudesta. Kintulammin retkeilyalueeseen panostaminen on luonut kaupunkilaisille lyhyen matkan päähän ainutlaatuisen luontoarvoja kohottavan elämysalueen.

Muistuttajat katsovat, että alue sisältää paljon pieniä järviä, jotka eivät kestä kuulutuksessa mainitun maan muokkauksen, käsittelyn ja vastaanoton mukanaan tuomaa pienhiukkaskuormaa. Pitkäkestoisen ja monivuotisen toiminnan vaikutuksia on tässä vaiheessa muistuttajien mukaan mahdoton todentaa.

Muistuttajat tuovat esiin, että vaikka kaikilla toimijoilla on tuotantokielto 16.4.–31.8., lähialueella on paljon vakituksia ja kesäasukkaita, joiden arkinen elämänlaatu tulee huomioida. Kuulu-

tuksessa esitetyt asiat selvityksineen tuntuvat kestävämmiltä erityisesti vakituisten asukkaiden kuin myös kesäajan ulkopuolella mökillään käyvien ihmisten osalta. Mikäli lupa päätetään antaa, muistuttajien mukaan kaikkalainen kovaääninen työskentely tulee ehdottomasti rajata kuulutuksessa esitetyn tuotantokiellon mukaisesti.

Lopuksi muistutetaan, että luonnon monimuotoisuus alueilla kaikkineen ansaitsee tarvitsemansa kunnioituksen. Kuulutuksessa esitetyn maan muokkauksen, käsittelyn ja vastaanoton mahdollistaminen lähellä kaupunkia poistaisi tulevaisuudessa ihmisiltä mahdollisuuden nauttia luonnosta ja sen monimuotoisuudesta.

Muistuttaja K Muistuttaja ihmettelee, miksi asunto- ja mökkialueella sallitaan louhimotoiminta. Muistuttaja kertoo heränneensä muutamia kertoja päiväuniltaan räjähdykseen, kun ikkunat ja lasikaapit ovat tärisseet räjähdyspaineen voimasta. Myös murskaimen ääni häiritsee kovasti.

Muistuttaja ottaa kantaa myös kapealla Pulesjärventiellä tapahtuvaan liikennöintiin. Tien leveys on niin kapea, että talvella vain on kolmet rengasurat, joita ajetaan. Kävelijä, rekka ja henkilöauto eivät siis mahdu yhtä aikaa ohittamaan toisiaan, vaan jonkun pitää väistää välttääkseen kolarin. Muistuttajan mielestä rekkojen runsas liikennöinti kapealla tiellä ei ole oikein. Lisäksi muistuttaja kertoo, että painavien rekkojen takia Pulesjärventie meni todella huonoon kuntoon, mikä osittain korjattiin viime kesänä.

Muistuttaja lisäksi moittii räjähdystoimintaa ihan Kintulammin retkeilyalueen vieressä. Muistuttajan mielestä tällaiset toiminnat ovat keskenään ristiriidassa. Muistuttaja kertoo kärsivänsä varsinkin meluhaitasta ja räjähdysten aiheuttamasta täräyksistä.

Muistuttaja L Muistuttajan mielestä alueen ympäristössä kymmeniä vuosia ollutta yritystoimintaa ei voida lopettaa tai merkittävästi hankaloittaa aiheuttamatta alueelle turhia ristiriitoja. Teisko-Aitolaheta ei voi muistuttajan mukaan muuttaa pelkäksi kaupunkilaisten virkistyskohdeksi. Muistuttaja katsoo hyväksi nykytilannetta, jossa asukkaat, luonnossa kulkijat, yrittäjät ja yritykset ovat pyrkineet toimimaan sovussa ja löytämään tilaa kaikille. Lisäksi muistuttajan mielestä Tampereen kaupunki tietoisesti luo alueelle konflikteja.

Muistuttajat M ja N Muistuttajat viittaavat aluksi muraus-asetuksen 7 §:ään ja valtioneuvoston päätökseen melutason ohjearvosta 2 §. Muistuttajat toteavat, että raja-arvo lienee käsitteenä ohjearvoa tiukempi ja siksi ympäristömeluselvitystä kokonaisuudessaan tulee tulkita tämän seikan pohjalta. Esimerkiksi Kortejärven vuokrakämpä pihoineen olisi rinnastettavissa lomaa-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen.

Muistuttajat viittaavat kaavamerkinnän (VR) suunnittelumääräyksiin ja toteavan niiden tähtävän alueen käytön kehittämiseen ja siten myös reittiverkoston laajentamiseen. Tämän vuoksi myöskin melusaastetta tulee muistuttajien mukaan tutkia koko luonnonsuojelu- ja retkeilyalueella, ei vain nykyisillä reiteillä. Kivenottamoiden sijainti ja toiminta ei siis saisi määrittää Kintulammin retkeilyalueen reitityksen mahdollista laajennusta tulevaisuudessa.

Muistuttajat vastustavat illalla tapahtuvan iskuvasarointikiellon poistamista lupamääräyksistä, koska iskuvasaroinnin aiheuttama melu lisää herkän ympäristön ja alueen käyttäjien ilta-ai-kaista melukuormaa. Muistuttajat huomauttavat lisäksi toimijoiden laatiman selvityksen kohdassa 3.4 olevassa virheestä: 69 km² on 6900 ha, ei 69 000 ha.

Muistuttajat O ja P Muistuttajien yhteislupakäsittelyn aikana tekemässä muistutuksessa todetaan, että olisi korkea aika ottaa järki käteen louhosasioissa, ennen kuin kaikki maisemat ja luonto on pilattu. Louhoksen toiminnan jatkaminen tuntuu muistuttajien mielestä järjenvastaiselta vieressä olevan Kintulammen retkeilyalueen takia. Muistuttajat kertovat, että heitä on häirinnyt kohta kymmenen vuotta Kokonkallion louhoksen jatkuva murskauksen melu, joka kuuluu selvästi, vaikka matkaa on noin kolme kilometriä. Lisäksi muistuttajat tuovat esiin Pulesjärventien jatkuvan rekkarallin ja toteavat, että tiestä on muodostunut hengenvaarallinen pyöräilijöille ja kävelijöille. He kysyvät, kuinka kauan odotetaan, että onnettomuuksia sattuu; kyseisellä tiellä ei ole edes katuvaloja. Muistuttajien mielestä olisi korkea aika tehdä asialle jotain, kun Tampereella tuntuu rahaa riittävän. Muistuttajat vastustavat jyrkästi louhoksen jatkosuunnitelmia.

Muistuttaja Q ja R Muistuttajat toteavat yhteislupa-asiaan tekemässään muistutuksessa vastustavansa Kuismalan tilan maa-aineksen ottoluvan jatkamista ja suunniteltua laajennusta. Muistutuksessa tuodaan esiin, että alueella on ollut maa-aineksen ottoa jo lähes 15 vuoden ajan ja tästä aiheutuneet melu- ja liikennehaitat muistuttajille, jotka ovat pitkäaikaisia pulesjärveläisiä, eivät ole olleet vähäisiä. Raskas kuorma-autoliikenne kapealla Pulesjärventiellä aiheuttaa muistuttajien mielestä paitsi meluhaittaa, myös vaaraa etenkin alueen lapsille, ulkoilijoille ja lemmikeille. Muistuttajat tuovat esiin, että Pulesjärventie on erittäin suosittu mm. pyöräilijöiden keskuudessa. Lisäksi muistuttajat toteavat, että lähistöllä on Kintulammen retkeily- ja luonnonsuojelualue ja seudun merkitys tamperelaisten virkistysalueena on muutenkin merkittävä. Maa-aineksen ottoalueen suunniteltu laajennus on muistuttajien mielestä erittäin mitava ja rajautuu luonnonsuojelualueeseen, mikä heikentää oleellisesti alueen arvoa tamperelaisten tärkeänä ulkoilualueena.

Vastine

Vastine maa-aineslupahakemuksesta

Hakijalle on toimitettu sähköpostitse vastinepyyntö maa-aineslupahakemuksesta annetuista lausunnoista 12.7.2018. Hakija toteaa 13.9.2018 saapuneessa vastineessaan, että alueen maankäytön suunnitelmat ovat maakuntakaavatasolla muuttuneet, mutta todellisissa olosuhteissa ei ole suuria muutoksia tapahtunut. Tämän vuoksi tarvetta ympäristöluvan muuttamiselle ei ole. Lisäksi viittaamme kaavoituksen osalta Pirkanmaan liiton lausunnon osalta esittämäämme.

Kallionottoalueilla maa-aineslain mahdollistama lupa-aika on jopa 20 vuotta. Maa-aineslain mukaan pidempi lupa-aika (yli 10 v) on mahdollista silloin, kun se hankeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman laatuun ja muihin aineiden ottamisessa huomioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan sopivaksi. Huomioiden hakijan esittämän suunnitelman, toteutuneen oton volyymin sekä vaihteittaisen ja erilaisiin kokeiluihin perustuvan maisemoinnin, on pidempi lupa-aika pe-

rusteltu. Tällöin mahdollistuu niin ajallisesti kuin taloudellisestikin erilaisten maisemointivaihtoehtojen toteuttaminen ja toteutettujen vaihtoehtojen pidempiaikainen seuranta osana ottamistoimintaa. Kokeilujen seuranta on tarpeen, jotta kokeilussa menestyneimpiä maisemointivaihtoehtoja voidaan painottaa laajamittaisemmassa maisemoinnissa. Lisäksi toiminnanharjoittajia tulee kohdella tasapuolisesti. Samalle ns. Sorilan alueelle on myönnetty 10 vuotta pidempi lupa-aika.

Luontoarvoja on selvitetty ELY-keskuksen lausunnon mukaisesti tehdyssä luontoselvityksessä. Luontoselvityksessä ei haivattu maa-aineslain 3 §:n mukaisia erikoisia luonnonesiintymiä taikka huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa. Luontoselvitys on tämän vastineen liitteenä.

Melutasojen osalta todettakoon, että asia kuuluu ympäristönsuojelulain soveltamisalaan. Vaiheen I osalta meluasiat on käsitelty hakemuksen mukaisessa laajuudessa voimassa olevan ympäristöluvan yhteydessä.

Hakija suhtautuu positiivisesti pintavesitarkkailun analyysivalikoimaan tehtäviin lisäyksiin.

Alueelle rakennetaan erillinen tankkauspaikka ennen kuin myyntikuormausta jatketaan. Periaatekuva tankkauspaikan toteuttamisesta on hakemuksen liitteenä. Polttoaineiden ja öljytuotteiden varastoinnissa noudatetaan ympäristöluvassa asetettuja määräyksiä. Työnaikainen suojaus tullaan toteuttamaan ottamissuunnitelmassa kuvatulla tavalla.

Epäselväksi jää, miten ottamissuunnitelmassa esitetty maisemointi on ristiriidassa Tulikattilamaisemointisuunnitelman kanssa. Nyt esitetty Tulikattilamaisemointisuunnitelma on aikaisemman maa-ainesluvan yhteydessä hyväksytty suunnitelma. Vaiheen I suunniteltu lopputilanne vastaa aikaisemman maa-ainesluvan mukaista suunniteltua lopputilannetta.

Maisemointi tullaan toteuttamaan moduuleina. Moduuleja tehdään ottamistoiminnan aikana ottamisen etenemän mukaisesti. Ottamistoiminnan etenemä perustuu mursketuotteiden kysyntään ja tämän vuoksi maisemoinnin etenemistä ei voida luotettavalla tavalla aikatauluttaa etukäteen. Hakijan käsityksen mukaan maisemoinnin etenemisen seuranta valvontakäytien yhteydessä on riittävä toimenpide maisemoinnin etenemisen seuraamiseksi ja varmistamiseksi.

Maisemoinnin ensimmäisessä vaiheessa perustettavilta koealoilta saatavia kokemuksia tullaan hyödyntämään myöhemmässä moduulien suunnittelussa mm. kasvillisuuden osalta. Hyvin menestyviä kasveja painotetaan varsinaisten moduulien rakentamisessa. Kasviston osalta tarkoitus on hyödyntää alueelle sen luonnonolosuhteet huomioon ottaen soveltuvia lajeja ja mahdollisuuksien mukaan harvinaistuneita lajeja.

Hakemuksissa jo esitetyn vaiheen II ottamissuunnitelmassa maisemointisuunnitelmaa tullaan päivittämään myös Tulikattila-suunnitelman osalta. Tässä yhteydessä suunnitelmasta poistetaan huolta aiheuttanut villiniitty maisemoinnissa käytettävien moduulien valikoimasta. Kyseinen moduuli oli suunniteltu poistettavaksi muutoinkin, sillä maisemointisuunnitelman päivityksen yhteydessä moduulivalikoimaa on tarkoitus yksinkertaistaa aikaisemmasta. NCC:llä on yli-

jäämämaita koskevissa vastaanottoehdoissa huomioitu vieraslajien torjunta. Lisäksi on käynnissä vieraslajien torjumiseen tähtäävä hanke (Mustan lupiin paluu), josta tehdään opinnäytetyö. Hakija on siis tietoinen vieraslajeista sekä niiden edellyttämästä torjunnasta.

Vaiheen II suunnitelmassa tullaan huomioimaan Kintulammin retkeilyreitistö nykyistä paremmin. Suunnitelmissa on mm. taukopaikka sekä nykyisen, murskepintaiseksi jätettäväksi esitetyn varastoalueen hyödyntäminen parkkialueena, sillä se soveltuu myös bussikuljetuksille. Myös varastoalueelle/tulevalle parkki-alueelle ollaan esittämässä maisemointitoimenpiteitä, mutta alueen suunnitellusta käyttötarkoituksesta johtuen ne perustuvat alueen avoimeksi jättämiseen, eivätkä sisällä esim. istutuksia. Tarvittaessa tulevan parkkialueen osalta maisemointisuunnitelmaa muutetaan, mikäli käyttö parkkialueena ei toteudu.

Kulotukseen perustuvaa maisemanhoitoa tehdään ottamistoiminnan aikana jo maisemoiduilla alueilla. Koko alueen maisemoinnin valmistuttua on mahdollista, että alueen annetaan luontaisesti metsittyä. Tätä ennen se kuitenkin säilyy useita vuosia avoimena. On myös mahdollista, että ottotoiminnan päätyttyä ja maisemoinnin valmistuttua alue ja sen hoito kulottamalla siirretään tällaiseen toimintaan erikoistuneen tahon tehtäväksi.

Vastineena Pirkanmaan liiton lausuntoon hakija toteaa, että maa-ainesluvan edellytykset ratkaistaan oikeusharkinnalla maa-aineslain mukaisesti, eikä maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n mukainen kaavan toteuttamisen aktiiviseen edistämiseen velvoittava ohjausvaikutus vaikuta oikeudellisesti sitovasti asiaan. Alueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa, eikä oikeusvaihteista yleiskaavaa. Toiminnasta ei aiheudu maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjä ottamisen rajoituksia.

Aitolahti–Teisko yleiskaavassa alue on osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, jolla on ulkoilunohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja (MU). Luontoselvityksen mukaan alue on ympäristöarvoiltaan tavanomainen. Hakemuksen kohteena olevan Vaiheen I ottotoiminta ei estä taikka kohtuuttomasti vaikeuta alueen käyttämistä kaavan mukaiseen tarkoitukseen.

Ottamistoiminta ei estä myöskään alueen käyttöä maakuntakaavassa sille varattuun tarkoitukseen (maa- ja metsätalousvaltainen alue, joka on ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävä sekä retkeily- ja ulkoilualue). Maa-aineslain perusteella virkistyskäyttö ei sellaisenaan voi olla esteenä maa-ainesten ottamiselle.

Alueen lopullinen käyttötarkoitus tukee sekä maakuntakaavan, että yleiskaavan toteutumista. Muilla ottamisalueilla ei ole merkitystä tätä asiaa ratkaistaessa, koska ne sijoittuvat niin etäälle toisistaan, etteivät ottoalueiden toimintojen vaikutukset kohdistu samoille alueille.

Maa-aineslain mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja aineiden ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-aineseesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti, eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa. Alueella on ollut maa-aineslupa jo vuodesta 1998 (alkuperäinen luvan hakija: A. Niemenmaa Oy). Avatun esiintymän hyödyntäminen mahdollisimman tehokkaasti vähintäänkin viivästyttää ja jopa poistaa tarpeen avata uutta aluetta lähistölle ja on siten esiintymän

säästeliästä ja taloudellista hyödyntämistä. Nyt suunniteltu toiminta ei aiheuta sellaista virkistys- ja luontoaluekokonaisuuksien pirstoutumista taikka sellaisia huomattavia ja laajalle ulottuvia kielteisiä vaikutuksia luonnonolosuhteisiin, jotka olisivat luvan myöntämisen esteenä.

On totta, että louhintatoiminta alueella tulee kestämään vuosia, mahdollisesti yli kymmenenkin vuotta. Pitkä toiminta-aika, mutta jaksollinen tuotanto (vain muutama kk/a, ei tuotantoa välttämättä joka vuosi) mahdollistaa kuitenkin tuotannon kohtuutonta haittaa aiheuttamatta ja pitkän aikajänteensä vuoksi monipuolisen, alueen ympäristön huomioivan maisemoinnin.

Tampereen kaupungin yleiskaavoituksen lausuntoon hakijalla ei ole huomautettavaa.

Lopuksi hakija toteaa, että ottotoiminta ei ole maa-aineslain 3 §:n vastaista. Alueella ei ole voimassa asemakaavaa tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Ottaminen ei vaikeuta merkittävästi alueen käyttämistä Aitolahti–Teisko yleiskaavassa taikka maakuntakaavassa varattuun tarkoitukseen.

Vastine ympäristöluvan muuttamista koskevasta asiasta

Ympäristöluvan muuttamista koskevan asian käsittelyn yhteydessä kertyneeseen aineistoon toiminnanharjoittajalle varattiin mahdollisuus vastineen antamiseen 2.9.2019 lähetetyllä vastinepyynnöllä. 1.11.2019 saapuneessa vastineessaan NCC Industry Oy vastaa yhdessä Peab Industry Oy:n ja Rudus Oy:n kanssa (jäljempänä yhteisesti toimijat) asiassa jätettyihin muistutuksiin ja lausuntoihin osittain aihepiireittäin ja tarvittaessa erikseen kunkin muistutuksen tai lausunnon osalta.

Vastine Pirkanmaan ELY-keskuksen lausuntoon Toimijat toistavat toimintojen sijoittumista ja kaavoitusta koskien selvityksessä esitetyn, että asiassa ei ole kyse toiminnan sijoittamisesta, koska kyse on toimijoiden osalta olemassa olevista toiminnoista, joiden sijoittuminen on jo ratkaistu aiemmissa lupaprosesseissa.

NCC ja Peab viittaavat selvityksensä kohtaan 3.1, jossa on perusteltu, miksi maakuntakaava ei muodosta estettä olemassa olevien toimintojen jatkumiselle maakuntakaavan VR-merkinnäkään osalta. Kuten maakuntakaavan kaavaselostuksessa on todettu, yleiskaavoituksen yhteydessä on mahdollista yhteensovittaa maankäyttöä myös avattujen ottoalueiden osalta. Toimijat toteavat, että juuri näin on tehty Pohjois-Tampereen strategisen yleiskaavan laadinnassa, jossa toimijoiden ympäristöluvanvaraiset toiminnot on huomioitu osana alueen muita toimintoja. Kuten Tampereen kaupungin yleiskaavoitus on lausunut, on alueiden nykyinen toiminta hyväksyttävissä ja ottotoiminnan edellytyksiä on arvioitava uudestaan siinä vaiheessa, kun hyödynnettävissä olevat kiviainesvarannot on louhittu. Toimijat toteavat, että tämä vastaa kestävästä kiviaineshuollon tavoitteita.

Pirkanmaan maakuntakaavan 2040 kaavaselostuksessa (27.3.2017) on virkistysalueiden ja retkeily- ja ulkoilualueiden suunnitteluperiaatteissa todettu seuraavaa:

”Retkeily- ja ulkoilualueiksi varataan luonnonolosuhteiltaan retkeilyyn ja ulkoiluun hyvin soveltuvia alueita, jotka sijaitsevat taajamien ulkopuolisilla alueilla. Pääasiallisena valintaperusteena on seudullinen tai valtakunnallinen merkitys tai pinta-alallinen laajuus.”

Maakuntakaavan VR-merkintään ei liity suojelumääräystä. Suojelumääräyksiä olisi voitu antaa, jos aluetta olisi maiseman, luonnonarvojen tai muiden erityisten ympäristöarvojen vuoksi pitänyt suojella. Suojelumääräys olisi voitu antaa myös kohdekohtaisesti Kintulammin luonnonsuojelualuetta ympäröivälle VR-alueelle, mikäli sitä ei olisi nähty tarpeellisena muilla maakunnan VR-merkinnöin varatuilla alueilla. VR-aluevaraukseen ei kuitenkaan kaavaselostuksenkaan mukaisesti liity suojeluarvoja. Ottotoiminnan päätyttyä ottamisalueet mahdollistavat virkistyskäytön, siksi toimintojen sijoittuminen VR-alueelle ei estä kaavan mukaista käyttöä eikä siten ole ympäristönsuojelulain 12 §:n vastaista.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisujen perusteella aluevarauksilla tai tavanomaisilla maakuntakaavamääräyksillä eli suunnittelumääräyksillä ei voida rajoittaa maanomistajan oikeutta esimerkiksi puiden kaatamiseen, soran ottamiseen tai muihin vastaaviin toimintoihin (KHO 1980 A I 1, KHO 1982 A II 48 ja 49).

Maakuntakaavan luonteen vuoksi aluevarausrajausta pitää tulkita yleispiirteisesti, erityisesti, kun kyseessä ei ole suojelualuevaraus. Toimijat pitävät maakuntakaavan vaikutusten osalta kohtuuttomana ELY:n käsitystä, että lainvoimaiset maa-aines- ja ympäristöluvut kumoutuisivat lupia myöhemmin voimaantulleen maakuntakaavan myötä. Etenkin, kun huomioidaan maakuntakaavoituksen strateginen luonne ja yleispiirteisyys.

ELY:n lausunnossa on viitattu ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) hallituksen esitykseen HE 214/2013 vp. Lausunnossa viittaus päättyy seuraavaan:

Esimerkiksi virkistyskäyttöä ja luonnonsuojeluakoskeva käyttötarkoitus yleensä estäisi toiminnan sijoittamisen tällaiselle alueelle. Sen sijaan esimerkiksi maa- ja metsätalouteen osoitetulle alueelle aluevarauksen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvan toiminnan sijoittaminen olisi mahdollista.

Toimijat toteavat, että hallituksen esityksen teksti jatkuu seuraavasti:

Toiminnan sijoittamisen arviointi suhteessa kaavaan edellyttäisi tarvittaessa lausunnon hankkimista kunnan rakennusvalvontaviranomaiselta, kaavoituksesta vastaavalta kunnan viranomaiselta ja maakuntakaavan osalta maakunnan liitolta.

Kuten aiemmin on jo todettu, Tampereen kaavoitus, joka laatii parhaillaan Pohjois-Tampereen strategista yleiskaavaa, ei näe estettä toimintojen sijoittumiselle. Maankäyttö- ja rakennuslain (MRL, 132/1999) 20.1 §:n (204/2015) mukaisesti kunnan on huolehdittava alueiden käytön suunnittelusta alueellaan.

MRL:n 32 pykälän ensimmäinen ja toinen momentti kuuluvat seuraavasti:

Maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Viranomaisten on suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.

MRL:n hallituksen esityksessä (HE 101/1998 vp) on 32 §:n osalta todettu, että sanonta ”on ohjeena” kuvaa maakuntakaavan yleispiirteisistä luonnetta ja sallii kaavajärjestelmän tarkoituksenmukaisen toimivuuden kannalta tarpeellisen joustavuuden. Pykälän 32 ensimmäisen mo-

mentin osalta todetaan myös, että maakuntakaavan yleispiirteinen luonne on otettava huomioon kaavan ohjausvaikutuksia koskevan säännöksen soveltamisessa. Teoksessa Maankäyttö- ja rakennuslaki (P. Hallberg, A. Haapanala, R. Koljonen, H. Ranta ja J. Reinikainen, 2015) on todettu pykälän 32 toisen momentin osalta, että säännöstä ei ole tarkoitettu niin jyräksi kuin lakitekstistä sellaisenaan voisi päätellä. Säännöksen velvoittavuus on samaan tapaan joustava kuin 1 momentin.

Siten maankäyttö- ja rakennuslain esitöiden sekä kirjallisuuden perusteella on todettavissa, että ELY-keskuksen tulkinta yleispiirteisen maakuntakaavan VR-alueen rajoittavuudesta on kohtuuton. Tähän viittaa myös se, että maakuntakaavan VR-aluevarausmerkintä on voitu osoittaa alueelle, joissa NCC:llä ja Peabilla on kaavan laatimisen ja voimaantumisen aikana ollut ottamistoimintaan vaadittavat lainvoimaiset lupapäätökset. Ottamistoiminnan sijoittuminen maakuntakaavan VR-alueelle ei ole MRL:n 32.2 §:n vastaista. Pirkanmaan maakuntakaavan vaikutusten arvioinnissa (kaavaselostuksen liite 1) on VR-merkinnän osalta todettu Elinkeinoelämän kilpailukykyyn kohdistuvista vaikutuksista seuraavaa:

”Virkistys- ja retkeilymerkinnät täydentävät matkailupalveluihin liittyviä elinkeinoja, millä voi olla myönteisiä työllisyysvaikutuksia. Matkailupalvelut tarjoavat työpaikkoja myös maaseudulla. Retkeilyn kaavamerkinnät tukevat luontomatkailuun liittyviä elinkeinoja esimerkiksi kansallispuistojen, Sappeen matkailukeskuksen sekä Ikaalisten kylpylän ja Vatulanharju-Ulvaanharjun ympäristössä. Kintulammen alueelle sekä Nokian ja Ylöjärven alueelle osoitetuilla virkistys- ja retkeilyalueilla on potentiaalia kehittyä Tampereen kaupunkiseudulta helposti saavutettaviksi luontomatkailun alueiksi. Retkeilyreittien toteuttaminen edistää myös matkailutoimijoiden keskinäistä verkottumista.

Virkistys- ja retkeilymerkinnät voivat aiheuttaa rajoituksia alueiden ja reittien läheisyydessä toimiville, virkistykselle häiriötä aiheuttaville maankäyttömuodoille, kuten turvetuotannolle tai kiviainesotolle. Vaikutukset eivät ole kuitenkaan seudullisesti merkittäviä, ja niitä voidaan vähentää hyvällä suunnittelulla, kuten häiriötä aiheuttavan toiminnan ajoittamisella retkeilysezonkien ulkopuolisiin ajankohtiin.”

Kaavan vaikutusten arvioinnista on määrätty MRL 9 §:ssä (204/2017) sekä maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 1 §:ssä.

MRL:n hallituksen esityksessä on todettu mm. seuraavaa vaikutusten arvioinnissa:

”Riittävän laaja-alainen ja perusteellinen vaikutusten arviointi kaavoituksen yhteydessä on välttämätöntä jo senkin vuoksi, että ne, joiden olosuhteisiin ratkaisu saattaa vaikuttaa, voivat arvioida eri vaihtoehtojen vaikutuksia.”

Maankäyttö- ja rakennusasetuksessa on määrätty, että kaavan vaikutusten selvitysten on *annettava riittävät tiedot, jotta voidaan arvioida suunnitelman toteuttamisen merkittävät välittömät ja välilliset vaikutukset elinkeinoelämän toimivan kilpailun kehittymiseen*. Pirkanmaan maakuntakaavan laatimisen yhteydessä tehdyn vaikutusten arvioinnin perusteella NCC ja Peab eivät ole nähneet tarpeelliseksi valittaa maakuntakaavasta. Pirkanmaan ELY-keskuksen sekä Pirkanmaan liiton tulkinta, että kiviainestenoittoa ei voisi lainkaan sallia VR-aluevarausmerkinnän alueella, poikkeaa merkittävästi maakuntakaavan laatimisen yhteydessä tehdystä vaikutusten arvioinnista. ELY-keskuksen ja Pirkanmaan liiton tekemä tulkinta VR-aluevarausmerkinnän osalta tekee maakuntakaavan vaikutuksista kohtuuttomia maanomistajille ja muille oikeudenhaltijoille.

Maakuntakaavan kaavaselostuksessa on virkistysalueiden ja retkeily- ja ulkoilualueiden suunnitteluperiaatteissa todettu myös seuraavaa:

”Retkeily- ja ulkoilualueet oletetaan hankittavaksi toteuttajan omistukseen.”

NCC toteaa, että mikäli ottotoimintaa aiotaan rajoittaa VR-alueella, tulee MRL 99.2 §:n mukainen lunastusmenettely harkittavaksi. NCC on ostanut kiinteistön kiviaineksen ottamiseksi. Toimija toteaa, että ottamistoiminta VR-alueella on mahdollista maakuntakaavan keskeisten tavoitteiden vaarantumatta. Kuten edellä on perusteltu, kiviainesten ottotoiminnalle maakuntakaavan VR-alueella ei ole ympäristönsuojelulain tai maankäyttö- ja rakennuslain mukaista esettä.

Vastineenaan melua koskevaan lausuntoon toimijat tuovat esiin, että kuten selvityksen (14.6.2016) liitteenä olleessa meluselvityksessä on todettu, toiminnasta ei aiheudu Murausasetuksen raja-arvoja ylittäviä melutasoja lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Retkeilyreitien osalta keskiäänitason 45 dB ylitykset jäävät alle 5 %:iin kaikissa mallinnetuissa tilanteissa. Kuten meluselvityksessä on esitetty, mallinnus sisältää useita melun leviämislle suotuisia oletuksia (myötätuuli, puuston vaikutuksen huomiotta jättäminen), joten mallinnuksessa esitetyt prosenttiosuudet ovat todellisissa toimintaolosuhteissa suuren osan ajasta pienemmät. Myös tehdyt mittaukset tukevat tätä, sillä mitatut melutasot olivat joko mallinnetulla tasolla tai sitä alhaisempia. Otettaessa lisäksi huomioon toiminnan painottuminen retkeilyn kannalta aktiivisimman ajan ulkopuolelle, ei tätä voida pitää merkittävänä taikka kohtuuttomana häiriönä retkeilylle.

Toimijoiden ottoalueiden läheisyyteen on rakennettu retkeilyreittiä kalliokiviaineksen ottotoiminnan ollessa jo käynnissä. Tämä on tunnistettu myös Tampereen kaupungin julkaisussa Kintulammin retkeilyalueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa (Junttanen & Juuti, 2007), jonka kappaleen 2.3 Häiriötekijät mukaan:

”Retkeilyalueet ja -reitistöt tulisi mieluiten sijoittaa ympäristöön, jossa on mahdollisimman vähän häiriötekijöitä.”

Myöhemmin samassa kappaleessa mainitaan NCC:n ja Ruduksen voimassa olevat luvat sekä Peabin kesken oleva lupaprosessi. Retkeilyreitistöä on tietoisesti rakennettu lähelle olemassa olevaa, häiriötä aiheuttavaa elinkeinotoimintaa. Koko reitistön ja koko virkistysalueen osalta 45 dB rajoituksen ehdoton edellyttäminen on toimijoiden kannalta kohtuutonta, ottaen huomioon melutason ylitysten laajuus, melua aiheuttavan toiminnan ajankohta, esiintymistiheys ja kesto sekä retkeilyreitien rakennusajankohta suhteessa kiviainesten ottotoiminnan aloituksen ajankohtaan.

Se, että melupäätöksen (Vnp 993/1992) perustelumuiotiossa on otettu kantaa raja-arvon täyttymiseen vain luonnonsuojelualueen osalta, ei yksiselitteisesti tarkoita sitä, että ohjearvon noudattaminen olisi ehdoton vaatimus koko virkistysalueella. Pirkanmaan maakuntakaavassakin on kaavoitettu useita virkistysalueita, mm. teollisuusalueiden välittömään läheisyyteen, joissa 45 dB:n vaatimus jää toteutumatta koko kaavan mukaisen virkistysalueen alalla. Tämän vuoksi 45 dB:n soveltaminen koko kaavan mukaisella virkistysalueella ei ole tarkoituksenmu-

kaista. Virkistysaluetta ei voida pitää Muraus-asetuksen tarkoittamana häiriölle alttiina kohteena, sillä virkistysalueilla ei oleskella jatkuvasti taikka pysyvästi. Tämän vuoksi päätöksenteossa on syytä huomioida ottotoiminnan vaikutusten laajuus ja esiintymisen ajankohta.

Kaikkien toimijoiden toiminta-aikoja ei ole tarpeen yhtenäistää, vaan toiminta-aikojen tarkastelussa tulee tehdä tapauskohtaista harkintaa. Tehdyn melumallinnuksen ja selvityksen perusteella toiminnan rajoittamiselle selvityksessä esitettyä enempää ei ole perusteita. Mikäli alueen virkistyskäyttö laajenee nykyistä laajemmalle, tulee asiaa tarkastella tulevaisuudessa tarvittaessa erikseen. Myös retkeilyreittien suunnitelmissa tulee huomioida alueen nykytila. Lisäksi tulee huomioida, että jokamiehen oikeuksien perusteella liikkuminen luonnossa, niin kesällä kuin talvella, on joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta sallittua. Näin ollen päätöksenteon ei tule perustua olettamukseen siitä, että esimerkiksi hiihtäjiä voi satunnaisesti liikkua nyt tarkastelussa mukana olleita reittejä lähempänä toiminta-alueita.

Toimijat esittävät, että melua mitataan, kun kaikilla toimijoilla on seuraavan kerran tuotanto-toiminta (louhinta, murskaus) käynnissä yhtä aikaa. Melua mitataan lähimmissä häiriintyvissä kohteissa sekä luonnonsuojelualueella. Tällä mittauksella varmistetaan melumallinnuksen paikkansapitävyys ja saadaan luotettavaa tietoa melutilanteesta.

Vastine Pirkanmaan liiton lausuntoon Melun ja retkeilyreittien osalta viitataan ELY-keskuksen lausunnon osalta vastattuun.

NCC:llä ja Ruduksella on voimassa olevat ympäristöluvat kierrätysliiketoimintaan. Kyseiset toiminnot tähtäävät jätemateriaalin hyödyntämiseen ja uudelleenkäyttöön. Toiminta säästää kaatopaikkatilaa ja vähentää luonnonvarojen kulutusta sekä tukee kestävä kehityksen periaatetta. Ympäristölupaharkinnassa on aikanaan tutkittu luvan myöntämisen edellytykset. Toiminoissa ei ole lupien myöntämisen jälkeen tapahtunut sellaisia muutoksia, joiden perusteella lupien muuttamiselle tältä osin olisi perusteita. Alueille mahdollisesti pysyvästi sijoitettavat materiaalit sijoitetaan rakenteisiin ympäristölupien ja niissä annettujen määräysten mukaisesti. Näin toimittuna toiminnan ei voida katsoa aiheuttavan haittaa tai vaaraa ympäristölle.

Toimijat toteavat, että mikäli alueille tuodaan alueiden ulkopuolelta maita maisemointia varten, varmistetaan niiden soveltuvuus kohteeseen aina erikseen lupaehtojen mukaisesti.

Vastine Tampereen kaupungin terveydensuojelun lausuntoon Toimijat yhtyvät terveydensuojelun näkemykseen luvanvaraisen toiminnan jatkamiseksi. Terveystensuojelun lausunnossa esiin tuotuun syyskuun toiminta-aikarajoitukseen toimijat toteavat, että jo nykyisissä luvissa toimintaa on rajoitettu merkittävästi Muraus-asetuksen mahdollistamista toiminta-ajoista. Syyskuun osalta kaikilla toimijoilla on muuta sallittua toiminta-aikaa tiukemmat rajoitukset. Melumallinnus on tehty selvityksessä esitettyjen laajimpien toiminta-aikojen mukaisesti. Lisärajoituksille ei tehdy melumallinnuksen ja 14.6.2019 päivätyn selvityksen perusteella ole tarvetta. Toiminnan ei voida katsoa aiheuttavan lähialueille sellaista haittaa, jonka vuoksi aikarajoitusten lisääminen nykyisestä olisi perusteltua. Pitkäaikainen toiminta-aikarajoitus aiheuttaa jo nykyisellään haittaa liiketoiminnalle.

Lausunnossa on ehdotettu retkeily- ja luonnonsuojelualueen kävijöiden kokeman melun häiritsevyyden seuraamista. Selvityksessä ja melumallinnuksessa on arvioitu melun häiritsevyyttä ja

kiusallisuutta. Häiritsevyydelle ei ole lainsäädännössä määritetty ohje- tai raja-arvoja. Kun alueilla toimintaan lupien ja annettujen lupamääräysten mukaisesti sekä selvityksessä esitetyllä tavalla, ei toiminnasta aiheudu retkeily- ja luonnonsuojelualueille merkittävää haittaa. Toiminnot eivät alueilla tule lähivuosina merkittävästi muuttumaan, joten häiritsevyyden seuraamiselle ei nähdä tarvetta. Toimijat ovat esittäneet tämän vastineen kohdassa 2.1., että melua mitataan seuraavan kerran, kun kaikki toimijat toimivat alueella samanaikaisesti siten, että kaikilla toimijoilla on toiminnot (murskaus, louhinta) käynnissä.

Vastine Tampereen kaupungin yleiskaavoituksen lausuntoon Kaikki toimijat yhtyvät yleiskaavoituksen lausuntoon.

Vastine muistutuksiin ja mielipiteisiin Muistutuksien ja mielipiteiden osalta vastataan tarpeellisilta osin aihealueittain, mikäli niihin ei ole jo aiemmin lausuntojen osalta vastattu.

Melun osalta viitataan aiemmin vastineessa esitettyyn ja todetaan lisäksi seuraavaa. Kortejärven vuokratämpä sijoittuu luonnonsuojelualueelle, ja se on väestötietojärjestelmän rakennustietojen mukaisesti tyhjillään oleva yhden asunnon talo. Kuten meluselvityksessä on todettu, valtioneuvoston päätöstä (993/1992) koskevan muistion mukaan melutason ohjearvon ei tarvitse toteutua koko luonnonsuojelualueella. Rakennustietojen perusteella Kortejärven vuokratämpän osalta sovellettava ohjearvo olisi päiväaikaan 55 dB. Tämän vuoksi ei ole kohtuutonta, että mallinnuksen mukaan Kortejärven vuokratämpän (meluselvityksessä: Kortejärven pohjoisosan lomarakennus) piha-alueella melutaso voi olla luonnonsuojelualueelle annetun ohjearvon tasolla.

Reittien osalta viitataan aiemmin vastineessa esitettyyn.

Luontoarvojen osalta toimijat toteavat, että maan muokkaus rajautuu luvanvaraisille ottamisalueille. Luontoarvot on huomioitu maa-aines- ja ympäristölupaharkinnassa kunkin toimijan osalta.

Lopuksi Toimijat katsovat, että lausunnoissa ja muistutuksissa ei tuotu esiin sellaisia seikkoja, joiden perusteella toimijoiden ympäristölupien peruuttamiselle tai rajaamiselle olisi ympäristönsuojelulain tai maankäyttö- ja rakennuslain mukaisia perusteita toimijoiden antamassa selvityksessä (14.6.2019) ja vastineessa esitettyä enempää.

Vastine yhteislupakäsittelyn yhteydessä

Toiminnanharjoittajalle varatiin mahdollisuus vastineen antamiseen yhteislupakäsittelyssä kertyneeseen aineistoon 21.8.2020 lähteneellä vastinepyynnöllä. 12.11.2020 saapuneessa vastineessaan NCC Industry Oy tuo esiin, että asia koskee NCC Industry Oy:n ("yhtiö") Kuismalan ottamisalueen maa-aineslupaa, joka on Hämeenlinnan hallinto-oikeuden ("hallinto-oikeus") 12.6.2020 antamalla päätöksellä kumottu ja palautettu uudelleen käsiteltäväksi siltä osin kuin lupamääräyksestä 1 ilmenevästi hakemuksesta on hylätty ottamisen ulottaminen ja maa-ainesten sijoittaminen maakuntakaavassa osoitetulle VR-alueelle. Valitukset on muilta osin hylätty. Tässä asiassa on kyse asian palauttamisen johdosta annettavasta uudesta päätöksestä.

Lupaviranomainen on ilmoittanut yhtiölle, että se tulee jatkamaan asian käsittelyä ympäristön-suojelulain mukaisena yhteislupana yhdessä ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin mukaisesta aloitteesta 5.2.2019 vireille tulleen ympäristöluvan muuttamista koskevan asian kanssa. Yhtiö pitää asioiden yhdistämistä lainvastaisena ja vaatii seuraavassa esitetyin perustein, että lupaviranomainen antaa asiassa erilliset päätökset.

Hallinto-oikeuden päätöksen merkitys. Hallinto-oikeudessa oli ratkaistavana yhtiön valituksen johdosta, oliko maa-aineslupa voitu hylätä maakuntakaavan osoittaman VR-alueen osalta. Asiassa oli lisäksi Suomen Luonnonsuojeluliiton Tampereen yhdistyksen ja Suomen Luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piirin ("yhdistykset") valituksen johdosta ratkaistavana, olisiko asiassa tul- lut soveltaa maa-aineslain 4 a §:n mukaista ympäristöluvan ja maa-ainesluvan yhteiskäsittelyä.

Edellä selostetusti hallinto-oikeus kumosi päätöksen ja palautti asian uudelleen käsiteltäväksi siltä osin kuin lupamääräyksestä 1 ilmenevästi hakemuksesta on hylätty ottamisen ulottaminen ja maa-ainesten sijoittaminen maakuntakaavassa osoitetulle VR-alueelle. Hallinto-oikeuden ratkaisu tarkoittaa näin ollen, että lupaviranomaisen tulee käsitellä asia ainoastaan siltä osin kuin kyse on maa-ainesluvan myöntämisestä VR-alueelle. Asia ei siis vertaudu uutena asiana vireille tulevaan hakemusasiaan eikä siihen voida soveltaa jälkikäteisesti menettelyjen yhteen- sovittamista koskevia säännöksiä. Asian käsitteleminen lupaviranomaisen esittämällä tavalla yhteislupa-asiana tarkoittaisi, että asian käsittely laajenisi olennaisesti alkuperäisestä ja lupa- harkintaan tulisi sovellettavaksi yhteislupa-asiasta annettu sääntely huomioiden sitä koskevat säännökset. Maa-ainesasian osalta lupaharkinta on kuitenkin jo tehty alkuperäisen päätöksen yhteydessä eikä tätä harkintaa voida enää avata uuteen käsittelyyn. Lupaviranomaisen tulee näin ollen antaa maa-aineslain mukaisessa asiassa erillinen päätös, jossa asia ratkaistaan vain palautetuilta osin. Hallinto-oikeuden päätöksestä ei valitettu, joten kyseinen päätös on lainvoi- mainen.

Lisäksi hallinto-oikeus on erikseen päätöksessään ottanut kantaa yhteiskäsittelyä koskevaan asiaan. Asiassa on ollut yhtenä valitusperusteena se, että asiassa ei sovellettu maa-aineslain 4 a §:n mukaista ympäristöluvan ja maa-ainesluvan yhteiskäsittelyä. Hallinto-oikeus tutki yhdis- tysten valituksen tältä osin ja hylkäsi sen. Hallinto-oikeus otti siis nimenomaan kantaa siihen, ettei asiassa tullut sovellettavaksi yhteiskäsittely. Mikäli hallinto-oikeus olisi katsonut yhteiskä- sittelyn tulevan asiassa sovellettavaksi, olisi se yhdistysten vaatimuksesta kumonnut päätöksen ja palauttanut sen uudelleen käsiteltäväksi. Tästä päätöksestä seuraa, ettei lupaviranomainen voi käsitellä asioita yhteiskäsittelyssä vastoin hallinto-oikeuden päätöstä. Hallinto-oikeuden päätöksen nauttima oikeusvoimavaikutus tarkoittaa sitä, ettei lupaviranomainen voi käsitellä samaa asiaa uudelleen. Toisin sanoen lupaviranomainen ei saa käsitellä palautettua asiaa yh- teislupa-asiana.

Hallinto-oikeus on lisäksi päätöksensä perusteluissa ottanut kantaa siihen, että ympäristönsuo- jelulain 89 §:n 2 momentissa tarkoitettun tahon aloitteesta ennen maa-aineslain lupa-asian rat- kaisemista vireille tullessa ympäristöluvan muuttamista koskevassa asiassa ei ole kyse maa- aineslain 4 a §:ssä tarkoitettusta ympäristölupahakemuksesta. Toisin sanoen hallinto-oikeus on nimenomaan ottanut kantaa siihen, että vireillä olleessa ja tässä menettelyssä kyseessä ole- vassa ympäristölupa-asiassa ei ole kyse 4 a §:ssä tarkoitettusta ympäristölupahakemuksesta. Ympäristölupaviranomaisen näkemys siitä, että palautettu maa-aineslupa-asia voitaisiin yhdis- tää aiemmin vireillä olleeseen asiaan, on tälläkin perusteella virheellinen.

Lupaviranomainen ilmeisesti tulkitsee hallinto-oikeuden päätöstä siten, että siinä otetaan ai-noastaan kantaa siihen, onko maa-ainelupa-asia voitu myöntää ilman yhteiskäsittelyä. Tämä tulkinta on kuitenkin virheellinen ja viranomaisen päätös yhteiskäsittelyn soveltamisesta joh-taa hallinto-oikeuden päätöksen vastaiseen tilanteeseen. Hallinto-oikeus on nimenomaan hy-lännyt yhdistysten valituksen, jossa yhtenä perusteena oli se, ettei asiassa ollut sovellettu yh-teiskäsittelyä. Mikäli lupaviranomainen nyt päätöksen palaututtua uudelleen käsiteltäväksi kuitenkin soveltaisi asiassa yhteiskäsittelyä, menettäisi hallinto-oikeuden yhdistysten valituk-sen hylkäävä päätös tältä osin merkityksensä. Tästäkään syystä hallinto-oikeuden päätös ei mahdollista yhteiskäsittelyä asiassa.

Yhtiö katsoo edellä esitetyn perusteella, että hallinto-oikeuden päätöksestä seuraa välittö-mästi, ettei asiassa voi tulla sovellettavaksi yhteiskäsittely. Yhtiö perustelee kuitenkin selvyy-den vuoksi seuraavassa lyhyesti, miksi yhteiskäsittely ei myöskään soveltuva sääntely huomioi-den voi tulla asiassa kyseeseen.

Maa-ainelain 4 a §:n mukaan maa-ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa han-ketta koskeva ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä. Tässä asiassa säännös ei tule sovellettavaksi, sillä kyseessä ei ole 4 a §:n sanamuoto ja seuraavassa säännöksen perusteista todettu huomioiden säännök-sen mukaisista hakemusasioista. Säännöksen soveltaminen edellyttäisi, että kyseessä olisi ym-päristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus. Edellä selostetusti hallinto-oikeus on ni-menomaisesti todennut, että tässä asiassa vireille tullut 89 §:n 2 momentin mukainen hakemus ei ole säännöksessä tarkoitettu ympäristölupahakemus. Toiseksi on selvää, ettei maa-ainesten ottamista koskevalla lupahakemuksella tarkoiteta lupaviranomaiselle osittain palautettua asiaa. Kyse ei siis ole säännöksen edellyttämällä tavalla maa-ainesten ottamista koskevasta lu-pahakemuksesta.

Lisäksi maa-aineislain 4 a §:n mukainen yhteiskäsittely on ylipäätään tarkoitettu sovellettavaksi tilanteissa, joissa samaa asiaa koskevien maa-aines- ja ympäristölupien yhteiskäsittelyllä sel-keytetään ja sujuvoitetaan lupamenettelyä. Kuten säännöstä koskevan hallituksen esityksen (HE 257/2014) yksityiskohtaisista perusteluista ilmenee, säännös tulee sovellettavaksi ensisi-jaisesti uusissa hankkeissa. Lisäksi perusteluista ilmenee, että säännöstä voidaan harkinnanva-raisesti soveltaa myös olemassa oleviin hankkeisiin, jos hakija hakemuksessaan näin esittää: ”Säännös ei kuitenkaan sulkisi pois menettelyllistä yhteiskäsittelyä niissäkään tapauksissa, joissa esimerkiksi ympäristölupa on edelleen toistaiseksi voimassa, ja maa-ainelain mukainen määräaikainen lupa tulee uudelleen haettavaksi määräajan päätyttyä. Luvan hakija voisi lupa-hakemuksessaan vedota tällöin ympäristönsuojelulain 89 §:ään, ympäristönsuojelulain mukai-sen luvan muuttamiseksi.”

Tässä asiassa menettelyjen yhdistämisellä ei ole saavuttavissa lainkaan edellä kuvattuja etuja ja yhtiö päinvastoin katsoo yhdistämisen ongelmalliseksi muun muassa ympäristölupa-asiaan liittyvien valitusoikeuksien johdosta. Kyse on olemassa olevan hankkeesta, osittain palaute-tusta maa-aineluvasta ja yhdistysten aloitteesta vireille tulleesta ympäristöluvan muuttamis-asiasta. Säännöstä koskeva perustelut huomioiden on selvää, ettei yhteiskäsittelyä ole tarkoi-tettu sovellettavan nyt kyseessä olevassa asiassa. Menettelyjen yhdistämistä ei siis voida pe-

rustella myöskään säännöksen tarkoituksella tai muutoinkaan tarkoituksenmukaisuusperustein. Lupaviranomaisen tulee antaa yhtiölle erillinen päätös maa-aineslupa-asiassa siltä osin, kuin päätös on palautettu.

Lausunnossa on esitetty, että kaivovesien laatu ja kunto tulisi selvittää riittävällä laajuudella ennen toiminnan aloittamista. Lisäksi toiminta-aikaan on esitetty nykyistä lupaa suurempia rajoituksia Kintulammin perustetun retkeilyreitien meluvaikutusten vuoksi.

Ottoalueen länsipuolella sijaitsevat lähimmät häiriintyvät kohteet sijaitsevat Keltolammin ja Kortejärven välissä virtaavan uoman toisella puolella. Tämä katkaisee mahdollisen hydraulisen yhteyden länsipuolisten häiriintyvien kohteiden suuntaan. Alueella tehtyjen kallioperähavaintojen perusteella tällaista hydraulista yhteyttä ei ole, vaan alueen kallio on tiivistä. Itäpuoliset lähimmät kiinteistöt sijaitsevat Pulesjärven rannalla ja kuuluvat siten järven vaikutuspiiriin.

Lähimmät kiinteistöt sijaitsevat noin 370–420 m etäisyydellä louhittavasta alueesta. Maastonmuodollisesti ne sijoittuvat 5–15 m alemmas, kuin hakemuksen mukainen alin ottotaso. Koska alueen kallioperän on todettu olevan tiivistä, ovat veden laadulliset vaikutukset erittäin epätodennäköiset. Edellä esitettyjen seikkojen takia, ottotoiminnalla ei ole vaikutuksia lähimpien kiinteistöjen kaivojen veden määrään.

Ottoalueen välittömään läheisyyteen sen itäpuolelle on porattu pohjavesiputki, jonka veden korkeutta ja laatua tarkkaillaan säännöllisesti. Tarkkailussa ei ole todettu toiminnasta aiheutuneita merkittäviä haitallisia vaikutuksia. Koska putki sijaitsee ottoalueen välittömässä läheisyydessä, on perusteltua olettaa, että mahdolliset muutokset näkyvät tässä putkessa. Koska toiminnan pohjavesivaikutuksia jo tarkkaillaan, ei tämän vuoksi kaivotarkkailu ole tarpeen, eteenkin kun otetaan huomioon olosuhteiden vaikutus, joiden perusteella pohjavesivaikutukset ovat erittäin epätodennäköisiä.

Melun vaikutukset tulevat käsitellyksi tällä hetkellä vireillä olevassa mahdollisessa ympäristöluvan muuttamisessa (TRE:8462/11.01.02/2018). Yhtiö toteaa kuitenkin, että ympäristönsuojelulain mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, joilla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Maa-ainesten ottamistoiminta on kausittaista, joten toimintaa ei tule olemaan joka vuosi syyskuussa. Vireillä olevan ympäristölupa-asian yhteydessä on esitetty laaja ja kattava meluselvitys, jossa on otettu kantaa toiminnasta aiheutuviin meluvaikutuksiin ja niiden edellyttämiin toimenpiteisiin ja rajoituksiin. Kuten lausunnossa on todettu, Kintulammin retkeilyalueen rauhoittamispäätös on tehty tilanteessa, jossa alueella on ollut lainvoimaiset luvat. Samoin retkeilyreittien rakentaminen on tehty tilanteessa, jossa luvat ovat olleet lainvoimaiset. Louhinta- ja murskaustoiminnan läheisyys on tunnustettu Kintulammin retkeilyalueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa (Junttanen ja Juuti, 2007), jossa on viitattu mm. yhtiön voimassa oleviin lupiin ja jonka mukaan ”retkeilyalueet ja -reitistöt tulisi mieluiten sijoittaa ympäristöön, jossa on mahdollisimman vähän häiriötekijöitä”. Koska retkeily-reittiä on kehitetty, ja suunnitelmien mukaan kehitetään edelleen, tietoisesti häiriötä aiheuttavien toimintojen läheisyyteen, on kohduttontaa, että reittiä myöhemmin käytetään perusteena toiminnan rajoittamiselle.

Otettaessa huomioon toiminnan jaksottaisuus ja todennäköinen pääasiallinen painottuminen virkistyskäytön kannalta aktiivisimman ajan ulkopuolelle, ei toiminnalla voida katsoa olevan sellaisia terveysvaikutuksia, jotka edellyttäisivät vuotuisen toiminta-ajan rajaamista nykyistä voimakkaammin. Toiminta-ajan rajoitukset lisäävät toiminnan taloudellista riskiä, kun kiviat- nekset tulee tuottaa suurimman käyttökauden ulkopuolisena aikana aikaisempaan kysyntään, eikä todelliseen tarjouskantaan perustuen.

Vastineenaan muistutuksiin NCC Industry Oy toteaa, että liikenteen meluvaikutukset kuuluvat ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin, mutta toiminnasta aiheutuva liikenne ei aiheuta merkittävää meluhaittaa. Liikenneturvallisuus ei kuulu maa-aines- tai ympäristöluvan alaan, eikä luvan hakijalla ole mahdollisuuksia vaikuttaa yleisiin teihin, vaan niistä vastaa tienpitäjä. Kintulammin retkeilyreitit osalta hakija viittaa aiemmin vastineessaan esittämäänsä. Muistutuksessa esitetty käsitys ottoalueen laajennuksesta on virheellinen, sillä nyt haetun maa-ainesluvan mukainen ottoalue vastaa täysin aikaisemman luvan mukaista ottoaluetta, eikä sitä ole laajennettu.

Tarkastukset

Alueella on tehty maa-aineslain mukainen tarkastus 29.11.2018, jolloin on saatu käsitys toiminnan tämänhetkisestä tilasta.

Merkintä

Tampereen kaupungin ympäristönsuojelu on pyytänyt selvitystä yhteisesti lähekkäin sijaitseville toimijoilta, joten vireillä on ollut samanaikaisesti Peab Industri Oy:n sekä Rudus Oy:n ympäristöluvan muuttamista koskevat asiat. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluyksiköllä on ollut tätä asiaa käsitellessään käytettävissä toimijoiden yhdessä tekemän selvityksen ja kunkin hakemien muutosten lisäksi kaikkien toimijoiden aiemmin myönnettyt lupapäätökset niitä koskevina hakemuksineen sekä valvontaa varten toimitetut asiakirjat.

ALOITUSLUPAHAKEMUS

Hakija on esittänyt maa-aineslain 21 §:n mukaisen pyynnön päätöksen täytäntöönpanosta muutoksenhausta huolimatta. Perusteluiksi hakija ilmoittaa, että vaihe I on aikaisemman maa-ainesluvan mukainen ottoalue, eikä tällä alueella toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta aiheuta sellaisia palautumattomia vaikutuksia, joita olisi pidettävä aloitusluvan myöntämisen esteenä. Toiminnasta ei myöskään aiheudu maa-aineslain 3 §:n pykälän ottamistoiminnan estäviä vaikutuksia. Kyseiselle alueelle on myös voimassa oleva lainvoimainen ympäristöluva. Myöskään ympäristövaikutukset eivät ole kohtuuttomia, joiden vuoksi lupa ottamistoimintaan tulisi evätä. Ilman aloituslupaa toiminnan aloittamista voidaan viivästyttää perusteettomilla valituksilla ja näin aiheuttaa merkittävää haittaa toiminnanharjoittajalle. Koska toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta ei aiheuta lain mukaan kiellettyjä peruuttamattomia vaikutuksia, ei aloituslupa tee muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Hakija esittää aloitusluvan edellyttämäksi ylimääräiseksi vakuudeksi 5 000 €.

YMPÄRISTÖ- JA RAKENNUSJAOSTON RATKAISU JA LUPAMÄÄRÄYKSET

Ympäristö- ja rakennusjaosto muuttaa ympäristönsuojelulain (527/2014) 89 §:n perusteella NCC Industry Oy:lle kallion louhintaan ja murskaukseen sekä kierrätyskiviainestoimintaan Tampereen Vattulan kylässä myönnetyn ympäristöluvan lupamääräyksiä sekä muuttaa ympäristöluvan kestoltaan määräaikaiseksi. Ympäristöluva myönnetään Tampereen Vattulan kylän tilalle Kuismala Rno 721-21-0.

Ympäristö- ja rakennusjaosto myöntää NCC Industry Oy:lle maa-aineslain 4 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseen Vattulan kylän tilalle Kuismala Rno 721-21-0.

Yhteislupaan on lisätty uusi lupamääräys 43 ja muutettu lupamääräyksiä 1, 2, 8, 10, 11, 29, 38, 40 ja 53. Lisäksi osa lupamääräyksistä on yhdistetty voimassa olevista ympäristö- ja maa-aineluvista, mutta lupamääräysten sisältöä ei ole muutettu. Asia ilmenee tarkemmin lupamääräysten yksityiskohtaisissa perusteluissa kunkin lupamääräyksen kohdalla.

Toimintaa tulee harjoittaa lupahakemuksissa esitetyn mukaisesti, ellei lupamääräyksillä ole säädetty tiukennuksia haettuun. Toiminnassa on sen lisäksi, mitä valtioneuvoston asetuksessa kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010) säädetään, noudatettava seuraavia lupamääräyksiä:

Lupamääräykset

Ottamisalue, ottamisen eteneminen ja otettava ainesmäärä

1. Lupa koskee maa-aineslupahakemuksessa esitettyä 1-vaiheen 530 000 m³ kokonaisottoa siltä osin kuin otto ei ulotu maakuntakaavassa merkitylle VR-alueelle. Ottoalueen alin otto-taso on lupahakemuksen ottosuunnitelman mukainen + 144 mpy (N2000) ja ottoaika päättyy 20.7.2030.

Kiviainesten ottamisen tulee edetä ottosuunnitelman mukaisesti, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

- Ottamisalueen etäisyys suunnittelualueen naapuritilan rajaan tulee olla louhinnassa vähintään 30 metriä ja maankaivussa 10 metriä. Kaivu voidaan ulottaa lähemmäksi kiinteistön rajoja vain ko. kiinteistön omistajan kirjallisella suostumuksella.
- Ottamista ei saa ulottaa lopputilannepiirroksessa esitettyjä pohjatasoja alemmaksi. Ylimmän havaitun pohjavesipinnan yläpuolelle on kuitenkin jätettävä vähintään kahden metrin vahvuinen suojakerros.
- Ottamista ei saa ulottaa maakuntakaavassa osoitetulle VR-alueelle, eikä VR-alueelle saa sijoittaa myöskään maa-ainesta.

Toiminnanharjoittajan tulee toimittaa hyvissä ajoin ennen aloitustarkastusta päivitetty ottamissuunnitelma, jossa on otettu huomioon edellä asetetut rajoitukset.

Toiminta-ajat

2. Poraamista, räjäytystöitä, rikutusta, murskaamista sekä kuormausta tai kuljetusta ei saa tehdä viikonloppuisin eikä arkipyhinä vaan ainoastaan arkipäivisin maanantaista perjantaihin. Toiminnassa on noudatettava seuraavia toiminta-aikoja:

	1.11.–15.4.	16.4.–31.10.
poraaminen	ma–pe klo 7–16	kielletty
räjäytys	ma–pe klo 8–18	kielletty
rikotus	ma–pe klo 8–18	kielletty
murskaus	ma–to klo 7–22, pe klo 7–18	kielletty
lastaus ja kuljetus	ma–pe klo 6–22	ma–to klo 6–22, pe klo 6–18

Alueen merkintä ja suojaus

3. Ottoalueen rajat on merkittävä maastoon esimerkiksi paaluilla. Ottoalueelle on rakennettava kiinteä korkeuspiste, jonka sijainti esitetään kartalla. Alueella on oltava riittävästi alinta ottotasoa osoittavia, selvästi näkyviä korkeusmerkkejä. Ottotasot on sidottava N2000 -korkeusjärjestelmään.
4. Luvan haltijan on huolehdittava, ettei louhinta-alueelle ole mahdollista tulla havaitsematta vaarallisia kohtia ja työtilanteita riittävän ajoissa. Ottoalue on merkittävä maastoon lippusiimalla tai varoitusnauhalla sekä louhinta-alueesta varoittavilla kylteillä, jotka ovat vähintään kymmenen metriä avoinna olevan ottoalueen rajaa ulompana.
5. Kaikki ottamisalueen loiventamattomat kallio- ja maaleikkaukset (jyrkemmät kuin 1:1), jotka ovat yli kaksi metriä korkeita on suojattava sellaisilla leikkauksen yläreunaan sijoitettavilla aidoilla (teräsverkkoaita tms.) tai maa- tai kivivalleilla, jotka estävät tehokkaasti tahattoman pääsyn leikkauksen reunalle. Putoamisvaarasta on varoitettava kyltein, jotka sijoitetaan ympäröivään maastoon reunan lähelle.
6. Merkinnät, aidat, kyltit ja muut edellä mainitut rakenteet on pidettävä jatkuvasti kunnossa.

Toimintaa koskevat yleiset määräykset

7. Louhinta tulee suorittaa siten, ettei louhinta aiheuta alla olevaan kallio- tai maaperään sellaisia muutoksia (halkeamia, ruhjeita ym.), joista saattaa olla haittaa alueen pohjavedelle tai ympäristölle. Kallioaineksen irrotuksessa tulee käyttää emulsioräjähteitä tai muita vastaavia ympäristölle vähemmän haitallisia räjähteitä.

Louhinnassa ja murskauksessa käytettävän laitteiston tulee edustaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja sitä tulee käyttää ympäristön kannalta parhaan käytännön mukaisesti.

8. Toiminnanharjoittajan tulee ryhtyä tarvittaviin toimiin toiminnasta aiheutuvan pölyhaitan torjumiseksi. Kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on ehkäistävä porausvaunujen pölynkeräyslaitteilla tai käyttämällä muuta parasta käyttökelpoista tekniikka. Murskauksesta ja seulonnasta aiheutuvia pölyhaittoja on estettävä kastelemalla tai koteloimalla

päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Murskauksesta ja seulonasta aiheutuvia pölyhaittoja on estettävä kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Pudotuskorkeus on pidettävä mahdollisimman matalana. Laitteiston kuntoa ja toimintaa on tarkkailtava päivittäin ja ne on huollettava säännöllisesti. Pölyntorjuntajärjestelmien toimivuus on tarkistettava päivittäin.

Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kasteltava pölyämisen ehkäisemiseksi. Murskeen kuljetuksista aiheutuvaa pölyämistä on ehkäistävä häiriintyvien kohteiden läheisyydessä asfaltoitujen teiden pesuharjauksella ja pinnoittamattomien ajoteiden kastelulla tai pölyäminen on estettävä muulla asianmukaisella menetelmällä. Pölyntorjuntaan ei saa käyttää pohjavedelle haitallisia aineita.

9. Mikäli pölyämisestä aiheutuu selkeästi havaittavia haittoja alueella, lupaviranomainen voi määrätä jatkuvatoimisesta pölymittauksesta ja tarvittaessa pölyämistä rajoittavista lisätoimenpiteistä.
10. Toiminnasta syntyvä melu ei saa asuinkiinteistöjen pihalla ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyä ulkomelun päiväajan ohjearvoa 55 dB_{LAeq} päivällä kello 7–22 eikä yöllä kello 22–7 keskiäänitasoa 50 dB(A). Vapaa-ajan kiinteistöjen oleskeluun tarkoitetuilla piha-alueilla tai läheisen luonnonsuojelu- ja virkistysalueen oleskeluun tarkoitetuilla taukopaikoilla melutaso ei saa ylittää kello 7–22 keskiäänitasoa 45 dB eikä yöllä kello 22–7 keskiäänitasoa 40 dB(A). Melun ollessa iskumaista, lisätään mitattuihin arvoihin 5 dB ennen vertaamista annettuihin raja-arvoihin. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa määrätä erillisestä melumittauksesta tilanteen todentamiseksi.
11. Melun leviämistä tulee ehkäistä meluselvityksen (Promethor Oy, Ympäristömeluselvitys, Sorila, Tampere, raportti nro PR4859-Y01, 22.5.2019) mukaisesti. Raaka-aine-, pintamaa- ja tuotevarastokasat on pidettävä melun leviämisen ehkäisemisen kannalta riittävän korkeina, ja ne on sijoitettava siten, että melun leviäminen altistuviin kohteisiin estyy mahdollisimman tehokkaasti. Porauksessa on käytettävä vaimennettua poravaunua. Melulähteet, kuten murskaus ja iskuvasarointi, on sijoitettava mahdollisimman alhaiselle tasolle tai meluesteen välittömään läheisyyteen.

Lupamääräyksessä edellytetyt meluntorjuntatoimenpiteitä voidaan muuttaa Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymän suunnitelman mukaisesti, mikäli toiminnanharjoittaja pystyy esittämään luotettavan selvityksen muunlaisesta vastaavan tasoisesta asutusta, loma-asutusta ja virkistysaluetta suojaavasta meluntorjunnasta.

12. Louhintaluonon kuivanapito tulee järjestää hulevesien hallintasuunnitelman mukaisesti. Pois johdettavan veden laatua on tarkkailtava ja on varmistuttava siitä, että toiminta ei vaikuta pohjaveden pinnankorkeuteen, virtaamaan tai laatuun eikä vesistöihin niiden tilaa heikentävästi. Mikäli edellä mainittuja haittoja ilmenee, toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä

toimenpiteisiin niiden poistamiseksi Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymällä tavalla. Lupamääräyksen 1 mukaisessa päivitetystä ottamissuunnitelmassa tulee kuvata myös uuden ottamistilanteen vesien johtaminen.

13. Vesien johtaminen ei saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa viereisillä tiloilla. Alle 500 metrin etäisyydellä käytössä olevat kaivot tulee kartoittaa ja niiden vedenpinnat selvittää sekä vedenlaatu tarvittaessa tutkia.
14. Toiminnasta ei saa aiheutua pohja- tai pintavesien eikä maaperän pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminta ei saa aiheuttaa pohjaveden pinnan tason pysyvää muutosta. Ennenaikaista pintamaan ja puuston poistamista on vältettävä. Pölynsidonta- ja liukkaudentorjunta-aineita sekä räjähteitä ei saa käyttää siten, että niistä voi aiheutua maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Polttonesteiden varastointia ja jakelua koskevat määräykset

15. Mahdollisten vuotojen talteenottoa varten polttonesteiden jakelupisteen läheisyyteen on aina varattava riittävästi imeytysainetta esim. turvetta ja tarvittavaa kalustoa vuotojen leviämisen estämiseksi.
16. Ajoneuvojen ja muiden työkoneiden huoltotoimet on ensisijaisesti tehtävä muualla kuin toiminta-alueella. Jos huoltotoimenpiteet alueella ovat välttämättömiä, on ne tehtävä tukitoiminta-alueella tai pakottavasta syystä sen ulkopuolella tehtäessä imeytysmatolla tai vastaavalla alustalla, joka estää mahdolliset öljyvuodot maaperään. Tukitoiminta-alue on tiivistettävä siten, että ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty. Laitteiden huollon yhteydessä tulee tarvittaessa varata imeytysmattoja tai vastaavia alustoja, jotka estävät vuotojen pääsyn maaperään ja pohjaveteen.
17. Polttonesteiden tankkauspaikan ja kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittely- ja varastointipaikkojen ja on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja. Erilliset vaarallisia jätteitä, kemikaaleja tai polttonesteitä sisältävät tynnyrit tai muut astiat on sijoitettava tiivispohjaiseen, katettuun ja lukittuun tilaan tai aitaukseen.
18. Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden on oltava rakenteeltaan tiiviitä sekä kestettävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Laitoksella käytettävät polttoaineet sekä muut kemikaalit on varastoitava kaksoisvaipallisissa säiliöissä tai katoksessa suoja-altaallisissa säiliöissä. Polttonestesäiliön on oltava kaksoisvaipainen tai varustettu kiinteällä valuma-altaalla. Säiliössä on oltava ylitäytönestin, lukittava sulkuventtiili ja laponestojärjestelmä. Polttoainesäiliöt tulee suojata riittävin törmäyestein. Sulkuventtiilin on oltava lukittu työajan ulkopuolella. Polttoainetta saa säilyttää alueella ainoastaan toimintajaksojen aikana. Polttonesteiden kuljetukseen käytettävä yli 400 litran säiliö on sijoitettava vettä läpäisemättömälle alustalle.
19. Laitoksella käytettävän kevyen polttoöljyn rikkipitoisuus saa olla korkeintaan 0,10 painoprosenttia ja raskaan polttoöljyn korkeintaan 1,0 painoprosenttia.

Kierrätysainestoimintaa koskevat erityiset määräykset

20. Alueelle saa ottaa vastaan ja käsitellä murskaamalla ja seulomalla vuosittain ylijäämämaata (17 05 04) tai muuta puhdasta ylijäämämaata 28 000 tonnia, ylijäämälouhetta (17 05 04) tai muuta puhdasta louhetta 8 000 tonnia sekä puhdasta betonijätettä (10 13 14, 17 01 01) 14 000 tonnia.

Toiminta-alueella ei saa ottaa vastaan muita jätejakeita. Mikäli alueelle toimitetaan muita jätejakeita, on kuljettajan palautettava jäte jätteen luovuttajalle tai jäte on toimitettava viipymättä paikkaan, jossa sen vastaanottamiseen on lupa.

21. Alueelta on varattava erillinen alue maa-ainespankkitoimintaa varten.

Alueella saa varastoida murskaamatonta betonijätettä ja muualta tuotua maa- tai kiviainesta enintään kolme vuotta ennen niiden esikäsitteilyä tai hyödyntämistä. Kerrallaan varastoituna olevan betonin määrä saa olla korkeintaan 35 000 tonnia.

Eri jätejakeille varatut alueet on merkittävä selkeästi ja huolehdittava siitä, etteivät jäte- ja tuotekasat sekoitu toisiinsa. Uudelleen käyttöön valmistelu, kierrätys tai muu hyödyntäminen on järjestettävä siten, että alueelle tuotavista aineksista ja jätteistä mahdollisimman pieni osa päättyy loppukäsiteltäväksi.

22. Alueelle tehtävissä rakenteissa, kuten kenttärakenteissa ja maisemoinnissa, saa hyödyntää betonijätettä ainoastaan sen verran, mikä on maarakenteen tasauksen, kantavuuden, kestävyuden ja käyttötarkoituksen kannalta tarpeellista. Hyödynnettävän murskeen palakoko on oltava käyttötarkoitukseensa soveltuva.

Kenttärakenteessa käytettävä betonimurske on tiivistettävä ja betonijätettä sisältävä rakenne on peitettävä vähintään 0,1 metriä paksulla maa- tai kiviaineskerroksella. Maarakentämisessä hyödynnettävä betonijätteen määrä saa olla enintään 14 000 tonnia. Rakenteita koskevat yksityiskohtaiset rakentamissuunnitelmat tulee toimittaa viimeistään kaksi kuukautta ennen kunkin kohteen rakentamisen aloittamista Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle hyväksyttäväksi.

23. Ylijäämämaata saa hyödyntää alueen meluvälleissä sekä maisemoinnissa maa-ainelupaan liittyvän maisemointisuunnitelman mukaisesti.

24. Hyödynnettävän betonimurskeen haitallisten aineiden pitoisuuksien (mg/kg) ja liukoisuuksien (L/S=10 l/kg) tulee alittaa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentämisessä annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetyt peitetyn rakenteen raja-arvot.

25. Hyödynnettävää jätettä ei saa sijoittaa siten, että se missään kohdin on kosketuksissa pohjaveteen, pohjaveden pinnanvaihtelu huomioiden. Betonijätettä sisältävän rakenteen alareunan tulee olla vähintään 50 cm pohjavedenpinnan tason yläpuolella.

26. Vastaanotettava betonijäte ei saa sisältää asbestia. Purkukohteesta, jossa voi olla asbestia, vastaanotettavan betonijätteen laatu on varmistettava asbestikartoitus selvityksellä tai

muulla luotettavalla selvityksellä. Vastaanotettava betonijäte ei saa sisältää PCB- tai lyijypitoisia saumausmassoja eikä kreosoottipitoisia eristysmassoja. Hyödynnettävä betonijäte saa sisältää enintään 1 painoprosentin muuta rakennusjätettä. Hyödynnettävä betonijäte ei saa sisältää havaittavissa määrin kevyitä materiaaleja, kuten mineraalivillaa.

27. Jätebetonista valmistettuja murskeita saa toimittaa hyödynnettäväksi ympäristöluvan mukaiseen paikkaan tai paikkaan, josta tehty ilmoitus on merkitty ympäristönsuojelun tietojärjestelmään valtioneuvoston asetuksen 591/2006 mukaisesti.

Jätehuoltoa koskevat määräykset

28. Toiminnasta syntyvä hyödyntämiskelpoinen jäte on kerättävä erilleen ja toimitettava hyödynnettäväksi asianmukaiseen käsittelyyn. Vaarallinen jäte on kerättävä erilleen ja säilytettävä kannellisissa ja merkityissä astioissa sekä varustettava valuma-altaalla tai sijoitettava vaarallisen jätteen konttiin. Vaarallinen jäte on toimitettava käsiteltäväksi laitokseen, jolla on lupa vastaanottaa jäte. Vaarallisten jätteiden siirrossa tulee olla siirtoasiakirja. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa tai sekoittaa laadultaan erilaiseen jätteeseen.

Jätteet tule toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn riittävän usein. Jätteen saa luovuttaa ai-noastaan sille, jolla on oikeus ottaa jätettä vastaan. Jätteen kuljettajan liittyminen jätehuoltorekisteriin on tarkastettava.

29. Maasta irrotetut kannot, juurakot ja muu energiantuotantoon soveltuva aines voidaan varastoida alueella korkeintaan kolme vuotta. Toiminnassa on noudatettava hakemuksen liitteenä ollutta kaivannaisjätteiden jätehuoltosuunnitelmaa, joka on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava viiden vuoden välein.
30. Toiminnanharjoittajan on käytettävä jätteiden kuljettamiseen yrityksiä, jotka on hyväksytty ja merkitty ELY-keskuksen ylläpitämään jätehuoltorekisteriin. Kuljetuksista ei saa päästä jätteitä leviämään ympäristöön, eikä aiheutua haju- tai pölyhaittoja.
31. Louhimoalue on pidettävä siistinä. Alueella ei saa polttaa, eikä sinne saa haudata tai vastaanottaa jätteitä. Aluetta ei saa käyttää ylijäämämaiden läjitysalueena muutoin kuin lupamääräyksissä 20–26 edellytetyllä tavalla. Toiminnassa syntyvät jätteet tulee kerätä, varastoida ja toimittaa jatkokäsittelyyn ympäristöluvan omaavalle vastaanottopaikalle.

Maisemointi ja jälkihoitotyöt

32. Maisemointi tulee järjestää maisemointisuunnitelman mukaisesti. Maisemointia varten alueelle voi tuoda vain puhtaita maita tai lupamääräyksissä 20–26 sallittuja kierrätysmateriaaleja alueella jo olevan aineksen lisäksi. Maisemointiin ei saa käyttää maa-aineksia, joiden mukana alueelle pääsee vieraslajeja, kuten lupiinia, jättipalsamia tai jättiputkea.
33. Päivitetty yksityiskohtainen maisemointisuunnitelma, joka kattaa alueen siistimis- ja muotoilutoimet, pintamateriaalin levityksen ja kasvillisuuden palauttamisen sekä alueen asiatoman käytön ehkäisemisen, tulee toimittaa lupaviranomaiselle hyväksyttäväksi viimeis-

tään vuosi ennen toiminnan lopettamista. Lupaviranomainen voi antaa suunnitelman johdosta tarkentavia määräyksiä. Maisemointi on saatettava loppuun luvan voimassaoloaikana.

34. Maisemoinnissa on huolehdittava siitä, että kaikki loiventamattomat kallio- ja maaleikkaukset suojataan samoin ehdoin kuin määräyksessä 5. Lisäksi louhoksen pohjalle asti johtava luiska on pengerrerrettävä vähintään kaltevuuteen 1:2. Ottamisalueen maisemoinnissa ja jälkihoitossa on lisäksi noudatettava ympäristöministeriön oppaan 1/2009 ”Maa-ainesten kestävä käyttö” ohjeita.

Tarkkailua koskevat määräykset

35. Maa-ainesluvan haltijan tulee tarkistaa seuraavat louhintatyöhön liittyvät asiat säännöllisesti ja tehdä niistä merkintä louhintaa koskevaan työmaapäiväkirjaan:
- louhinnan kohteena oleva työvaihe
 - ottamis- ja louhinta-alueen suojarakenteiden kunto ja sijainti
 - pohjaveden havaintopisteen, vedenkäsittelyjärjestelmien (kosteikko ja purkuoja) kunto ja mahdolliset huoltotoimet
 - valvontaa varten tarvittavien rakenteiden ja merkintöjen kunto ja sijainti
 - polttoainesäiliöiden ja niiden sijoituspaikan sekä tukitoiminta-alueen kunto, siisteys ja maaperän puhtaus (aistinvarainen arvio), sekä
 - maisemointi- ja jälkihoitotöiden toteuttamisvaihe.

Havaitut epäkohdat tulee korjata mahdollisimman pian, merkitä tehdyt korjaustoimenpiteet ja niiden ajankohta työmaapäiväkirjaan. Työmaapäiväkirjat on säilytettävä koko ottamisajalta ja esitettävä pyydettyä valvontaviranomaiselle.

36. Alueelle vastaanotettavien betonijätteen ja ylijäämämaiden laadunvalvonnassa on noudatettava hakemuksessa esitettyä tarkkailusuunnitelmaa.
37. Alueen pohjavesien sekä alueelta poisjohdettavien kuivatusvesien laatua on tarkkailtava. Louhosalueelta kertyneestä vedestä on otettava näytteet kaksi kertaa vuodessa (kevällä ja syksyllä) ajankohtana, jolloin veden virtaama on riittävä näytteenoton kannalta. pintavesinäytteistä on tutkittava ainakin seuraavat ominaisuudet ja aineiden pitoisuudet: sameus, kiintoaine, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi ja nitraattityppi, pH, kloridi, sähkönjohtavuus, COD_{Mn}, rauta, sulfaatti ja arseeni sekä öljyhiilivedyt (C₁₀-C₄₀). Näytteenoton yhteydessä on mitattava virtaama.

Toiminnan pohjavesivaikutusten selvittämiseksi toiminnanharjoittajan tulee tarkkailla pohjavedenlaatua. Pohjavedestä tulee määrittää kerran vuodessa vedenpinta, lämpötila, pH, sameus, sähkönjohtavuus ja happi. Ensimmäisellä näytteenotokerralla ja sen jälkeen joka kolmas vuosi em. lisäksi tulee määrittää COD_{Mn}, sähkönjohtavuus, rauta, mangaani, arseeni, sulfaatti, nitraatti, kloridi, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, polttoainehiilivedyt, mineraaliöljyt, koliformiset ja E.coli -bakteerit sekä haju ja maku. Pohjaveden pinnan taso on mitattava pohjavesikaivosta kaksi kertaa vuodessa.

Näytteenottajana ja analysoijana on oltava julkisen valvonnan alainen laitos. Tulokset on heti niiden valmistuttua toimitettava tiedoksi Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarvittaessa lupaviranomainen voi tehdä tarkkailuohjelmaan tarpeelliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi katsomansa muutokset ja lisäykset.

38. Toiminnan aiheuttama melutaso tulee mitata eniten melulle altistuvissa kohteissa mahdollisimman pian ja sen jälkeen vähintään kolmen vuoden välein sekä toiminta-alueen laajentuessa lähemmäs häiriintyviä kohteita. Toiminnan yhteismelu läheisten Peab Industri Oy:n louhimon ja Rudus Oy:n Sorilan louhimon kanssa tulee mitata mahdollisimman pian, kun kaikkien kolmen toimijan louhinta ja murskaus ovat samanaikaisesti käynnissä. Yhteismelumittaus on uusittava toiminnan edetessä. Mittaukset on tehtävä ympäristöministeriön ohjeen 1/1995 "Ympäristömelun mittaaminen" mukaisesti louhimon ja murskaamon normaalin toiminnan aikana. Mittauspisteiksi tulee valita kattavasti sekä vakituisen asumisen että vapaa-ajan asumisen piha-alueille ja virkistysalueelle sijoitettavia mittauspisteitä. Mittaussuunnitelma tulee toimittaa Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle hyväksyttäväksi viimeistään kolme viikkoa ennen mittausten suorittamista.

Jos toiminnan melupäästöt jatkossa lisääntyvät tai jos on syytä epäillä raja-arvojen ylittymistä, voi valvontaviranomainen tarvittaessa määrätä uusista mittauksista.

39. Mikäli toiminnasta aiheutuu lupamääräyksessä 10 esitettyjen melun raja-arvojen ylittymistä, tulee toiminnanharjoittajan ryhtyä toimenpiteisiin melutason pienentämiseksi. Tehtävistä toimenpiteistä tulee toimittaa kirjallinen suunnitelma ympäristönsuojeluviranomaiselle.
40. Räjätysten aiheuttama tärinä on mitattava mahdollisimman pian toiminnan alkamisen jälkeen lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Tarvittaessa valvontaviranomainen voi edellyttää useampia tärinämittauksia, mittauspisteiden lisäämistä tai muita tarpeelliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi katsomiansa selvityksiä tärinän vaikutusten selvittämiseksi. Mittaussuunnitelma tulee toimittaa Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle hyväksyttäväksi viimeistään kolme viikkoa ennen mittausten suorittamista. Tarvittaessa toiminnanharjoittajan tulee ryhtyä toimenpiteisiin tärinähaitan vähentämiseksi, jotta mahdolliset tärinävaikutukset rajoittuvat mahdollisimman lähelle räjäytysaluetta. Tehtävistä toimenpiteistä tulee toimittaa kirjallinen suunnitelma ympäristönsuojeluviranomaiselle.
41. Toiminnasta tulee pitää käyttöpäiväkirjaa, johon tulee kirjata ympäristön kannalta olennaiset asiat kuten syntyneet vaaralliset jätteet ja niiden toimituspaikat, tiedot häiriö- ja onnettomuustilanteista, räjäytysten viikoittaiset suoritusajat sekä tiedot laitoksen mitta- ja pölynpoistolaitteiden tarkastuksista. Kirjanpito on säilytettävä kolme vuotta. Lisäksi toiminnasta on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:
- tuotantomäärät ja lajikkeet
 - räjäytysten määrä ja ajankohdat
 - murskauslaitoksen toimintapäivämäärät ja toteutuneet kokonaiskäyttötunnit
 - käytettyjen polttoaineiden laatu- ja kulutustiedot (t/a)

- vastaanotetut, hyödynnetyt, toiminnassa muodostuneet ja alueella vuoden lopussa varastoituna olevat jätteet ja vaaralliset jätteet, niiden alkuperä, laatu, määrä ja edelleen toimittaminen
- pohja- ja pintavesien tarkkailun sekä muiden mahdollisesti määrättyjen tarkkailujen tulokset.

Raportissa on lisäksi esitettävä tiedot suoritetuista huoltotoimenpiteistä ja ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä häiriötilanteista ja onnettomuuksista (syy, kestoaika, arvio päästöistä ilmaan, vesiin tai maaperään sekä niiden ympäristövaikutukset ja suoritettavat toimenpiteet).

42. Toiminnanharjoittajan tulee rakenteiden valmistuttua toimittaa erillinen loppuraportti jätteen hyödyntämisestä alueella. Raportissa on oltava tiedot toteutuneesta hyödyntämisestä, kuten hyödynnetyt jätemäärät, suoritettavat analysoinnit, lopulliset rakennetyypit ja mahdolliset häiriötilanteet. Loppuraportin liitteenä tulee olla ajantasainen asemapiirros, josta selviää alueelle sijoitettujen jättemateriaalien paikka ja laatu. Loppuraportti on toimittettava Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hankkeen valmistumisesta.
43. Toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa valvontaviranomaiselle jokaisen irtilouhinta- ja murskausjakson alkamisesta. Lisäksi alueella suoritettavien räjäytysten suunnitelluista ajankohdista on tiedotettava hyvissä ajoin etukäteen melun ja tärinän vaikutusalueen asuin- ja lomarakennuskiinteistöjen omistajia ja mahdollisia muita häiriintyviä kohteita.
44. Toiminnalle on nimettävä vastaava hoitaja, joka vastaa toiminnan ja päästöjen tarkkailusta. Vastaavan hoitajan nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava ennen toiminnan aloittamista kirjallisesti Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle, samoin jos vastaava hoitaja vaihtuu.

Ottamisilmoituksen tekeminen

45. Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain tammikuun 31. päivään mennessä ilmoittaa lupaviranomaiselle otetun aineksen määrä ja laatu. Ottamisilmoitus tehdään myös silloin, kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai keskeytynyt.

Tarkastukset

46. Luvanhaltijan on ennen tämän luvan mukaisen toiminnan aloittamista pyydettävä valvontaviranomaisen tarkastus. Tarkastuksessa todetaan lupaehtojen 3–5, 14, 15, 17 ja 18 mukaiset toimet asianmukaisesti järjestetyiksi.
47. Luvanhaltijan tulee luvan voimassaoloaikana pyytää valvontaviranomaisen lopputarkastus, kun toiminta on päättynyt ja alue on maisemoitu näiden lupamääräysten mukaisesti.

Maa-ainesluvan siirtäminen

48. Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan aikaisempi haltija vastaa kuitenkin kaikista lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen. Lupaviranomainen voi määrätä, että luvan uuden haltijan on asetettava ennen ainesten ottamista maa-aineslain 12 §:ssä tarkoitettu vakuus lupaehtojen noudattamisesta.

Poikkeukselliset tilanteet

49. Alueella on oltava käytössä riittävä öljyntorjuntakalusto ja vahinkojen torjunnasta on annettava riittävästi opastusta työntekijöille ja urakoitsijoille. Alueella mahdollisesti tapahtuvista öljy- ja muista kemikaalivahingoista on välittömästi ilmoitettava hätäkeskukseen (112) sekä Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvuodoista tulee lisäksi ilmoittaa Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viivytyksettä poikkeuksellisen tilanteen edellyttämiin korjaus- tai torjuntatoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Poikkeuksellisen tilanteen ympäristövaikutusten selvittäminen on aloitettava tilanteen niin edellyttäessä Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Lisäksi on tehtävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

50. Toiminnan olennaiseen laajentamiseen tai muuttamiseen on haettava lupa. Toiminnan pitkäaikaisesta keskeyttämisestä ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta on viipymättä ilmoitettava Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Vakuuden asettaminen

51. Luvanhaltijan on asetettava Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen tämän luvan mukaisen ottamisen aloittamista kokonaisarvoltaan vähintään 49 800 euron suuruinen vakuus luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseksi. Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden suuruus perustuu ilmoitetun louhinta-alueen pinta-alaan (8,3 ha * 6000 €/ha). Vakuuden määrää voidaan muuttaa, mikäli lupamääräyksen 1 mukaisessa uudessa ottamissuunnitelmassa louhinta-alueen pinta-ala poikkeaa hakemuksessa ilmoitetusta.

Vakuuden tulee olla voimassa siihen saakka, kunnes kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämien toimenpiteiden toteutus on lopputarkastuksessa hyväksytty, kuitenkin vähintään 24 kuukautta ottamisluvan päättymisen jälkeen.

Luvanhaltijalla on oikeus saada vakuussummaa alennetuksi hyväksytysti suoritettuja jälkivoitotoimenpiteitä vastaavalla määrällä, jolloin lupaviranomainen voi luvan haltijan hakemuksesta hyväksyä muutoksen annettuun vakuuteen. Lupaviranomainen voi myös erityisestä syystä määrätä lisävakuuden asettamisesta, mikäli vakuuden ei voida katsoa olevan riittävä lupamääräyksissä edellytetyjen toimenpiteiden suorittamiseksi.

Vakuus palautetaan, kun ottamisalue on maisemoitu ja jälkihoidettu näiden lupamääräysten mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että takausten vanheneminen katkaistaan ennen takauspäätöksissä mainittuja määräaikoja.

52. Toiminnanharjoittajan tulee asettaa 15 000 euron suuruinen vakuus Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuus on asetettava ennen jätteen vastaanoton aloittamista. Vakuus voidaan palauttaa kokonaan tai osittain, kun toiminta-alueen maisemointi on tehty hyväksyttävästi ja ympäristöluvan määräykset ovat täyttyneet.

Toiminnan muuttamista ja lopettamista koskevat määräykset

53. Toiminnanharjoittajan on hyvissä ajoin, viimeistään kolme kuukautta ennen toiminnan lopettamista, esitettävä yksityiskohtainen suunnitelma jätehuoltoon ja ympäristönsuojelua koskevista laitoksen toiminnan lopettamiseen liittyvistä toimista. Toiminnan lopettaminen tulee tehdä suunnitelmallisesti ja siten, että aluetta on toiminnan päätyttyä mahdollisuus käyttää kaavanmukaiseen käyttötarkoitukseen.

RATKAISUN YLEISET PERUSTELUT

Ympäristöluvan muuttamisen perusteet

Lupaviranomaisen on ympäristönsuojelulain (527/2014) 89 §:n perusteella muutettava toiminnalle myönnettyä ympäristölupaa yleistä etua valvovan viranomaisen, haitankärsijän tai rekisteröidyn yhdistyksen aloitteesta muun muassa, jos toiminnasta aiheutuu ympäristönsuojelulaissa kielletty seuraus, parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia, toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet ja luvan muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen tai luvan muuttaminen on tarpeen luvan myöntämisen jälkeen laissa tai valtioneuvoston asetuksessa annetun sitovan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan yksilöidyn vaatimuksen täyttämiseksi.

Muuttamista koskeva asia on tullut vireille pykälässä mainittujen rekisteröityjen yhdistysten viireillepanona, mutta luvan muuttamista on edellytetty myös yleistä etua valvovien viranomaisten lausunnoissa Peab Industry Oy:n edellisen muutoshakemuksen käsittelyn yhteydessä. Samassa yhteydessä myös useat muistuttajat toivat luvan muuttamistarpeen esille.

Louhoksen välittömässä läheisyydessä on Kintulammin retkeily- ja virkistysalue. Alue rauhoitettiin luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi vuonna 2018. Kintulammin luonnonsuojelu- ja retkeilyalue on laajin ja tällä hetkellä ainoa Tampereen virallinen retkeilyalue, jonka retkeilypalveluja on kehitetty viimeisinä vuosina merkittävästi. Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen keskuslaavu, Kirkkokiven laavu, sijaitsee NCC Industry Oy:n louhinta-alueen puoleisessa osassa luonnonsuojelualueella. Samoin retkeily- ja luonnonsuojelualueen vuokrattava Kortejärven maja. Majan pihapiirissä on oleskeluun tarkoitettut rakenteet, kuten tulipaikka, saunan vilvoittelualueet ja laituri. Alueen käyttäjämäärä on kasvanut aiemmasta noin 5000 vuotui-

sesta kävijästä noin 50 000 kävijään vuodessa. Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualue valettiin vuoden 2020 retkikohteeksi. Alueella virkistäydytään ympäri vuoden, mutta kävijämäärät ovat talvikuukausina alhaisemmat kuin muina kuukausina.

Pirkanmaan maakuntakaava on vahvistettu 27.3.2017. Louhosalue sijoittuu pääosin maakuntakaavassa merkitylle maa- ja metsätalousalueelle, jolla on merkitystä ekosysteemipalveluiden tuottajana ja alue rajautuu kaavan mukaiseen virkistysalueeseen, joka ympäröi Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueita. Osa alueesta sijoittuu alueelle, jolla on VR-merkintä. Maakuntakaavassa MK-, VR- ja S-merkinnöin osoitettu aluekokonaisuus, johon NCC Industry Oy:n Kuismalan ottoalue sijoittuu, on yksi Pirkanmaan merkittävimmistä virkistys- ja luontoaluekokonaisuuksista. Aluetta ei ole osoitettu kaavassa kiviainestoimintaan.

Toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat siten luvan myöntämisen jälkeen muuttuneet olennaisesti ja luvan muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen. Luvassa on lisätty myös lupamääräyksiä, jotka edustavat parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja joilla voidaan olennaisesti vähentää toiminnasta aiheutuvia päästöjä. Niin ikään luvassa on rajoitettu toiminta-aikaa, jotta toiminnasta ei aiheutuisi ympäristönsuojelulla kiellettyä seurausta kuten virkistysalueen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä.

Niiltä osin kuin on ollut toiminnan sijainti ja ympäristö huomioiden tarpeen, lupamääräykset on yhtenäistetty alueen muiden louhintaa ja murskausta harjoittavien toimijoiden kanssa.

Maa-ainesluvan myöntämisen yleiset perustelut

Maa-aineslain 3 §:ssä säädetään maa-ainesten ottamisen rajoituksista. Sen mukaan maa-aineksiä ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu kauniin maisemakuvan tuhoutumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on edellä mainitun lisäksi katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuva.

Ottamispaikat on maa-aineslain 3 § 4. momentin mukaan sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti, eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Lupa ainesten ottamiseen on maa-aineslain 6 §:n 1. momentin mukaan myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty, eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Kyseessä on vanha, maisemoimaton kalliokiven louhinta-alue, jonka aikaisempi maa-aineslupa on päättynyt. Alueelta on riittävästi etäisyyttä asutukseen ja vesistöön, eikä se sijaitse valtion ympäristöhallinnon luokittelemalla pohjavesialueella.

Hakija on esittänyt ottamissuunnitelman. Hakemuksen, ottamissuunnitelman ja edellä esitettyjen lupamääräysten mukaisesti toteutettuna ottaminen tai sen järjestelyt eivät ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa ja toiminta täyttää maa-aineslain 6 §:ssä esitetyt edellytykset, joilla lupa on myönnettävä. Lupaviranomaisen näkemyksen mukaan lupamääräykset eivät ole luvansaajalle kohtuuttomia hankkeen laajuus ja siitä saatava hyöty huomioon ottaen.

Yhteislupa-asiana käsitteleminen

NCC Industry On 12.11.2020 saapuneessa vastineessa tuonut esiin, että vireillä ollutta ympäristölupien muuttamista ja maa-aineslupien käsittelyä ei olisi tullut yhdistää maa-aineslupien ja ympäristölupien nk. yhteislupakäsittelyksi. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen näkemyksen mukaan Hämeenlinnan hallinto-oikeudessa on ratkaistu kysymys siitä, onko maa-aineslupa voitu myöntää erillisenä, mutta hallinto-oikeuden ratkaistavana ei ole ollut kysymystä siitä, olisiko maa-aineslupahakemus ja ympäristölupien muuttamista koskeva asia voitu ratkaista yhteislupana.

Ympäristönsuojelulain 47a §:n mukaan maa-ainesten ottamistoimintaa koskeva hanke, joka edellyttää sekä ympäristölupaa että maa-aineslain mukaista lupaa, niitä koskevat lupahakemukset on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, ellei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteislupakäsittely on kalliokiven ottoa koskevissa hakemusasioissa pääsääntö sekä hallituksen esityksen (HE 257/2014), Maa-aineslupahakemuksen ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittelyn ja valvonnan menettelyohjeen (YM 2017) että maa-ainesoppaan (Maa-ainesten ottaminen, opas ainesten kestäväan käyttöön, YM 2020:24) mukaan. Yhteislupakäsittely ei ole lainsäätäjän tai laadittujen hallinnollisten ohjeiden mukaan tarpeen, mikäli toiminnalla ei ole ajallista tai paikallista yhteyttä. Nyt kyseenä olevassa tapauksessa kalliokiviaineksen otto kohdistuu sekä maa-aines- että ympäristölupa-asiassa samaan irrotettavaan ainekseen, samaan ottoalueeseen ja tapahtuu ajallisesti samanaikaisesti.

Kolmea Kintulammin eteläpuoleista louhinnan ja murskauksen ympäristölupien muuttamista koskeva aloite on tehty 28.12.2018. NCC Industry Oy:n louhintaa, murskausta ja kierrätyskiviainestoimintoja, Rudus Oy:n murskauslaitosta, Rudus Oy:n betoni- ja tiilijätteen käsittelykeskusta sekä YIT Teollisuus Oy:n (nykyisen Peab Industri Oy:n) louhintaa ja murskausta koskeva ympäristölupien ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaista muuttamista koskeva asia on pantu ympäristölupaviranomaisessa vireille ympäristö- ja rakennusjaoston päätöksellä 5.2.2019.

Vireillepanossa edellytettiin ko. toiminnanharjoittajilta yhteisselvityksiä, joiden laatimiseen ja vastineen antamiseen varattiin normaalia pidempi aika. Neljää ympäristölupaa koskevan muutostarpeen arviointi, lupaharkinnan ja päätösvalmistelun tiedettiin kestävän pitkään. Koska asia on herättänyt laajaa mielenkiintoa, on oletettavaa, että päätöksistä valitetaan, jolloin prosessin kokonaiskesto muodostuu huomattavan pitkäksi.

NCC Industry Oy oli laittanut vireille ympäristönsuojeluviranomaisessa maa-aineslupahakemuksen. Yhtiön maa-aineslupa oli umpeutunut vuoden 2017 lopussa, joten yritys ei voinut harjoittaa Kuismalan ottoalueella ottotoimintaa eikä hyödyntää voimassa olevaa ympäristölupaa. Ilman voimassa olevaa maa-aineslupaa, kaikkia Kintulammin luonnonsuojelualueen läheisyydessä toimivien toimijoiden ympäristölupia koskevan muutosprosessin ajateltiin heikentävän yhden toimijan, NCC Industry Oy:n, mahdollisuutta harjoittaa toimintaansa. Maa-aineslupahakemuksen käsittelyn loppuvaiheessa vireille laitetun useaa toimijaa koskevan ympäristölupien ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisen muuttamisen katsottiin olevan sellainen maa-aineslain 4a §:ssä edellytetty erityinen syy, että NCC Industry Oy:n maa-aineslupahakemus käsiteltiin erillisenä hakemuksena. Myös yhtiön edustajat olivat 29.11.2018 pidetyllä tarkastuksella tuoneet esiin, että yritys toivoi saavansa erillisen maa-ainesluvan.

Maa-aineslupa (TRE:3270/10.00.03/2018) on tullut lainvoimaiseksi siltä osin kuin sitä ei ole palautettu uudelleen valmisteltavaksi. Koska myönnetty maa-aineslupa on saanut lainvoiman muuta kuin maakuntakaavan VR-aluetta koskien, toiminnanharjoittajalla on mahdollisuus kiviaineksen ottoon ja murskaukseen voimassa olevien lainvoimaisten maa-aines- ja ympäristölupien nojalla. Perustetta maa-aines- ja ympäristöluvan erillisille käsittelyille ei siten enää ole. Sekä maa-aineslain mukainen maa-aineslupahakemus että ympäristönsuojelulain mukainen ympäristöluvan muuttamista koskeva asia ovat samanaikaisesti vireillä samassa lupaviranomaisessa. Yhteislupakäsittely tuottaa yhden yksittäisen lupapäätöksen, mikä on selkeämpää sekä toiminnanharjoittajalle, valvontaviranomaiselle että muille asianosaisille.

Hämeenlinnan hallinto-oikeuden 12.6.2020 antaman ratkaisun jälkeen, toiminnanharjoittajan edustajalle ilmoitettiin sähköpostitse 26.6.2020, että lupa-asian käsittelyä jatketaan yhteislupakäsittelyinä.

Tässä päätöksessä on yhdistetty maa-ainesluvan ja ympäristöluvan lupamääräykset. Maa-ainesluvan lupamääräyksistä on muutettu merkittävästi ainoastaan toiminta-aikaa koskevaa lupamääräystä. Maa-ainesluvassa toiminta-ajat olivat samat kuin vuonna 2015 myönnettyssä ympäristölupapäätöksessä. Nyt ympäristöluvan muuttamista koskevan asian käsittelyssä toiminta-aikoja muutetaan aiemmasta.

Yhteiskäsittelyssä annettava lupa on määräaikainen ja sen voimassaolo määräytyy maa-aineslain 10 §:n mukaan.

Toiminnanharjoittaja on selvityksessään todennut, että jäljellä oleva louhinta-aika on 20 vuotta. Nyt myönnettyä lupa-aikaa on jäljellä kymmenisen vuotta. Toiminnanharjoittajalla on oikeus louhia ja murskata luvan mukainen kiviaines määrä alueelta. Mikäli 20.7.2030 jälkeen toimintaa alueella halutaan jatkaa, toiminnanharjoittajan tulee tehdä uusi ympäristönsuojelulain 47a §:n mukainen yhteislupahakemus. Ympäristönsuojeluviranomainen toteaa kuitenkin, että NCC Industry Oy:n Kuismalan ottoaluetta ei ole osoitettu tuoreessa Pirkanmaan maakuntakaavassa kiviainesten ottoalueeksi, eikä pitkäkestoinen kiviainesten otto- ja murskaustoiminta sovellu ympäristönsuojeluviranomaisen näkemyksen mukaan alueelle. Ympäristönsuojeluviranomaisen näkemyksen mukaan kymmenen vuoden toiminta-aikakin on riittävä sekä lopun otettavissa olevan kiviaineksen ottamiseen että toiminnan päättämiseen alueella jäljellä oleva kiviaines määrä ja luvan mahdollistama toiminta-aika huomioiden.

Vuoden 2020 loppuun mennessä alueelta on otettu noin 29 000 k-m³ kiviainesta ja jäljellä oleva määrä on vajaa 500 000 k-m³. Toiminnanharjoittaja on selvityksessään arvioinut, että vuonna 2019 myönnetyn maa-ainesluvan mukainen jäljellä oleva ottomäärä on noin 305 000 k-m³, josta noin 70 000 m³ on vielä poistamattomia pintamaita. Noin kymmenen vuoden ajanjaksolle laskettuna vuotuinen ottomäärä olisi noin 24 000–50 000 k-m³. NCC Industry Oy:llä on ollut ottoa harvoin, viimeksi vuosina 2008, 2013 ja 2015. Ottomäärät ovat vaihdelleet alle 10 000 k-m³:stä noin 18 000 k-m³:iin. Verrattaessa jäljellä olevaa kalliokiviainemäärää muiden samalla alalla toimivien yritysten vuotuisiin otto- ja murskausmääriin, voidaan todeta, että jäljellä olevan kiviaineksen otto ja murskaus olisi toteutettavissa jäljellä olevana aikana myös aiempaa ympäristölupaa lyhyempänä vuotuisena toiminta-aikana.

Toiminnanharjoittajan luottamuksensuojan kannalta ympäristönsuojeluviranomainen pitää perusteltuna sitä, että muutettunakin lupa edelleen vastaa lainvoimaisen maa-ainesluvan mukaista otto-oikeutta ja on toteutettavissa määräaikaisen luvan voimassaolon aikana. Luvan määräaikaistamisella annetaan toiminnanharjoittajalle kuitenkin selkeä signaali, että luvan mukainen toiminta ei ole enää alueella mahdollista nyt myönnettävän luvan toiminta-ajan päätyttyä.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin

Lausunnoissa esiin tuotu louhinnan sijoittaminen maakuntakaavan VR-alueen ulkopuolelle on huomioitu yhteislupapäätöksen lupamääräyksessä 1. Pirkanmaan ELY-keskuksen lausunnossa on vaadittu, että Muraus-asetuksen mukaiset raja-arvot tulee täyttyä koko virkistysalueella ja että esitettyjen meluntorjuntatoimenpiteiden lisäksi melunsuojausta on tehostettava, jotta retkeilyreitistöllä päästään Muraus-asetuksen mukaisiin 45 dB:n päiväajan keskiäänitasoihin. Pirkanmaan liiton lausunnossa esiin tuotuun tarpeeseen melumääräysten tarkistamisesta on vastattu lupamääräyksissä 10, 11, 38 ja 39. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen näkemyksen mukaan on ensisijaisen tärkeää, että oleskeluun tarkoitetuilla alueilla, kuten retkeily- ja luonnonsuojelualueen taukopaikoilla sekä vakituisten että loma-asuntojen oleskeluun käytettävillä piha-alueilla Muraus-asetuksessa säädetyt raja-arvot täyttyvät. Tämän varmistamista on edellytetty lupamääräyksissä 10 ja 11. Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen yhtyy kuitenkin toiminnanharjoittajan vastineessa esittämään näkemykseen siitä, että Muraus-asetuksessa säädettyjen melurajojen ei tarvitse alittaa koko luonnonsuojelu- ja retkeilyalueella.

Sekä lausunnoissa että muistutuksissa esiin nostettu vaatimus maakuntakaavan VR-merkinnän, maakuntakaavaan merkityn virkistysreitien ja alueen reitistöjen laajentamisen huomioimisesta on tehty muuttamalla lupa määräaikaiseksi ja rajoittamalla toiminta-aikoja aiempaa enemmän. Lastausta ja kuljetusta lukuun ottamatta louhinnan ja murskauksen vuotuista toiminta-aikaa on lyhennetty 5,5 kuukauteen.

Pirkanmaan liiton lausunnossa esitetty näkemys alueen myöhemmästä sopeuttamisesta maakuntakaavan ja yleiskaavan mukaiseen käyttötarkoitukseen on huomioitu toiminnan lopettamista koskevassa lupamääräyksessä 53. Maisemoinnissa käytettävien maiden puhtauden varmistamista koskeva vaade on lupamääräyksessä 32. Pirkanmaan liiton lausunnossa tuotu vaa-

timus siitä, että alueen maisemoinnissa ei tulisi hyödyntää jätettä, on jätetty tarkastelun ulkopuolelle, sillä lupamääräyksiä on muutettu ainoastaan niiltä osin kuin lupaan haettiin vireillepanossa muutosta ja joista toiminnanharjoittajilta pyydettiin selvitystä.

Pirkanmaan ELY-keskuksen vaade toiminnanharjoittajien toiminta-aikojen tarkastelusta ja yhdenmukaistamisesta on huomioitu lupamääräyksessä 2. Samassa lupamääräyksessä on huomioitu Tampereen kaupungin terveydensuojeluviranomaisen lausuma syyskuun rauhoittamisesta retkeilyyn. Tampereen kaupungin terveydensuojeluviranomaisen edellyttämää häiritsevyyden seuranta lupapäätöksessä ei ole edellytetty, koska toiminta on päätöksellä kielletty viikkaimpina retkeilykuukausina ja koska toimintaa koskeva päätös on myönnetty määräaikaisena olettaen, että kiviainestuotanto alueella päättyy määräaikaisen luvan päätyttyä. Mikäli toiminnanharjoittaja hakee toiminnalle uutta yhteislupaa, voidaan lupahakemukseen edellyttää laadittavaksi erillinen selvitys häiritsevyydestä.

Maa-aineslupahakemuksen yhteydessä lausunnoissa esiin tuotu louhinnan ja maa-ainesten sijoittaminen maakuntakaavan VR-alueen ulkopuolelle on huomioitu maa-aineslupapäätöksen lupamääräyksessä 1. Voimassaolo on rajattu voimassa olevan maa-ainesluvan keston mukaisesti (alun perin kymmeneen vuoteen) ja se ilmenee lupamääräyksessä 1 sekä luvan voimassaoloa koskevassa kohdassa. Pirkanmaan ELY-keskuksen lausunnossa tehtäväksi edellytetty luontselvitys on laadittu, se on toimitettu ELY-keskuksen luontoasiantuntijalle, joka on todennut sen riittäväksi. Pintavesien tarkkailussa analysoitavia haitta-aineita on laajennettu maa-aineslupahakemuksesta annetun lausunnon mukaisesti lupamääräyksessä 37. Maisemointia koskevat vaatimukset on otettu huomioon lupamääräyksissä 32–34.

Muistutuksissa esiin tuotuun näkökulmaan alueen vakituisten ja loma-asukkaiden elämänlaadun huomioimisesta on vastattu erityisesti lupamääräyksessä 2 toimintakieltoa laajentamalla ja toiminta-aikoja rajaamalla, mutta myös lupamääräyksessä 7 edellyttämällä käytettäväksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Pölyn torjunnan tehostamisvaatimus on lupamääräyksissä 8 ja 9. Meluntorjuntaa on edellytetty tehostettavaksi lupamääräyksessä 10, 11, 38 ja 39. Muistutuksessa esiin tuotu räjähdysten aiheuttaman tärehdyksen haitallinen vaikutus on huomioitu lupamääräyksissä 40 ja 43.

Muistutuksessa esiin tuotu Pulesjärventielle tapahtuvan liikennöinnin turvallisuuskulmat eivät kuulu ympäristönsuojelulain nojalla tarkasteltaviin seikkoihin, koska ympäristönsuojelu on pilaantumista koskeva laki. Näin ollen liikenneturvallisuuteen liittyviä lausumia ei ole huomioitu lupapäätöksessä, sillä louhimot muodostavat vain osan Pulesjärventien liikenteestä.

LUPAMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

Lupamääräysten lukumäärä ja keskinäinen järjestys on muuttunut, etenkin koska yhteisluvan lupamääräyksissä on yhdistetty sekä aiemman ympäristöluvan että maa-ainesluvan lupamääräyksiä. Muutokset aiempiin ympäristö- ja maa-aineslupiin nähden esitetään nimenomaisen lupamääräyksen perustelun yhteydessä.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Aiempaan ympäristölupaan tehdyt muutokset esitetään nimenomaisen lupamääräyksen perustelun yhteydessä.

Lupamääräys 1. Lupa on myönnetty maa-aineslupahakemuksen mukaiselle massamäärälle. Ottoaluetta on rajoitettu siten, ettei ottoa saa ulottaa maakuntakaavassa merkitylle VR-alueelle. Pirkanmaan maakuntakaava on tuore, se on vahvistettu 27.3.2017. Kaavaan tausta-aineistona on laadittu Pirkanmaan pohjavesien ja maa-ainesvaroja koskeva selvitys (Pohjavesien suojelun ja kiviaineshuollon yhteensovittaminen Pirkanmaalla 2012–2015, nk. Pirkanmaan POSKI-hanke). Hankkeessa on kartoitettu mm. Tampereen kiviainesvarat ja luokiteltu ne maa-ainesten ottoon soveltuviksi, osittain soveltuviksi ja soveltumattomiksi. Myös Pirkanmaan ekologinen verkosto on selvitetty. Maakuntakaavassa on osoitettu kiviaineshuollon kannalta tärkeitä alueet Eok-merkinnällä. NCC Industry Oy:n Kuismalan ottoaluetta ei ole maakuntakaavassa osoitettu kiviainesten ottoalueeksi, vaikka ottoalueita on kaavassa Tampereellekin osoitettu muualle. Pirkanmaan liitto on pyrkinyt vastaamaan kiviainestarpeisiin varaamalla Pirkanmaan maakuntakaavaan 2040 merkittävän määrän laajoja alueita kiviaineshuollon tarpeisiin.

Ottoalue sijoittuu valtaosin maakuntakaavassa MK-merkinnällä osoitetulle alueelle, lisäksi osalla haetusta ottoalueesta on VR-merkintä. Ottoalueen välittömässä läheisyydessä ja kiinteistöön rajautuen on luonnonsuojelulain 24 §:n perusteella rauhoitettu luonnonsuojelualue, joka on merkitty maakuntakaavassa S-merkinnällä. Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaan luvanvaraista toimintaa sijoitettaessa alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Maakuntakaavassa NCC Industry Oy:n Kuismalan tilalle on osoitettu VR-alue. Kallion louhinta VR-alueelta vaikeuttaisi alueen käyttämistä sille kaavassa osoitettuun virkistystarkoitukseen, etenkin kun huomioidaan ottoalueen muoto ja syvyys verrattuna ympäröivään luontoon. Kaavan laatinut Pirkanmaan liitto lausunnossaan edellytti ottamisen sijoittuvan VR-alueen ulkopuolelle. Sekä maakuntakaavassa että hyväksytyssä, mutta vielä ilman lainvoimaa olevassa Pohjois-Tampereen strategisessa yleiskaavassa on osoitettu ylikunnallisia virkistysreittejä toiminta-alueen läheisyyteen. Maakuntakaavasta voi normaalin muutoksenhaun keinoin hakea muutosta, mutta NCC Industry Oy ei ole valittanut maakuntakaavasta.

Yhteiskäsittelyssä luvan myöntäminen edellyttää, että sekä maa-aineslain että ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. Hallituksen esityksessä maa-aineslain muuttamisesta todetaan, että jos lupaa ei voida myöntää toisen lain nojalla, hylätään lupahakemus kokonaisuudessaan.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen tarkoitetaan sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa muun muassa ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä. Etenkin louhinta- ja murskaustoiminnassa aiheutuva melu leviää tehdyn melumallinnuksen mukaan porauksesta, rikotuksesta, murskauksesta ja kuormauksesta aiheutuva retkeily- ja luonnonsuojelualueella häiritsevää melua, joka ulottuu laajalle alueelle. 55–60 dB:n hetkellisiä maksimiäänitasoja esiintyy muun muassa Kintulammin varaustupana käytettävän Kortejärven pihapiirissä sekä osalla retkeilyreiteistä. S-merkinnällä merkityn Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen ympärille tehtydyllä VR-merkinnällä on luotu suojavyöhykettä Kintulammin virkistyskäytölle. Kallion louhinta maakuntakaavan mukaiselta VR-alueelta heikentäisi sekä kyseisen alueen mutta myös Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen soveltuvuutta virkistyskäyttöön.

Maa-aineslain 3.4 §:n mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja aineiden ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon jää mahdollisimman vähäiseksi. Ylimpään havaittuun pohjavedenpintaan tulee jättää riittävä suojaetäisyys. Lupahakemuksessa on esitetty riittävät toimet maa-aineslain 3 §:n mukaisten kohteiden suojaamiseksi. Naapuritiloihin jätettävää suojaetäisyyttä on lupamääräyksessä tarkistettu.

Yhteislupa on kestoltaan määräaikainen. Alueella oleva lainvoimainen maa-aineslupa on ottoalueeltaan ja -määrältään samanlainen nyt myönnetyn yhteisluvan kanssa. Yhteisluvan määräaika on rajattu kestoltaan voimassa olevan maa-ainesluvan mukaiseksi eli päättymään 20.7.2030. Hakija ei ole esittänyt sellaista MAL 10.2 §:ssä tarkoitettua erityistä syytä, että olisi syytä poiketa MAL 10.1 §:n mukaisesta määräajasta ja kun lisäksi otetaan huomioon lausunnoissa esitetty, on lupa-aika rajattu päättymään 20.7.2030. (YSL 5, 48, 49 §, MAL 10 ja 11 §)

Lupamääräys 2. Toiminta-aikaa on aiemmista ympäristö- ja maa-ainesluvista muutettu siten, että aiemmasta huhtikuun puolivälistä alkavaa elokuun loppuun ulottuvaa tuotantokatkoa on jatkettu lokakuun loppuun asti. Päiväkohtaisia toiminta-aikoja on rajattu siten, että poraus on määrätty päättyväksi hakijan esityksen mukaan kello 16, muutoin päivittäiset toiminta-ajat on säilytetty ennallaan. Toiminta-ajat ovat yhtenevät Rudus Oy:n ja Peab Industri Oy:n louhinta-alueiden kanssa lukuun ottamatta lyhyempää porausaikaa ja Ruduksen muita lyhyempää räjäytys- sekä kuormaus ja lastausaikaa. Toiminta-ajat koskevat myös alueella harjoitettavaa kierrätysliiketoimintaa, kuten voimassa olevassa ympäristöluvassakin.

Muraus-asetuksessa säädetään kivenlouhinnan ja murskauksen ympäristönsuojelun minimitasosta. Muraus-asetuksen mukaan luvassa voidaan määrätä erityisestä syytä asetuksen mukaisia tiukemmista toiminta-ajoista. Kallion louhinnan ja siirrettävän murskauslaitoksen toiminta-aikoja rajoitetaan, jotta toiminnasta ei aiheutuisi Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen käyttäjille, lähialueen asukkaille ja loma-asutukselle kohtuutonta räsytystä tai terveyshaittaa. Toiminta-aikojen rajoittaminen on tarpeen, jotta toiminnasta ei aiheudu sellaista ympäristönsuojelulaisissa kiellettyä päästöä, joka vähentäisi alueen soveltuvuutta virkistyskäyttöön.

Toiminnanharjoittajien teettämässä meluselvityksessä on mallinnettu NCC Industry Oy:n, Peab Industri Oy:n ja Rudus Oy:n yhteismelua ja kunkin toimijan aiheuttamaa melua. Päiväajan keskiäänitason lisäksi on mallinnettu hetkellisiä maksimiäänitasoja murskaukselle, rikotukselle ja kuormaukselle sekä erikseen poraukselle. Räjäytysten maksimiäänitason leviämistä ei ole mallinnettu. Tehdyn selvityksen mukaan kestoltaan lyhyitä toiminnalle tyypillisiä kolahduksia ym. esiintyy voimakkaampina 1–5 kertaa 10 minuutissa ja melutasoltaan pienempinä noin 20–30 kappaletta 10 minuutissa. Lisäksi kenttiä porattaessa hetkellisiä maksimiäänitasoja esiintyy 5–30 minuutin välein. Rikotuksen, murskauksen ja lastauksen aiheuttamat hetkelliset 55–60 dB:n, paikoin jopa 65 dB:n, maksimiäänitasot ulottuvat tehdyn selvityksen perusteella laajalle alueelle etenkin alueen itäpuolella olevan vakituisten ja vapaa-ajan asutuksen suuntaan. Porauksen aiheuttama hetkellinen maksimiäänitaso on 55 dB:n tasoisena Kintulammin Kirkkokiven laavulla ja Kintulammin Kortejärven varaustuvan piha-alueella 55–60 dB. Maksimiäänitasoiset äänet kuten kolahdukset aiheuttavat häiriötä ja vähentävät virkistystien kokemusta luonnonrauhasta. Maksimiäänitasoiset äänet aiheuttavat häiriötä ja vähentävät virkistystien kokemusta luonnonrauhasta. Toiminta-aikojen rajoittaminen on tarpeen, jotta Kintulammin virkistysalu-

een lähimmässä osassa ja ko. alueen reiteillä melutason ohjearvon ylittymisestä aiheutuva ympäristöhaitta ja häiriötä aiheuttavia ja laajalle leviäviä maksimaalisia melutasoja ei esiinny vilkkaimpina virkistyskäyttökuukausina.

Kintulammin alueella retkeilee tällä hetkellä vähintään 50 000–60 000 henkilöä vuosittain. Alueella tehdyn kävijäseurannan mukaan alueella retkeillään ympäri vuoden, viikon jokaisena päivänä. Erityisen paljon retkeilijöitä on viikonloppuisin, mutta useina viikkoina arkipäivinä voi retkeilijöitä olla yhtä paljon tai enemmän kuin viikonlopun päivinä. Kävijämäärää on vähäisempää marraskuusta maaliskuuhun. Alueella on myös loma-asutusta. Koska pääosa alueen virkistyskäytöstä ajoittuu huhti-lokakuulle, on ko. ajankohtana syytä kieltää alueella kaikki melua, pölyämistä ja tärinää aiheuttava toiminta lastauksia ja kuljetuksia lukuun ottamatta. Toiminnanharjoittaja on tuonut esiin, ettei Kintulammin aluetta ole tunnistettu hiljaiseksi alueeksi. Tämä johtuu siitä, että Tampereella hiljaisia alueita koskeva selvitys on tehty ainoastaan kantakaupungin alueelta, ei Pohjois-Tampereelta.

Otto on toteutettavissa jäljellä olevana aikana myös aiempaa ympäristölupaa lyhyemmällä aikavälillä, kuten päätöksen yleisissä perusteluissa on tuotu esiin. (YSL 5, 7, 8, 11 §, 49 § ja 52 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 8 §, VNp 993/1992, 2 §, MAL 11 §).

Lupamääräykset 3–6. Louhinta-alueen merkinnöistä, suojaamisesta ja varoitustoimista sekä rakenteiden kunnossapidosta on määrätty turvallisuussyistä sekä valvonnan mahdollistamiseksi. Lupamääräykset ovat voimassa olevan maa-ainesluvan mukaiset. Ottoalueen rajoja koskevien merkintöjen tulee olla havaittavissa vuodenajasta riippumatta. Putoamisvaaran poistaminen leikkauksen kohdalla edellyttää tukevaa aita- tai vallirakennetta. Pelkkä merkitsemiseen tarkoitettu lippusiima ei toteuta tässä määräyksessä tarkoitettu putoamista estävää rakennetta. (MAL 11 §, MAA 7 §).

Lupamääräys 7. Lupamääräys on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 3, jonka pölyn torjuntaa koskeva osa on siirretty lupamääräyksen 8 yhteyteen. Lupamääräys on yleinen louhinnan ja murskauksen toteuttamista koskeva määräys. Louhinta tulee suunnitella ja suorittaa huolellisesti ja laitteistona ja käytäntöjen on vastattava ympäristön kannalta parhaita tekniikoita ja käytäntöjä. Lupamääräyksessä on vaatimus käyttää emulsioräjähteitä. Kallion räjäytyksen seurauksena alapuolisiin vesistöihin voi hulevesien mukana kulkeutua huomattavasti normaalia suurempia typpipäästöjä. Räjähdyksineistä peräisin oleva typpikuormitus on voimakkaasti riippuvainen käytetystä räjähdetyypistä. Liukoisissa räjähdetyypeissä typpi on suoraan liukoisessa muodossa ja siten esimerkiksi kasvillisuuden sekä levien hyödynnettävissä. Käytettäessä emulsioräjähteitä räjäytysalueelta tulevan liukoisen typen määrä on huomattavasti vähäisempi. Koska laskeutuksella ei juurikaan saada vähennettyä typen määrää, on toiminnanharjoittaja velvoitettu käyttämään emulsioräjähteitä. Emulsioräjähteisiin siirtyminen edustaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa. (YSL 6 §, 7 §, 19 §, 49 §, 52 § ja 53 §, YSA 15 §)

Lupamääräykset 8 ja 9. Lupamääräyksessä 8 on tarkennettu voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräyksen 3 pölyntorjuntamääräystä, lupamääräys 9 on ympäristöluvan lupamääräys 4 ja se on säilytetty ennallaan. Liiallinen pöly saattaa aiheuttaa lähialueen asukkaille tai Kintulammin retkeilijöille viihtyvyyden- ja terveyshaittaa sekä ympäristön pilaantumista. Määräyksillä taataan toiminnasta aiheutuvan pölyämisen rajoittaminen. Pölyn torjunnassa tulee käyttää parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Mikäli toiminnasta aiheutuu pölyhaittaa, toiminnanharjoittaja

voidaan velvoittaa mittaamaan pölyä häiriintyvissä kohteissa sekä tehostamaan pölyntorjuntaa. (YSL 6, 7, 8, 19, 49 ja 52 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 4, 9 §)

Lupamääräykset 10 ja 11. Voimassa olevan luvan lupamääräyksiä 2 ja 5 on muutettu. Lupamääräykseen on lisätty retkeily- ja luonnonsuojelualueelle ulottuvaa meluntorjuntaa koskeva määräys ja muutettu meluntorjuntatoimenpiteet uusimman melumallinnuksen mukaisiksi. Lupamääräyksillä estetään melun leviämistä laajalle alueelle. Vaiheistuksella, laitoksen sijoituksella ja aikamääräyksellä melusta aiheutuvaa haittaa voidaan vähentää ja samalla pienentää haitta-alueen laajuutta. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa vaikutuksista ympäristöön. Laitoksen toiminnasta aiheutuvaa melutasoa on rajoitettu valtioneuvoston asetuksen kivenlouhimojen ja muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristösuojelusta 6 §:ssä asetettujen raja-arvojen mukaisesti. Lupamääräyksessä on vaatimus meluvallien rakentamisesta ennen murskaustoiminnan aloittamista sekä vaatimus siitä, että poravaunujen tulee olla vaimennettuja. Vaatimukset perustuvat tehtyyn meluselvitykseen ja ovat luvan myöntämisedellytysten kannalta olennaisia. Vaimennettujen poravaunujen käyttö on myös häiriintyvien kohteiden läheisyydessä parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaista. Vaiheistuksella, laitoksen sijoituksella ja aikamääräyksellä melusta aiheutuvaa haittaa voidaan vähentää ja samalla pienentää haitta-alueen laajuutta. Toimintojen suunnitelmallinen sijoittaminen, kuten murskaus riittävän korkean meluesteen tai kalliorintauksen suojassa sekä työmenetelmät ja laitteiden ominaisuudet vaikuttavat merkittävästi päästöjen ja siten myös ympäristöhaittojen määrään. Vaikka lupamääräyksessä 10 on asetettu melua koskevat raja-arvot ainoastaan tietyille erityisen häiriintyville kohteille, on alueella harjoitettavassa toiminnassa kaikin mahdollisin tavoin ehkäistävä melun leviämistä myös muualle. Melumääräyksen mukaisia suojauksia voidaan valvontaviranomaisen hyväksynnällä muuttaa, mikäli toiminnanharjoittaja esittää vastaavan tasoisen muun melunsuojauksen. Tämä voi olla mahdollista, jos esimerkiksi käytetään lähtömelultaan hiljaisempia laitteistoja. (YSL 6–8 §, 11 §, 20 §, 49 §, 52 §, 56 § ja 43 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 6 §, 7 §, VNp 993/1992 2, 4 §).

Lupamääräykset 12–14. Kuivatusvesien käsittelystä on määrätty pintavesivaikutusten ehkäisemiseksi. Toiminnanharjoittajan on varmistuttava, että louhoksesta pois johdettavista kuivatusvesistä ei aiheudu alapuolisille alueille haittaa. Tarvittaessa lupaviranomainen voi edellyttää vesienkäsittelyä tehostavia toimenpiteitä. Alueella on rakennettu louhesaloja ja tasausallas, minkä lisäksi tarkastuksella ohjeistettiin rakentamaan tasausaltaan veden virtaussuunnassa alareunaan lisäksi hiekkasuodin kiintoaineen poistamiseksi. Lupamääräyksessä 12 on yhdistetty voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräys 12 ja ympäristöluvan lupamääräys 6, mutta lupamääräysten sisältöä ei ole muutettu. Hulevesien johtamista koskeva suunnitelma sisältyy maa-aineslupahakemuksen ottosuunnitelmaan. Lupamääräyksessä 12 on viitattu voimassa olevaan ympäristölupaan ja sen vuoksi yhteisluvassa lupamääräystä on muutettu kattamaan sekä voimassa olevan ympäristöluvan että voimassa olevan maa-ainesluvan mukaisten määräysten sisältö. Lupamääräys 13 on samanlainen kuin voimassa olevassa maa-ainesluvassa oleva lupamääräys 13 ja maa-ainesluvan lupamääräys 8 on siirretty yhteisluvan lupamääräykseksi 14. (YSL 7 § ja 52 §, YSA 15 §, MAL 11 §, VNA 800/2010 10 §).

Lupamääräykset 15–17. Lupamääräys 15 on identtinen ympäristöluvan lupamääräyksen 7 kanssa ja 17 on identtinen maa-ainesluvan lupamääräyksen 10 kanssa. Lupamääräykseen 16 on yhdistetty tuoreemman maa-ainesluvan lupamääräys 9 ja ympäristöluvan lupamääräys 8. Muotoilua on selkeytetty, mutta kummastakin lupamääräyksestä tulevat veloitteet ovat säilyneet ennallaan. Ensisijaisesti huoltotoimet tulee tehdä muualla kuin louhinta-alueella. Mikäli

huoltotoimia on tehtävä alueella, ne on tehtävä ensisijaisesti siihen tarkoitukseen rakennetulla tukitoiminta-alueella. Mikäli huollettavaa laitetta ei pystytä siirtämään tukitoiminta-alueelle, huolto voidaan hätätilassa tehdä sen ulkopuolella käyttäen imeytysmattoja ym. vastaavia suojausjauksia. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelystä sekä käsittelyalueiden, polttoainesäiliön ja kemikaalivarastojen rakenteista on määrätty maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Kallion louhinta-alueita ei ole tarkoitettu polttonesteiden varasto- ja jakelualueeksi eikä ajoneuvojen huoltoalueeksi. Tästä johtuen alueella ei saa varastoida polttonesteitä kuin kivilouhoksen ja murskauslaitoksen laitteiden omaan tarpeeseen eikä työkoneita saa huoltaa alueella kuin poikkeustapauksissa. Työkoneiden painon ja polttoaineen kestäväällä tiivisrakenteisella, polttoaineen jakelu- ja säiliön täyttöalueella voidaan estää tankkauksen ja säiliön täytön yhteydessä mahdollisesti tapahtuvista vuodoista johtuvaa maaperän ja pohjaveden pilaantumista. (YSL 16 §, 17 § ja 52 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 9 §, MAL 11 §).

Lupamääräys 18. Lupamääräyksessä on yhdistetty samansisältöiset ympäristöluvan lupamääräys 9 ja maa-ainesluvan lupamääräys 11, mutta lupamääräyksen sisältöä ei ole muutettu. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelystä sekä käsittelyalueiden, polttoainesäiliön ja kemikaalivarastojen rakenteista on määrätty maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Kaksoisvaippasäiliöllä tai sadevesisuojuksella ja allastetulla polttonestesäiliöllä estetään maaperän ja pohjaveden pilaantumista. (YSL 16 §, 17 § ja 52 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 9 §, MAL 11 §).

Lupamääräys 19 on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 10. Öljyn rikkipitoisuutta koskeva määräys on annettu valtioneuvoston päätöksen mukaisesti ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi, alueen viihtyisyyden turvaamiseksi ja kasvillisuuden suojelemiseksi. (689/2006 3 § ja 4 §).

Lupamääräykset 20–27 ovat annettu erityisesti kierrätysainestoimintaa koskien, eikä niitä ole muutettu voimassa olevaan ympäristöluvassa olevista lupamääräyksistä 11–17. Kierrätysainestoiminnassa on noudatettava muitakin ympäristöluvan määräyksiä.

Lupamääräyksessä 20 on asetettu vastaanotettaville kierrätysaineksille vuosittaiset suurimmat mahdolliset vastaanottomäärät. Jätteen käsittelyä koskeva ympäristölupa voidaan rajoittaa tietynlaisen jätteen käsittelyyn. (YSL 58 §)

Lupamääräys 21. Jätelain 15 §:n mukaan lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään siinä laajuudessa kuin se on jätelain 8 §:n 1 momentissa säädetyn etusijajärjestyksen noudattamiseksi tarpeellista. (JäteL 8 §, 15 § ja JäteA 12 §)

Lupamääräykset 22 ja 23. Vastaanotettava betonijäte tulee esikäsitellä, toimittaa muualla hyödynnettäväksi tai hyödyntää alueen rakenteissa. Jotta alueesta ei muodostu kaatopaikaksi luokiteltavaa aluetta, tulee vastaanotettu betonijäte esikäsitellä tai hyödyntää viimeistään ennen kuin kolme vuotta on kulunut sen vastaanottamisesta. Jotta kyseessä on jätteen aito hyödyntäminen, jätettä tulee hyödyntää kenttärakenteissa ja alueen maisemointisuunnitelman mukaisissa keinotekoisissa kedoissa ja lohkarikoissa ainoastaan rakenteen vaatima määrä.

Pelkän ympäristöluvan nojalla on mahdollista hyödyntää alueelle tehtävässä kenttärakenteissa betonijätettä sekä hyödyntää ylijäämämaita meluvalleissa. Ympäristölupahakemuksen

liitteenä toimitettu Tulipuutarha -maisemointisuunnitelma tulee hyväksyä maa-aineslain mukaisesti, eikä betonijätteen hyödyntäminen maisemointisuunnitelman mukaisissa käyttötarkoituksissa ole mahdollista ennen kuin maa-aineslain mukainen valvontaviranomainen on hyväksynyt maisemointisuunnitelman maa-aineslainsäädännön mukaisesti. Koska maisemointisuunnitelma sisältää myös jätteeksi luokiteltavan betonin hyödyntämistä, on hyödyntämiselle oltava myös ympäristölupa, minkä vuoksi asia on ratkaistu myös tällä lupapäätöksellä. (JäteL 6 §, JäteA 12 §, VNA 331/2013 3 §)

Lupamääräys 24. Hyödynnettävän betonijätteen laatua tulee tarkkailla ja toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä hyödynnettävän jättemateriaalin laadusta ja soveltuvuudesta ennen sen sijoittamista alueen rakenteisiin. Vaikka nk. MARA-asetusta ei sovelleta ympäristöluvanvaraiseen toimintaan, myös ympäristöluvista on yleisesti viitattu asetuksen raja-arvoihin. Hyödyntämistä koskevat liukoisuus- ja pitoisuusrajat ovat hakijan esityksen mukaiset. (JäteL 6 §, JäteA 12 § sekä VNA 591/2006))

Lupamääräys 25. Määräys on annettu haitta-aineiden kulkeutumisen ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. (YSL 17 §, JäteL 13 §, JäteA 12 §)

Lupamääräys 26. Määräyksellä rajoitetaan sitä, että alueella hyödynnettävä jäte sisältäisi muita jätteitä tai epäpuhtauksia ja se on tarpeen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. (JäteL 13 §, YSL 52 §)

Lupamääräys 27. Jätettä saa luovuttaa ainoastaan sille, jolla on jäte- tai ympäristönsuojelulain mukainen lupa vastaanottaa jätettä. (JäteL 29 §, VNA 591/2006)

Lupamääräykset 28–30 ovat voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräykset 19–21. Lupamääräyksiin 28 ja 30 ei ole tehty muutoksia, mutta lupamääräystä 29 on täsmennetty.

Lupamääräykset 28. Jätehuoltoa koskeva yleinen määräys on annettu, jotta voidaan varmistua jätehuollon asianmukaisuudesta. Asianmukaiset merkinnät ovat tärkeitä jätteiden oikean jatkokäsittelyn varmistamiseksi. Mahdollisten vuotojen talteenotossa syntyneet öljypitoiset jätteet ovat vaarallisia jätteitä, joita on kerättävä ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jätteet on toimitettava asianmukaiseen paikkaan. (YSL 52 § ja 58 §, YSA 15 §, JäteL 13 §, 15–17 §, 29 § ja 31 §, JäteA 7–9 § ja 17 § sekä VNA 800/2010 11 §.)

Lupamääräys 29. Lupamääräyksestä on poistettu maisemointisuunnitelman hyväksymiseen liittyvä viittaus. Kaivannaisjätettä koskevassa jätehuoltosuunnitelmassa on sitovasti esitetty toiminnassa muodostuvan sivukiven ja pintamaiden varastointi ja käsittely. Toimittaessa suunnitelman mukaisesti kaivannaisjätteestä ei aiheudu ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Ympäristönsuojelulain mukaan kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava. (YSL 113 § ja 114 §, VNA 379/2008 18 §)

Lupamääräys 30. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä siitä, että sen käyttämät jätekuljetusyritykset on merkitty jätteen ammattimaisina kuljettajina jätehuoltorekisteriin. (JäteL 29 § ja 98 §)

Lupamääräys 31 on sisällöllisesti voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräyksen 7 mukainen. Määräyksessä on viitattu aiemmin ympäristölupaun, mutta yhteisluvassa viittaus on tehty tämän luvan lupamääräyksiin. Luvassa on annettu tarvittavat jätehuoltoa koskevat määräykset. Pintamaiden jätehuollosta on määrätty niiden hyötykäytön mahdollistamiseksi. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 32–34. Luvassa annetut tarvittavat määräykset alueen maisemoinnin toteuttamiseksi toiminnan aikana ja sen päättyessä ovat voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräysten 15–17 mukaiset, mutta lupamääräyksessä 32 on viitattu yhteisluvan lupamääräyksiin. Maa-ainesluvan vastaavassa lupamääräyksessä viitataan ympäristölupaun. Maisemoinnissa tulee ottaa huomioon turvallisuuskohdat. Koska ottoalue muuttuu hakemuksessa esitetyistä ja toiminnanharjoittaja on maa-aineslupahakemuksen yhteydessä vastineessaan kertonut, että maisemointisuunnitelma tarkentuu, on nähty tarpeelliseksi edellyttää uusitun maisemointisuunnitelman toimittamista. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 35–37. Luvassa on annettu valvontaa, tarkkailua, kirjanpitoa, ilmoituksia ja tarkastuksia koskevia määräyksiä, jotka on katsottu välttämättömiksi mahdollisten ympäristövaikutusten havainnoinnin ja toiminnan luvanmukaisuuden tarkastamisen kannalta. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa vaikutuksista ympäristöön. Lupamääräys 35 on voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräys 18 ja lupamääräys 36 voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 22. Pinta- ja pohjavesien laadun tarkkailua koskevaan lupamääräykseen 37 on yhdistetty voimassa olevien ympäristö- ja maa-aineslupien mukaiset pinta- ja pohjavesien tarkkailua koskevat lupamääräykset, mutta lupamääräysten sisältöä ei ole muutettu. Ympäristöluvassa vesitarkkailusta on lupamääräys 23 ja maa-ainesluvassa lupamääräys 19. Lupapäätöksessä edellytettyä pinta- ja pohjaveden tarkkailumääräystä voidaan muuttaa, jos toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta. Toiminnan päästövaikutusten tarkkailusta on määrätty myös ympäristölupapäätöksessä. (YSL 6 §, 62 §, 66 §, 172 § ja 209 §, YSA 15 §, JäteL 120 § ja 141 §, JäteA 12 § ja 22 §, VNA 800/2010 13 §)

Lupamääräykset 38–40. Voimassa olevan ympäristöluvan melun tarkkailua koskevaa melumittausmääräystä 24 on muutettu yhteisluvan lupamääräykseen 38. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa vaikutuksista ympäristöön. Melu ja ääni ovat ympäristön pilaantumista aiheuttavia tekijöitä. Luvan muuttamista koskevassa selvityksessä oli mittaustietoja Peab Industri Oy:n ja Rudus Oy:n toiminnan aikana, mutta ei NCC Industry Oy:n alueella toimittaessa. NCC Industry Oy:n toiminnan melumittaukset on edellytetty tehtäväksi mahdollisimman pian toiminnan uudelleen käynnistymisen jälkeen ja sen jälkeen vähintään kolmen vuoden välein ja toiminnan merkittävästi muuttuessa. Lisäksi toiminnanharjoittajilta edellytetään yhteismelun melumittausta, kun toiminta on laitoksilla samanaikaisesti käynnissä. Melumittaus tulee tehdä mieluiten silloin, kun kaikkien kolmen toimijan alueilla on toimintaa. Mikäli toiminnat ovat ajoitumassa eri aikoihin, tulisi mittaukset tehdä niin että vähintään läheisellä Kokonkallion ottoalueella on louhinta- ja murskaustoimintaa. Tehdyn melumallinnuksen mukaan toimijoiden yhteismelu mm. Kortejärven pihapiirissä on raja-arvon tasolla. Mittauksella tulee varmistaa, että melu alittaa sallitun raja-arvon. Koska melualue laajenee toiminnan edetessä, on yhteismelua koskeva mittaus uusittava. Mittauksissa tulee huomioida päiväajan keskiäänitaso sekä hetkellinen maksimiäänitaso ja sen pysyvyys. Lupamääräys 39 on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 25, mutta sen pykäläviittaus on muutettu yhteisluvan mukaiseksi.

Lupamääräys 40 on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 26. Aiemmin ehdollisessa muodossa esitettyä lupamääräystä on muutettu siten, että ääntä on edellytetty mitattavaksi.

Lupamääräys on annettu toiminnan aiheuttaman ääriolosuhteiden selvittämiseksi. Muun muassa laitoksen läheisyydessä vajaan neljän sadan metrin etäisyydellä on vakituista asumista. (YSL 6 § ja 62 §, YSA 15 §)

Lupamääräykset 41, 42 ja 44 ovat voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräykset 27–29, eikä niitä ole muutettu.

Lupamääräys 41. Ympäristöluvanvaraisen toiminnan harjoittaja on jätelain mukaan kirjanpitovelvollinen jätteistä. Kirjanpitoon on sisällytettävä tiedot syntyneen jätteen lajista, laadusta, määrästä, toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpito tulee säilyttää joko kirjallisesti tai sähköisesti kuusi vuotta. (YSL 6 § ja 62 §, YSA 15 §, JäteL 118 § ja 119 § sekä JäteA 22 §)

Lupamääräys 42. Loppuraporttia koskeva lupamääräys on annettu, jotta alueelle pysyvästi jäävien jätteiden sijainti, laatu ja määrä ovat helposti ja luotettavasti selvitettävissä yhdestä dokumentista. (JäteL 118 §)

Lupamääräys 43 on uusi lupamääräys. Koska toimintaa alueella on vain jaksoittain, on perusteltua, että toimintajaksojen alkamisesta ilmoitetaan valvontaviranomaiselle. Näin viranomaisella on mahdollisuus suorittaa valvontatarkastus alueella louhinta- ja/tai murskausjakson aikana. Lupamääräys mahdollistaa myös sen, että ne haitankärsijät, jotka haluavat tiedon tulevasta räjäytyksistä, sen saavat. (YSL 172 §)

Lupamääräys 44. Toiminnan ja päästöjen tarkkailu edellyttää vastuuhenkilön nimeämistä. Lupaehto annetaan myös valvonnallisista syistä. (YSL 62 §, YSA 15 §, JäteL 118–120 §, 141 § sekä JäteA 12 ja 25 §).

Lupamääräykset 45–47 koskevat ottamisilmoituksen tekemistä ja aloitus- ja lopetustarkastuksia ja ne ovat voimassa olevassa maa-ainesluvassa lupamääräyksiä 20–22. Lupamääräykset 45 ja 47 ovat identtiset voimassa olevien lupamääräysten kanssa ja lupamääräyksessä 46 on muutettu lupaehtojen viittaukset yhteisluvan mukaisiksi. Luvassa on annettu valvontaa, tarkkailua, kirjanpitoa, ilmoituksia ja tarkastuksia koskevia määräyksiä, jotka on katsottu välttämättömiksi mahdollisten ympäristövaikutusten havainnoinnin ja toiminnan luvanmukaisuuden tarkastamisen kannalta. (MAL 11 §, MAA 6 §)

Lupamääräys 48. Luvan siirtämistä koskeva lupamääräys on voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräyksen 23 mukainen. Tiedot toiminnassa tapahtuvista muutoksista ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta ovat tarpeen valvonnan kannalta. (MAL 13a §)

Lupamääräyksessä 49 on yhdistetty poikkeuksellisia tilanteita voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 30 ja maa-ainesluvan lupamääräys 14, mutta muutoksia lupamääräyksiin ei ole tehty. Kemikaalivahinkojen ennaltaehkäisystä ja toimista onnettomuustilanteessa on määrätty vahinkojen ehkäisemiseksi, haittojen rajoittamiseksi sekä jatkotoimien varmistamiseksi. Poikkeuksellisiin tilanteisiin varautumalla voidaan ehkäistä ja vähentää onnettomuuksista aiheutuvia haitallisia terveys- ja ympäristövaikutuksia ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Poikkeuksellisista tilanteista ilmoittaminen on tarpeen mahdollisten ympäristö- ja terveysriskien arvioimiseksi sekä tarvittavien toimenpiteiden määrittämiseksi. (YSL 52 §, 123 §, YSA 15 §, VNA 800/2010 11§, MAL 11 §)

Lupamääräys 50. Lupamääräys on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 31. Tiedot laitoksen toiminnassa tapahtuvista muutoksista ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta ovat tarpeen valvonnan kannalta sekä sen määrittämiseksi vaatiiko muuttunut toiminta ympäristölupapäätöksen muuttamista. (YSL 170 §, YSA 15 §).

Lupamääräys 51. Maa-aineslain mukaista vakuutta koskeva lupamääräys on voimassa olevan maa-ainesluvan lupamääräyksen 24 mukainen. Toiminnanharjoittajalta edellytetään vakuutta luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseksi. Lupamääräysten noudattamisvakuuden määrän arvioinnissa otetaan huomioon louhinta-alueen pinta-ala ja maisemoinnin vaatimustaso. Vakuutta voidaan muuttaa luvan voimassaolon aikana. (MAL 12 §)

Lupamääräys 52. Jätteenkäsittelyn vakuutta koskeva lupamääräys on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräyksen 32 mukainen. Jätteenkäsittelytoiminnan harjoittajalta on edellytetty vakuutta asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi. Vakuuden määrä on yhtenevä päätöksen täytäntöön panoa koskevan ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen vakuuden kanssa ja riittää, että toinen vakuuksista asetetaan. Toiminnan päättymisen jälkeen vakuus voidaan osittain tai kokonaan palauttaa riippuen maisemointisuunnitelman toteutumisesta ja mahdollisesta toiminnan päättymisen jälkeisestä tarkkailutarpeesta. (YSL 59–61 §)

Lupamääräys 53. Ennen laitoksen toiminnan lopettamista on esitettävä yksityiskohtainen suunnitelma laitoksen lopettamiseen liittyvistä toimista, kuten alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä. Lupamääräys on voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 33, mutta sitä on muutettu korostamalla sitä, että alueen tulee toiminnan päätyttyä soveltua kaavan mukaiseen käyttötarkoitukseen. Määräyksellä varmistetaan, että toiminta-alue saatetaan toiminnan loputtua sellaiseen kuntoon, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Luvanvaraisen toiminnan päätyttyä toiminnanharjoittaja vastaa edelleen tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. (YSL 52 § ja 94 §, YSA 15 § sekä JäteA 13 §).

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulaki (YSL 527/2014) 5, 6, 7, 11, 12, 16, 17, 19, 49, 52, 53, 62, 70, 87, 89, 94, 113, 114, 123, 170, 172 §

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (YSA 713/2014) 15 §

Maa-aineslaki (555/1981) 1, 1a, 3, 4, 4b–7, 10–13a, 16b, 19, 20–20a, 21, 23 ja 23a §

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (VNA 926/2005) 1–4, 6–9 §

Jätelaki (JäteL 646/2011) 8, 12, 13, 15, 29, 118, 119, 122 ja 141 §

Valtioneuvoston asetus jätteistä (VNA 179/2013) 7 §

Valtioneuvoston päätös (N:o 993/1992) melutason ohjearvoista 2 ja 4 §

Luonnonsuojelulaki (LSL 1096/1996)

Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (VNA 800/2010) 8 §

LUVAN VOIMASSAOLO

Lupa on voimassa 20.7.2030 asti. Kaikki luvassa määrätty toimenpiteet tulee suorittaa loppuun luvan voimassaoloaikana. (YSL 87 §, MAL 10 §)

Toiminnan olennaiseen muuttamiseen tai laajentamiseen on haettava ympäristölupa (YSL 27 §).

Jos asetuksella annetaan tämän päätöksen määräyksiä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava (YSL 70 §).

KORVATTAVAT PÄÄTÖKSET

Tämä päätös korvaa lainvoimaiseksi tultuaan kokonaan Tampereen kaupungin ympäristö- ja rakennusjaoston 24.4.2015 antaman ympäristölupapäätöksen (TRE: 999/11.01.00/2015) sekä ympäristö- ja rakennusjaoston 15.3.2019 antaman maa-aineslupapäätöksen (TRE: 3270/10.00.03/2018).

KÄSITTELYMAKSU

Ympäristönsuojelulain 205 §:n mukaan 89 §:n mukaisesta luvan muuttamista koskevan asian käsittelystä maksu peritään toiminnanharjoittajalta, vaikka asia olisi tullut vireille muun kuin toiminnanharjoittajan aloitteesta.

Asian käsittelystä peritään vireille tuloaikana voimassa olleen Tampereen kaupungin ympäristö- ja rakennusjaoston 9.5.2017 hyväksymän taksan mukainen lupamaksu sekä taksan mukaisesti lehti-ilmoitusten kulut. Maa-aineslain mukaisen maa-aineslupahakemuksen ja ympäristönsuojelulain mukaisen asian yhteiskäsittelystä peritään kalliimman luvan maksu kokonaisuudessaan sekä toisen luvan osuutena 50 % maksutaulukon mukaisesta maksusta. Maa-aineslupamaksu on suurempi kuin ympäristöluvan lupamaksu.

Maa-aineslupahakemus on palautettu Hämeenlinnan hallinto-oikeudesta uudelleen käsiteltäväksi. Taksan mukaan tuomioistuimen muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palauttaman asian käsittelymaksusta vähennetään, mitä samassa asiassa on aikaisemmin annettusta ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä peritty. Maa-aineslain mukaisen asian käsittelystä ei siten peritä uutta maksua.

Samalla alueella toimivan ympäristöluvanvaraisen toiminnan lupa-asian käsittelystä peritään yhdistetty maksu siten, että perusmaksultaan kalliimman toiminnan lupamaksuun lisätään muiden toimintojen osuutena 50 % näiden toimintojen maksusta. Kivenmurskaamon maksu on 3 830 € ja pilaantumattoman maa-ainesjätteen ja betonin käsittelyn lupamaksu 3 080 €, josta 50 % on 1540 €. Yhteensä ympäristöluvanvaraisen toiminnan lupamaksu olisi siten 5 370 €. Koska ko. toiminnat ovat osa yhteislupaa, niistä perittävä maksu on 50 % alhaisempi eli 2 685 €. Toiminnan muuttamista koskevan lupahakemuksen käsittelymaksu voidaan määrätä 50 % vakiomaksua pienemmäksi. Näin ollen ympäristöluvan muuttamista koskevan asian lupamaksu on 1 342,50 €. Vireillä oloa koskevan kuuluttamisen lehti-ilmoituksen kulut ovat 439,75 € ja päätöstä koskevan ilmoituksen kulut ovat tiedossa laskutettaessa. Ilmoittamista koskevat kustannukset jaetaan kolmen toiminnanharjoittajan kesken tasan, ellei muusta sovita.

MUUTOKSENHAKU

Ympäristölupapäätökseen ja ympäristölupamaksuun voi hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen viimeistään ~~23.9.2021~~ 27.9.2021¹. Valitusosoitus on ympäristölupapäätöksen liitteenä.

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

NCC Industry Oy on esittänyt maa-aineslupahakemuksessaan pyynnön toiminnan aloittamisesta mahdollisesta muutoksen hausta huolimatta. Toiminnanharjoittajalla on lainvoimainen maa-aineslupa, jonka käsittelyn yhteydessä asia on ratkaistu. Asiaa ei ole ratkaistu uudelleen yhteislupa-asian käsittelyn yhteydessä.

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös

Hakijalle

Jäljennös päätöksestä

Pirkanmaan ELY-keskuksen ympäristövastuualue (kirjaamo.pirkanmaa@ely-keskus.fi)
Pirkanmaan liitto (pirkanmaan.liitto@pirkanmaan.fi)
Tampereen kaupunki, maankäytön suunnittelu (kapakaava@tampere.fi)
Tampereen kaupunki, terveydensuojelu (terveydensuojelu@tampere.fi)
Muistuttajat erillisen jakelun mukaan

Ilmoitus päätöksestä

Ympäristölupahakemuksesta tiedon saaneet

Ilmoittaminen kunnan ilmoitustaululla, lehdissä ja internetissä

Päätöksen antamisesta kuulutetaan Tampereen kaupungin internetsivuilla osoitteessa <https://www.tampere.fi/tampereen-kaupunki/ajankohtaista/ilmoitukset.html> Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan Teisko-Aitolahti -lehdessä.

Lisätietoja päätöksestä

Valmistelija, ympäristötarkastaja Jaana Lappeteläinen, p. 040 8063 448, etunimi.sukunimi@tampere.fi.

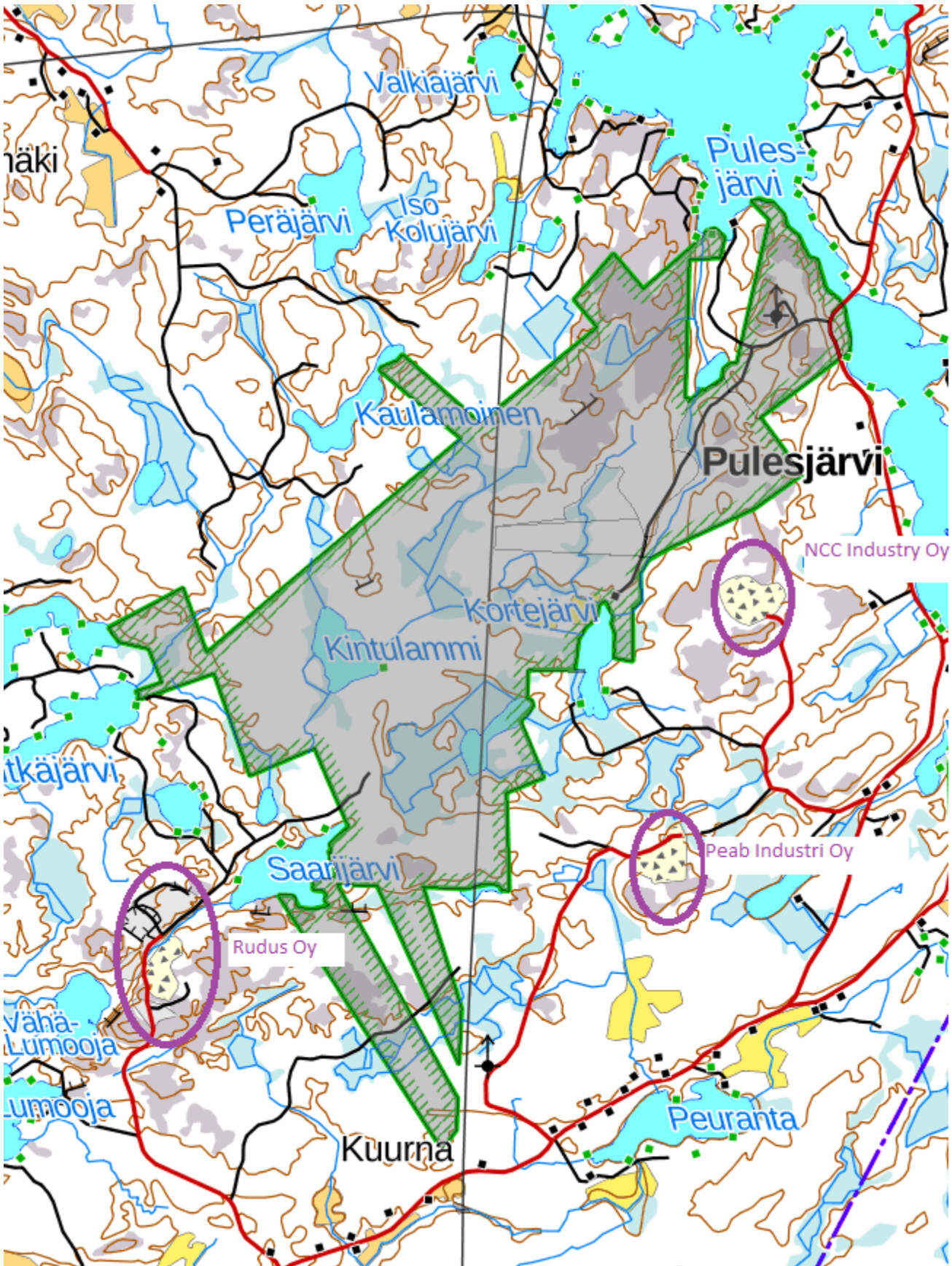
Liite

Liite 1. Kartta toimintojen sijoittumisesta.

Korjausmerkinnät

Korjattu hallintolain 51 §:n ja 52 §:n nojalla.

1) 19.8.2021 (s. 82)



Kartta toimintojen sijoittumisesta. Peab Industri Oy:n, Rudus Oy:n ja NCC Industry Oy:n toimintojen likimääräinen sijainti on ympyröity ja nimetty. Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualue on esitetty vihreällä rajatulla harmaalla.